

Héraðsdómur Norðurlands eystra

Dómur 30. júní 2021.

Mál nr. S-385/2019:

Ákærvaldið

(*Sigurður Ólafsson aðstoðarsaksóknari*)

gegn

Daníel Christensen,

(*Stefán Karl Kristjánsson lögmaður*)

KK,

(*Sigurður Freyr Sigurðsson lögmaður*)

LL,

(*Snorri Sturluson lögmaður*)

Elmari Þór Sveinarssyni,

(*Þórður Már Jónsson lögmaður*)

Ísak Loga Bjarnasyni,

(*Guðmundur St. Ragnarsson lögmaður*)

Sindra Snæ Stefánssyni

(*Ólafur Viggó Thordersen lögmaður*)

og Víði Erni Ómarssyni

(*Gísli M. Auðbergsson lögmaður*)

(*Axel Kári Vignisson og Andrés Már Magnússon réttargæslumenn brotaþola*)

(*Andrés Már Magnússon lögmaður einkaréttarkröfuhafa*)

Dómur:

Mál þetta var þingfest 4. febrúar 2020 og dómtekið 15. júní sama ár. Því var endurúthlutað 8. apríl 2021, endurupptekið 19. apríl og dómtekið að nýju 16. júní sl. Málið er höfðað með fjórum ákærum Lögreglustjórans á Norðurlandi eystra, útgefnum 19. og 20. nóvember 2019, 19. desember 2019 og 28. febrúar 2020 og þremur ákærum Héraðssaksóknara, útgefnum 27. og 28. nóvember 2019, á hendur Daníel Christensen, kt. [...], [...], Akureyri, KK, kt. [...], [...], Akureyri, LL, kt. [...], [...], Akureyri, Elmari Þór Sveinarssyni, kt. [...], [...], Akureyri, Ísak Loga Bjarnasyni, kt. [...], [...], Hafnarfirði, Sindra Snæ Stefánssyni, kt. [...], [...], Reykjavík og Víði Erni Ómarssyni, kt. [...], [...], Akureyri, fyrir brot gegn almennum hegningarlögum, umferðarlögum og fíkniefnalögum, framin á árunum 2017-2019, sem hér segir:

I. - Ákæra lögreglustjóra 20. nóvember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærðu Daníel Christensen, KK og LL fyrir eftirtaldar líkamsárásir að [...] á Akureyri fimmtudaginn 29. nóvember 2018 og gegn ákærða Daníel fyrir neðangreint fíkniefnalagabrot:

1.

Gegn ákærðu Daníel og KK, með því að hafa aðfaranótt fimmtudags eða snemma fimmtudagsmorguns ruðst inn á ofangreint heimili og inn í svefnherbergi þar sem A, kt. [...] og B, kt. [...], lágu sofandi og barið þá með ryksuguróri víðsvegar um líkama.

2.

Gegn ákærðu öllum, með því að hafa síðar sama dag ráðist inn á sama heimili, vakið A og B, sem enn lágu sofandi í herberginu, og barið þá víðsvegar um líkama með klaufhamri og hnefum en ákærðu Daníel og KK veittust að A og B á meðan ákærði LL stóð fyrir utan herbergið og varnaði félögum brotapolá að koma þeim til aðstoðar. Af þessu hlaut A bólgu og mar á hægri handarbaki, áverka sem lá frá hægri eyra og niður á hnakka, áverka/mar á hvirfli, áverka á hægri framhandlegg, áverka/mar á vinstri hönd, sár á vinstra mjaðmabeini, bólgu og marblett á vinstri fótlegg, marblett og bólgu á hægri læri, marbletti á báðum rasskinnum og mar á vinstri nára. B hlaut áverka við vinstra eyra og á vinstra kinnbeini, áverka/mar á vinstri upphandlegg, áverka/mar á báðum framhandleggjum og áverka/mar á hægri baugfingri.

Er háttsemi ákærðu talin varða við 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, en háttsemi ákærða LL til vara við 1. mgr. 217. gr., sbr. 1. mgr. 22. gr. sömu laga.

3.

Gegn ákærða Daníel fyrir brot á 2. gr., sbr. 5. og 6. gr. laga nr. 65/1974 um ávana- og fíkniefni og 2. gr., sbr. 14. gr. reglugerðar nr. 233/2001 um ávana- og fíkniefni og önnur eftirlitsskyld efni, með því að hafa sama dag haft í vörslum sínum 3,59 grömm af amfetamíni sem fundust á ákærða í kjölfar handtöku að [...].

II. - Ákæra Héraðssaksóknara 28. nóvember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærðu Daníel Christensen og KK fyrir eftirgreind brot:

1.

Gegn ákærða Daníel fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás og brot gegn valdstjórninni, með því að hafa ítrekað á tímabilinu frá fimmtudagskvöldi 6. desember til mánudagsmorguns 10. desember 2018, í íbúð að [...] á Akureyri, veist með ofbeldi að A, kt. [...] og D, kt. [...], þáverandi unnustu A, ásamt því að veitast að þeim og E, kt. [...], með hótunum um ofbeldi og líflát í því skyni að fá A og E til að draga til baka og/eða breyta framburði sínum í öðru sakamáli. Ákærði Daníel veitti A meðal annars hnéspark í höfuðið, sló hann ítrekað í andlitið, tók hann háls- eða kverkataki, hrinti honum í nokkur skipti þannig hann féll, ýtti við D nokkrum sinnum og hótaði henni og A ítrekað ofbeldi og lífláti, meðal annars með því að ógna þeim með hnífi, exi og skóflu. Af þessu hlaut A skurð fyrir ofan vinstra eyra sem sauma þurfti með 5 sporum.

2.

Gegn ákærða KK fyrir hlutdeild í brotum ákærða Daníels, með því að hafa í umrædd skipti farið með ákærða Daníel í íbúðina og þannig veitt honum liðsinni í verki.

Er ofangreind háttsemin talin varða við 108. gr. og 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga, allt sbr. 1. mgr. 22. gr. sömu laga að því er ákærða KK varðar.

III. - Ákæra lögreglustjóra 19. nóvember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærða Daníel Christensen fyrir brot á 1. mgr. 48. gr., sbr. 1. mgr. 100 gr. umferðarlaga nr. 50/1987, með því að hafa miðvikudaginn 24. júlí 2019 ekið bifreiðinni [...] sviptur ökurétti norður Mýrarveg á Akureyri uns lögregla stöðvaði aksturinn á mótum Hringteigs og Miðteigs.

IV. - Ákæra lögreglustjóra 28. febrúar 2020.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærða Daníel Christensen fyrir brot á 1., sbr. 2. mgr. 50. gr. og 1. mgr. 58. gr., sbr. 1. mgr. 95. gr. umferðarlaga nr. 77/2019, sbr. áður 1., sbr. 2. mgr. 45. gr. a. og 1. mgr. 48. gr., sbr. 1. mgr. 100. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, með því að hafa þriðjudaginn 19. nóvember 2019 ekið bifreiðinni [...] sviptur ökurétti og undir áhrifum fíkniefna (í blóðsýni mældist tetrahýdrókannabínól 1,9 ng/ml) um Teigasíðu og Keilúsíðu á Akureyri.

V. - Ákæra Héraðssaksóknara 28. nóvember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærðu Daníel Christensen, Elmarí Þór Sveinarssyni, Ísak Loga Bjarnasyni, Sindra Snæ Stefánssyni og Víði Erni Ómarssyni

fyrir hegningarlagabrot á Akureyri gegn F, kt. [...], fimmtudaginn 8. febrúar 2018, sem hér greinir:

1.

Gegn ákærðu öllum fyrir frelsissviptingu, með því að hafa í félagi svipt F frelsi sínu í meira en fimm klukkustundir í því skyni að knýja á um greiðslu hans á peningaskuld við ákærða Daníel. Ákærði Sindri Snær fékk F til að hitta sig að [...], fyrir tilstilli ákærða Daníels, en þar voru ákærðu allir staddir, og um leið og [...] kom þangað klukkan rúmlega hálf þrjú réðust ákærðu að honum með þeim afleiðingum að F og ákærði Ísak Logi féllu út á götu. létu ákærðu F síðan setjast gegn eigin vilja inn í bifreið ákærða Víðis Arnar, [...], sem hann ók og fóru þeir með F að heimili ákærða Daníels við [...]. Er þangað kom lagði F á flótta en ákærðu eltu hann uppi og færðu inn í húsið. Þar héldu ákærðu honum gegn vilja hans, og héldu frá honum síma og öðrum munum, og var hann ekki frjáls ferða sinna fyrr en um klukkan átta um kvöldið.

2.

Gegn ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Loga og Sindra Snæ fyrir líkamsárás og hótanir, með því að hafa í félagi, meðan á frelsissviptingu stóð að [...], veist að F með því að kýla hann og slá margsinnis í andlit, en ákærði Daníel veitti honum flest högginn, og beita hann margvíslegu ofbeldi, meðal annars kleip ákærði Elmar Þór þrjá fingur á hægri hönd F með töng og sló hann í kviðinn, ákærði Ísak Logi sló hann með vírbursta á aftanvert höfuð og hnakka og stakk opnum skærum inn í nasir hans, ákærði Daníel sló hann með hamri á vinstri kjálka og utanvert vinstra hné og sparkaði í líkama hans, og ákærði Sindri Snær brenndi hann með sígarettu á vinstra handarbaki, og að hafa hótað honum margítrekað frekari líkamsmeiðingum. Af þessu hlaut F bólgu á nefhrygg, mjúkvefjaáverka í nösnum, skurð á miðnesi, punktblæðingar aftan á hálsi, eymsli um ofanverðan kvið, mjúkpartaáverka á vinstra hné og roðablett á vinstra handarbaki.

Er háttsemin í 1. ákærulið talin varða við 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga og háttsemin í 2. ákærulið við 2. mgr. 218. gr. og 233. gr. sömu laga.

VI. - Ákæra Héraðssaksóknara 27. nóvember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærðu Ísak Loga Bjarnasyni og Sindra Snæ Stefánssyni fyrir tilraun til manndráps en til vara fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás, með því að hafa aðfaranótt þriðjudagsins 31. október 2017, utandyra við Glerárkirkju og [...], í félagi veist að G, kt. [...], með hnífum og stungið hann og skorið

í líkama með þeim afleiðingum að hann hlaut 3 cm langan skurð utanvert vinstra megin á brjóstkassa, 2-3 cm langan skurð rétt hægra megin við hryggjarsúlu í hæð við neðri brún herðablaða, loftbrjóst og vökva í vinstri hluta brjóstkassa og mjúkvefja áverka vinstra megin í brjóstkassa og í baki, auk þess sem G hlaut skurð á utanverðum litla fingri hægri handar.

Er háttsemin talin varða við 211. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr. almennra hegningarlaga en til vara við 2. mgr. 218. gr. sömu laga.

VII. - Ákæra lögreglustjóra 19. desember 2019.

Með nefndri ákæru er málið höfðað á hendur ákærðu Ísak Loga Bjarnasyni og Sindra Snæ Stefánssyni fyrir líkamsárás og stórfelld eignaspjöll að morgni sunnudagsins 4. febrúar 2018, með því að hafa staðið saman að því að ryðjast inn í íbúðarhúsið að [...] á Akureyri, þar sem ákærði Ísak Logi réðist að H, kt. [...] og sló hann ítrekað í andlit og líkama og tók hann hálstaki og herti að þannig að brotaþoli var við það að missa meðvitund, en þegar félagi brotaþola, I, kt. [...], kom honum til hjálpar og losaði tök ákærða Ísaks Loga af brotaþola, réðist meðákærði Sindri Snær á I og henti honum í gólfið. Af þessu hlaut brotaþolin H glóðarauga hægra megin, eymsli yfir brjóstkassa, verki í miðhandarbeinum 4 og 5 á hægri hendi og bólgu þar yfir, mar á sköflungi vinstra megin og mar á hægra læri.

Eftir árásina fóru ákærðu báðir um íbúðarhúsið, sem brotaþoli H hafði leigt þessa nótt, og brutu diska, glös og skrautmuni, hentu hnífapörum í gólfið, brutu stóla og borð, rispuðu eldhúsinnréttingu, tóku slökkvitæki og sprautuðu úr því yfir íbúðina, gerðu gat á vegg í stofunni, rifu niður vegghillur, brutu skóhillu, skemmdu innréttingu á baði, ollu skemmdum á gólfefnum og brutu upp baðherbergishurð og rispuðu hana. Áætlaðar skemmdir á íbúðarhúsnaðinu námu að sögn eiganda 6.300.000 krónum.

Er háttsemi ákærðu beggja talin varða við 1. mgr. 217. gr. og 2. mgr. 257. gr. almennra hegningarlaga.

Ákærurnar voru þingfestar í þeirri röð sem að framan greinir og sameinaðar í eitt mál á dómþingi 13. mars 2020. Verður sömu röð fylgt við úrlausn ákæranna og hefur dómurinn til hagræðis gefið ákærunum númer frá I-VII.

Af hálfu ákæruvaldsins er þess krafist að sakborningarnir sjö verði dæmdir til refsingar samkvæmt ákærum I-VII og til greiðslu sakarkostnaðar. Þá er þess krafist að

ákærði Daníel sæti upptöku á 3,59 grömmum af amfetamíni samkvæmt 3. lið ákæru I á grundvelli 6. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974 og 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 233/2001. Einnig er þess krafist að ákærðu Daníel og KK sæti upptöku á hnífi samkvæmt ákæru II á grundvelli 1. mgr. 69. gr. a. almennra hegningarlaga. Þá sæti ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn upptöku á skærum, vírbursta og klaufhamri samkvæmt ákæru V á grundvelli a. liðar 1. mgr. 69. gr. a. sömu laga. Loks verði ákærði Daníel sviptur ökurétti samkvæmt 99. gr. og 101. gr. umferðarlaga nr. 77/2019, sbr. áður 101. og 102. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, fyrir brot samkvæmt ákæru IV.

Í ákæru V er tekin upp einkaréttarkrafa F. Hann krefst þess að ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn verði dæmdir óskipt til greiðslu 4.000.000 króna miskabóta með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 8. febrúar 2018 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfunnar en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags. Þá greiði ákærðu óskipt þóknun skipaðs réttargæslumanns brotaþola.

Í ákæru VI er tekin upp einkaréttarkrafa G. Hann krefst endanlega að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær verði dæmdir óskipt til greiðslu 2.500.000 króna miskabóta með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 31. október 2017 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfunnar en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags. Þá greiði ákærðu óskipt þóknun skipaðs réttargæslumanns brotaþola.

Loks eru í ákæru VII teknar upp eftirgreindar einkaréttarkröfur:

H krefst þess að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær verði dæmdir óskipt til greiðslu 1.500.000 króna miskabóta með vöxtum samkvæmt 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 4. febrúar 2018 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfunnar en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags. Þá er krafist greiðslu málskostnaðar að skaðlausu við að halda kröfunni fram.

J [...] krefst þess að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær verði dæmdir til greiðslu 6.300.000 króna skaðabóta með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 4. febrúar 2018 til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfunnar en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr.

sömu laga til greiðsludags. Þá verði ákærðu dæmdir til greiðslu málskostnaðar að skaðlausu við að halda kröfunni fram.

Ákærði Daníel játar sök samkvæmt 3. lið ákæru I. Þá játar hann sök samkvæmt ákærum III og IV og krefst að því leyti vægustu refsingar sem lög leyfa en mótmælir frekari sviptingu ökuréttar. Ákærði neitar sök að öðru leyti og krefst þess aðallega að hann verði sýknaður af öðrum ákæruliðum og bótakröfum gegn honum vísað frá dómi en til vara verði hann dæmdur til vægustu refsingar sem lög leyfa og bætur stórlega lækkaðar. Þá verði málsvarnarlaun verjanda og annar sakarkostnaður felldur á ríkissjóð. Ákærði hreyfir ekki andmælum við upptökukröfum ákæruvaldsins.

Ákærðu KK og LL neita sök og krefjast aðallega sýknu af kröfum ákæruvaldsins en að því frágengnu verði þeir dæmdir til vægustu refsingar sem lög leyfa. Þá verði málsvarnarlaun verjanda og annar sakarkostnaður felldur á ríkissjóð. Ákærði KK hreyfir ekki andmælum við upptökukröfu samkvæmt ákæru II.

Ákærðu Elmar Þór, Sindri Snær og Víðir Örn neita sök og krefjast sýknu af kröfum ákæruvaldsins og að bótakröfum gegn þeim verði vísað frá dómi. Til vara krefjast ákærðu vægustu refsingar sem lög leyfa og að dæmdar bætur verði lækkaðar verulega. Þá verði málsvarnarlaun verjanda og annar sakarkostnaður felldur á ríkissjóð. Ákærðu hreyfa ekki andmælum við upptökukröfu samkvæmt ákæru V.

Ákærði Ísak Logi játar hluta sakargifta sér á hendur samkvæmt ákærum V-VII og krefst vægustu refsingar sem lög leyfa fyrir hina játaðu háttsemi. Hann viðurkennir bótaskyldu gagnvart F, G og H en krefst verulegrar lækkunar á tildæmdum bótum. Ákærði hafnar bótaskyldu gagnvart J og krefst frávísunar eða sýknu af þeirri kröfu. Þá verði málsvarnarlaun verjanda hans og annar sakarkostnaður felldur á ríkissjóð. Ákærði hreyfir ekki andmælum við upptökukröfu samkvæmt ákæru V.

A. - Sakarefni máls.

I. - Ákæra lögreglustjóra 20. nóvember 2019.

Málsatvik.

1.

Samkvæmt frumskýrslu K lögreglumanns, sem hann staðfesti fyrir dómi, var lögregla kvödd að [...] kl. 16:17 fimmtudaginn 29. nóvember 2018 vegna tilkynningar L

um að þar væru tveir menn slasaðir eftir líkamsárás með hamri. Er lögreglumenn komu á staðinn hleypti L þeim inn. Hún sagði ákærðu Daníel, KK og LL hafa ruðst inn í íbúðina með því að ákærði KK skreið inn um glugga og opnaði svo útidyr fyrir hinum tveimur. Í stofunni stóð ákærði Daníel með klaufhamar í hægri hendi og fyrir aftan hann ákærðu KK og LL. Munu ákærðu hafa verið æstir, KK neitað að hlýða skipunum lögreglu og hann því færður í handjárn. Í stofunni var einnig húsráðandi, E og sat hann pollrólegur í sófa með svartan hund í fanginu. Í svefnherbergi hitti lögregla fyrir A og B. Segir í skýrslunni að þeir hafi setið á rúmi, aumur að sjá, illa áttaðir og borið sig illa. Í viðræðum við L kom fram að ákærðu Daníel og KK hafi einnig ruðst inn í íbúðina aðfaranótt fimmtudagsins og stolið farsíma E. L hafi í kjölfar þess atviks hringt í síma E, ákærði Daníel svarað og samþykkt að skila símanum og því hafi verið búist við að hann og ákærði KK kæmu til baka. Líkt og í fyrra skiptið hafi ákærðu hins vegar brotið sér leið inn í íbúðina, ákærði Daníel í seinna skiptið birst með klaufhamar í hendi og L þá hringt í Neyðarlínuna. Hún sagði ákærðu Daníel og KK hafa farið inn í svefnherbergið til A og B og hún séð hvar Daníel „lét högginn dynja á A og B með klaufhamrinum“. Ákærðu voru handteknir og færðir á lögreglustöð. A og B voru færðir til læknisskoðunar á Sjúkrahúsinu á Akureyri (SAK).

2.

Í málinu liggur fyrir 1:04 mínútna hljóðupptaka af símtali L við Neyðarlínuna og 5:09 mínútna upptaka af tengisímtali við lögreglu. Í þeirri upptöku má heyrja læti í kringum L, sem virðist sjálf róleg og segist hringja frá baðherbergi íbúðarinnar. Ein karlmansrödd er fyrirferðarmest og öskrar sá maður að minnsta kosti tvívegis „hvar er fokking dópið mitt“ og fær þau svör L að hún viti það ekki. Í framhaldi öskrar sami maður „ég vil fá dópið mitt strax“ og skömmu síðar öskrar einhver „þetta er bara byrjunin strákar ... þetta er fokking byrjunin“.

3.

Samkvæmt læknisvottorði M, sem hún staðfesti fyrir dómi, var A aumur í líkamanum við komu á SAK, kvaðst hafa verið „barinn oft með hamri víðsvegar um líkamann“ en ekki finna til í höfði. Við skoðun hafi sést sár á vinstri mjöðm og bólga og mar á hægri handarbaki sem valdið hafi miklum verkjum við að kreppa hnefa. Hann hafi einnig kvartað undan verkjum í baki og hægri öxl. Þótt ekki sé því lýst í vottorðinu fylgja litmyndir af áverka aftan við hægri eyra sem liggur að hnakka, áverka á hvirfli, áverka aftan við vinstra eyra, áverka á hægri framhandlegg, bólguáverka á vinstri hendi og

bólgu/mari á framanverðum lærum og á rasskinnum. A var útskrifaður með verkjalyf og mun ekki hafa leitað aftur á SAK vegna áverka sinna.

Þá liggur fyrir staðfest vottorð sama læknis vegna skoðunar á B við komu á SAK. Hann kvaðst hafa verið „laminn þó nokkuð oft með hamri“, var ekki meðtekinn af verkjum en virtist undir áhrifum lyfja og var drafandi í tali. Við skoðun hafi sést rauður blettur á vinstri framhandlegg sem samrýmdist höggi eftir hamar, blettur á hægri kálfa sem gæti verið eftir högg og skráma við vinstra eyra sem blætt hafði lítillega úr. Þá kvartaði hann undan eymslum í vinstri upphandlegg, líklega tengt mari og eymslum í baki og sáust þar skrámur og roðablettir. B hafi beðið um sterk verkjalyf á borð við oxycontin og verið ósáttur að fá þau ekki. Þótt ekki sé því lýst í vottorðinu fylgja litmyndir af rispuáverka á vinstri kinn B, roða/áverka á hægri framhandlegg og áverka á nögl hægri baugfingurs. B var útskrifaður og mun ekki hafa leitað aftur á SAK vegna áverka sinna.

4.

Lögregla tók skýrslu af A á SAK kl. 18:32 sama dag. Hann kvaðst hafa farið með L og B á Bláu könnuna að kvöldi miðvikudagsins 28. nóvember, hitt ákærða Daníel og þau verið að útkljá einhvern misskilning á milli B og ákærða. Eftir þetta hafi þau öll farið heim til A að [...] og ákærði sofnað þar. A kvaðst svo hafa verið í herbergi L að [...] og verið að horfa á sjónvarp í rúminu með henni og B þegar ákærðu Daníel, KK og LL ruddust inn og gengu í skrokk á þeim. Ákærðu Daníel og KK hafi barið þau með járnröri en ákærði LL kýlt þau með hnefum. A breytti svo síðastgreindum framburði og kvaðst ekki viss hvort ákærði LL hafi verið með í þetta skipti. Hann kvaðst hafa fengið högg á hægri síðu, bak og hægri öxl og hann séð ákærða Daníel slá B ítrekað í fæturna. L hafi reynt að koma þeim B til hjálpar og verið lamin með rörinu í hægri handlegg. Ákærðu hafi svo horfið á braut, hin þrjú haldið áfram að horfa á sjónvarp og sofnað í rúminu.

A kvaðst hafa vaknað um kl. 16 við það að ákærðu Daníel, KK og LL voru komnir inn í svefnherbergið. Ákærði Daníel hafi haldið á klaufhamri og barið A og B margítrekað með hamrinum. Þá hafi ákærði KK slegið B með hnefum og gripið um framanverðan háls A og kreist barkakýlið svo hann náði ekki andanum og hélt að hann væri að deyja. Hann sagði högginn frá hamrinum hafa komið neðst á mjóbak sitt, vinstri síðu, hægri öxl, báðar rasskinnar, aftan og framan á bæði læri, framan á vinstri sköflung og í höfuð. Högginn í höfuð hafi verið nokkur og sýndi A áverka aftan við sitthvort eyra því til sönnunar. Hann kvaðst hafa borið hendur fyrir höfuð til að verjast þeim höggum og þá hlotið högg á báðar

hendur. Hann sagði ákærða Daníel einnig hafa stigið upp á rúmið, sparkað ítrekað í B og ákærðu skipst á að berja bæði B og hann. A taldi að L hafi komist út úr herberginu og að ákærði LL hafi gætt hennar frammi. Hann tengdi atlöguna við óuppgerð fíkniefnaviðskipti og taldi hana hafa varað í 10-15 mínútur áður en lögregla kom á staðinn.

Í viðbótarskýrslu A 3. desember kom fram að hann og B hafi legið í rúmi L þegar ákærðu Daníel og KK ruddust inn í fyrra skiptið og börðu þá af alefli með ryksuguröri. L hafi komið þeim til varnar og við það hlotið nokkur högg. Þegar atlögunni linnti hafi ákærðu neytt hann og B heim til A og ákærði KK fundið þar farsíma sína frá því fyrr um kvöldið er þeir voru allir staddir í íbúðinni. Í framhaldi hafi ákærðu farið burt, L komið á staðinn, þau þrjú farið heim til hennar og A sofnað. Hann hafi svo vaknað við hamarshögg í annan fótinn og séð að ákærðu Daníel og KK voru mættir aftur, nú með ákærða LL. Þar sem lítið pláss hafi verið í svefnherberginu hafi ákærði LL fljótlega farið fram, ákærði Daníel í framhaldi látið hamarshögginn dynja á A og ákærði KK gert hið sama við B. Þeir hafi báðir öskrað undan höggunum og óttast um líf sitt.

5.

B gaf lögregluskýrslu á SAK kl. 17:52 fimmtudaginn 29. nóvember. Hann kvaðst hafa verið heima hjá L ásamt A þegar ákærðu Daníel og KK ruddust inn og ákærði Daníel sakaði B um stuld á fíkniefnum. Í framhaldi hafi ákærðu látið dynja á þeim og L högg með járnörri. Kvaðst B hafa verið barinn í bak og fætur og hann séð ákærðu berja A í andlit, axlir, maga, bak og „út um allt“. Ákærðu hafi svo neytt B og A til að fara með þeim heim til A, ákærðu rústað íbúð hans og svo horfið á braut. Eftir þetta hafi B, L og A farið aftur heim til L, sofnað þar og vaknað við það að ákærðu Daníel og KK ruddust inn í svefnherbergið við þriðja mann. Ákærði Daníel hafi haldið á klaufhamri, hann barið B og A margítrekað með hamrinum, því næst afhent ákærða KK hamarinn og sá látið hamarshögg dynja á þeim báðum. Kvaðst B hafa fengið högg í andlit, fætur, bak, aftan á upphandleggi og víðar um líkamann og sýndi áverka á baugfingri hægri handar því til sönnunar. Þess utan hafi ákærðu lamið B og A með hnefum, gert hið sama við L og barið hana með hamrinum.

Í viðbótarskýrslu B 4. desember kom fram að hann, A og L hafi hitt ákærða Daníel á Bláu könnunni að kvöldi miðvikudagsins 28. nóvember til að útkljá mál milli B og ákærða, þau neytt áfengis og síðan farið heim til A. Þaðan hafi B, A og L farið heim til hennar og sofnað og vaknað við það að ákærði Daníel var að berja þau með ryksuguröri.

B kvaðst halda að ákærði hafi verið einn á ferð, ekki muna vel hvað gerðist og taldi að hann hafi hlotið um 10 högg víðsvegar um líkamann. B kvaðst halda að ákærði hafi svo farið einn á brott en þó gæti verið að B og A hafi farið með honum heim til A og snúið aftur heim til L án ákærða. Þar hafi B sofnað og vaknað við komu ákærðu Daníels, KK og LL. Ákærði Daníel hafi haldið á hamri og lamið B og A 20-40 sinnum með hamrinum víðsvegar um líkama, þ.á.m. nokkrum sinnum í andlit. B kvað ákærða KK ekki hafa beitt hamri gegn þeim en KK kýlt B í andlitið og einnig kýlt A. Að sögn B öskruðu þeir báðir meðan á árásinni stóð og óttuðust um líf sitt, enda hafi ákærði Daníel sagst ætla með þá upp í sveit og drepa þá. B kvað ákærða LL ekkert hafa gert á hlut hans eða A, hann ekki verið í herberginu meðan á árás stóð og vissi B ekki um ferðir hans frammi. Þegar leið á skýrslugjöfina kvaðst B muna að eftir fyrri atlögu með ryksuguröri hafi hann og A farið með ákærðu Daníel og KK heim til A í leit að farsímum ákærða KK og fíkniefnum sem ákærðu töldu sig eiga þar.

6.

L gaf lögregluskýrslu 29. nóvember. Hún kvaðst kvöldið áður hafa farið með B og A til fundar við ákærða Daníel á Bláu könnunni, ákærði og B þurft að ræða einhver mál og hópurinn fengið sér í glas. Að sögn L fór hún í „blackout“ og mundi það næst er hún vaknaði í rúmi sínu, með B og A við sitthvora hlið. Ákærði Daníel hafi verið inni í svefnherberginu, hann haldið á ryksuguröri, byrjað að lemja vini hennar með rörinu, hún borið hendur sínar fyrir og þá fengið högg á þær. Ákærði hafi rætt um að fara með mennina út í sveit og síðan horfið á braut. Þegar L vaknaði næsta dag hafi hún reynt að vekja B og A en það ekki tekist. E umráðamaður íbúðarinnar hafi verið vakandi, setið frammi í stofu og ekki fundið farsíma sinn. L hafi því hringt í símann, ákærði Daníel svarað og sagst myndu koma með símann. Eftir þetta hafi hún heyrt umgang frammi á gangi, séð ákærða KK skriða inn um glugga og opna útidyrnar. Þar hafi ákærði Daníel staðið með klaufhamar í hendi og með honum ákærði LL. Ákærðu Daníel og KK hafi farið rակleitt inn í svefnherbergi hennar, hún séð ákærða Daníel reiða hamarinn til höggs og heyrt öskrin í B og A. Ákærði LL hafi hins vegar tekið sér stöðu fyrir utan herbergisdyrnar, varnað L inngöngu og hrint henni frá. Hún hafi því ekki séð hvað gerðist í svefnherberginu en heyrt hamarshögg lenda á vinum hennar, ákærði Daníel öskrað að hann ætlaði með þá út í sveit og L þá hringt í Neyðarlínuna.

Í viðbótarskýrslu L 4. desember kom fram að ákærði KK hafi verið með ákærða Daníel þegar sá ruddist inn í íbúðina aðfaranótt fimmtudagsins 29. nóvember, ákærði Daníel verið sturlaður af bræði, öskrað á B og A og krafði þá um „dópið“ eða „dótið“ hans. Jafnframt hafi ákærði barið mennina með ryksuguröri, L reynt að hjálpa þeim og uppskorið mörg högg ákærða með rörinu, aðallega í hendur. Hann og ákærði KK hafi svo horfið á braut. Þegar ákærðu ruddust síðan þrír inn í íbúðina laust eftir kl. 16 hafi L séð ákærða Daníel berja B og A nokkrum sinnum með hamri áður en svefnherbergisdýrnar lokuðust og sagði þau högg hafa lent á höndum og fótum mannanna. Ákærði Daníel hafi verið enn sturlaðri en áður og hótað að fara með B og A út í sveit og pynta þá. Sem fyrr kvaðst L ekki hafa séð ákærða KK veitast að mönnunum tveimur. Hún tengdi seinni atlöguna við deilur ákærða Daníels við B og A um meintan stuld þeirra á fíkniefnum.

7.

E gaf lögregluskýrslu 29. nóvember. Hann kvaðst hafa verið heima hjá sér að [...] nýliðna nótt þegar ákærði Daníel ruddist inn, tók rör af ryksugu í eldhúsi íbúðarinnar, kom inn í stofu og sló E þrívegis í magann með rörinu, æddi því næst inn í svefnherbergi L og lokaði að sér. Á þeim tímapunkti hafi E ekki vitað að B og A væru þar og kvaðst ekki hafa séð hvað síðan gerðist en um 20 mínútum síðar hafi ákærði komið fram, rokið á dyr og líklega tekið farsíma E með sér, að minnsta kosti hafi ákærði svarað í þann síma þegar L hringdi í hann einhverju síðar. Ákærði Daníel hafi svo ruðst öðru sinni inn og þá með tvo menn með sér sem E vissi ekki deili á en taldi annan þeirra útlending. Ákærði Daníel hafi haldið á hamri og hann og sá útlenski farið rakleitt inn í svefnherbergi L og ráðist á B og A. L hafi verið sett fram, dyrunum lokað og þriðji maðurinn staðið við dýrnar og varnað því að L og E færu inn. E kvaðst hafa heyrt ákærða Daníel saka B og A um stuld á fíkniefnum og hann skipað þeim að klæða sig því þeir væru á leið út í sveit. E taldi mennina hafa verið um 30 mínútur inni í íbúðinni og mestmegnis í svefnherberginu. Á leiðinni út hafi ákærði Daníel skilað E símanum sínum.

E gaf viðbótarskýrslu 4. desember. Hann kvaðst hafa verið drukkinn þegar ákærði Daníel ruddist fyrst inn að [...] og taldi enn að ákærði hafi verið einn á ferð. Hann áréttaði að ákærði Daníel hafi haldið á klaufhamri þegar hann ruddist inn í seinna skiptið, þá með tveimur félögum sínum, ákærði farið með hamarinn inn í herbergi til L, B og A og E ekki séð hvað þar gerðist.

Þann 11. desember mætti E ótilkvaddur á lögreglustöð, kvaðst vilja draga fyrri framburð til baka, bar fyrir sig langvarandi drykkju og alvarlegt áfengisvandamál, sagði minni sitt ótraust af þeim sökum og hann ekki skýrt satt og rétt frá atvikum. E var með glóðarauga sem hann sagði málinu ótengt og þvertók fyrir að einhver væri að þvinga hann til að draga framburð sinn til baka.

8.

Ákærðu var dregið blóð til alkóhól- og lyfjarannsóknna 29. nóvember. Samkvæmt niðurstöðum sýna úr ákærða Daníel mældist ekkert áfengi í blóði hans og styrkur lyfja var lágur. Í blóðsýni sem ákærða KK var dregið kl. 19:52 greindust flogaveikislyf og svefnlyf í lækningalegum skömmtum og alkóhólmagn reyndist 1,74 ‰. Segir í matsgerð rannsóknastofu HÍ í lyfja- og eiturefnafræðum að samverkun alkóhóls í blóði og nefndra lyfja hafi aukið á ölvunaráhrif ákærða.

Þann 30. nóvember voru ákærðu úrskurðaðir í gæsluvarðhald. LL var leystur úr haldi 5. desember og Daníel og KK 6. desember.

9.

Ákærði Daníel var yfirheyrður 30. nóvember. Hann sagði mál þetta „rugl“ og hann ekki hafa beitt B, A, L eða E ofbeldi af neinu tagi. Hann kvaðst hafa hitt þrjú þau fyrsttöldu á Blá könnunni að kvöldi 28. nóvember, boðið þeim upp á drykki og þau síðan farið heim til A. Meðákærði KK hafi komið þangað, þeir tveir sofnað, líklega eftir að hafa verið byrjað ólyfjan af einhverjum hinna, sem voru farin þegar ákærðu vöknudu. Ákærði hafi þá uppgötvað að búið var að taka húslykil hans og peninga og grunaði hann þremmenningana um stuldinn. Í kjölfarið hafi hann farið að [...] til að sækja farsíma sinn, sagðist ekki muna hvernig hann komst inn í húsið en þar hafi A hótað að stinga hann með smitaðri sprautunál og sigað á hann hundi sem glefsaði í buxur hans. Ákærði hafi svo farið aftur í [...], þá ætlað að endurheimta húslykilinn og peningana, meðákærði KK farið með í leit að farsíma sínum og meðákærði LL slegist með í för. Þar hafi þeir gengið um opnar útidyr, inn í íbúð og ákærði „frontað“ þremmenningana með þjófnað á verðmætum ákærðu. Máli sínu til áherslu hafi hann slegið B og A með flötum lófa og gripið í fatnað þeirra og meðákærði KK gripið í fatnað B. Annað hafi þeir ekki gert á hlut þessa fólks og meðákærði LL alls ekkert gert. Aðspurður þvertók ákærði fyrir að hafa beitt hamri gegn B og A, benti á að hann væri illa slasaður á hægri hendi og gæti því ekki beitt hamri

þótt hann vildi. Hann kvað A hins vegar enn hafa hótað honum með sprautunál og aftur sigað hundi á hann sem bitið hafi í buxur ákærða.

Ákærði Daníel var yfirheyrður að nýju 6. desember og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Hann sagðist ekki minnst þess að meðákærði KK hafi komið heim til A fyrr en síðar, meðákærði þá vakið ákærða og þeir farið að [...] ásamt meðákærða LL sem var á bíl. Hann kvaðst ekki minnst þess að hafa farið tvisvar í [...] og þvertók síðan fyrir að hafa farið þangað áður en hann og meðákærðu voru handteknir á staðnum. Hann kvaðst muna eftir að hafa einhverra hluta vegna verið með farsíma E í sínum fórum og svarað símtali frá L en þvertók fyrir að hafa stolið símanum. Ákærða minnti að E hafi hleypt honum og meðákærðu inn í íbúðina, ákærðu síðan farið inn í svefnherbergi, rætt við B og A og ákærði séð húslykil sinn á kommóðu. Ákærði þvertók fyrir að hafa beitt mennina eða L ofbeldi en játti rétt að hann hafi verið æstur og bæði hann og meðákærði KK öskrað á fólkið. Þá þvertók ákærði fyrir að hafa tekið með sér hamar á staðinn. Hann hafi hins vegar séð hamar í íbúðinni, tekið hann sér í hönd til að geta varist árás hundsins og þess vegna haldið á hamri þegar lögregla kom á staðinn.

10.

Ákærði KK var yfirheyrður 30. nóvember. Hann kvaðst hafa farið tvívegis að [...] og meðákærði Daníel farið með honum. Í fyrra skiptið hafi þeir verið að leita að farsímum ákærða, sem þá grunaði að B, L og A hefðu tekið af heimili þess síðastnefnda eftir að ákærðu sofnuðu þar fyrr um kvöldið. Í þeirri ferð hafi ekkert gerst annað en að ákærði bað þremmenningana um skil á símunum og varð úr að þau fóru öll heim til A og fundu símana þar. Þannig hafi það mál verið leyst og þau haldið áfram að skemmta sér á heimili A. Þar hafi ákærðu aftur sofnað, vaknað einir í íbúðinni, ákærði í þetta skipti saknað annars af tveimur farsímum, í framhaldi farið aftur í [...] ásamt meðákærða Daníel og meðákærði LL skutlað þeim. Er þangað kom hafi ákærði skriðið inn um glugga, opnað fyrir meðákærðu, þeir farið inn í svefnherbergi til L og séð hana, B og A sofandi. Ákærði hafi krafði þau um símann og einhver rekistefna orðið út af því en síminn síðan fundist í einhverri úlpu án þess að hendi væri lyft í ofbeldisskyni.

Ákærði KK var yfirheyrður að nýju 6. desember og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Hann sagði engu ofbeldi hafa verið beitt og engin ryksugurör komið við sögu í fyrri ferðinni að [...], hann aðeins spurt um farsímana sína, meðákærði Daníel krafði þremmenningana um einhver lyf sem hann saknaði og hópurinn í framhaldi farið heim til A og ákærði fundið símana sína. Þau hafi svo setið þar í langan tíma, neytt

áfengis, ákærðu sofnað og vaknað einir í íbúðinni. Ákærði sagði seinni ferðina í [...] eingöngu hafa helgast af leit að öðrum farsíma hans. Er þangað kom hafi L verið að koma út úr svefnherberginu, ákærði farið þangað inn til viðræðna við B og A, krafið þá um símann og gripið í fatnað B. Ákærði kvaðst hafa verið hvass í orði við mennina tvo en hvorki slegið né sparkað í þá og engu áhaldi beitt gegn þeim. Meðan á þessu stóð hafi meðákærðu staðið einhvers staðar fyrir aftan ákærða. Hann hafi svo farið fram til að leita að símanum og því ekki vita hvað gerðist á meðan. Þegar hann sneri til baka hafi annar hvor meðákærðu fundið farsímann í úlpu og lögregla strax í kjölfarið mætt á staðinn.

11.

Ákærði LL var yfirheyrður 30. nóvember. Hann kvaðst hafa verið allsgáður og á bíl og kíkt í heimsókn til meðákærða Daníels. Þar hafi meðákærði KK verið fyrir, þeir tveir verið æstir út í A fyrir stuld á síma og peningum og ákærði skutlaði þeim að [...]. Þar hafi meðákærði KK skriðið inn um glugga og opnað fyrir ákærða og meðákærða Daníel. Í stofu íbúðarinnar hafi verið ókunn stelpa og eldri maður og í svefnherbergi A og annar maður. Meðákærðu hafi farið þangað inn og í framhaldi komið til einhverra ryskinga, sem ákærði kvaðst ekki hafa séð og því ekki vita nánar um. Hann kvaðst sjálfur rétt hafa kíkt inn í svefnherbergið, hrist þar úlpu á gólfinu, týndi farsíminn þá hrokkið úr vasa og ákærði sagt meðákærðu að við svo búið gætu þeir farið. Áður en til þess kom hafi lögregla mætt á staðinn og handtekið ákærðu.

Ákærði LL var yfirheyrður að nýju 3. desember. Hann kvaðst ekki hafa orðið var við að meðákærðu bæru hamar er þeir fóru inn í svefnherbergið til B og A. Meðákærðu hafi gengið inn í herbergið, gargað á mennina og vakið þá með látum, allt án þess að ofbeldi væri beitt svo ákærði sæi. Fyrir ákærða var spiluð upptaka af símtali L við lögreglu, sem frá er greint í 2. kafla, og gekkst hann við því að hafa öskrað „þetta er bara byrjunin“. Hann kvaðst ekki geta útskýrt hvað hann hefði átt við og sagði ummælin hafa fallið af hreinum asnaskap.

Ákærði LL var yfirheyrður þriðja sinni 5. desember. Hann kannaðist ekki við að hafa meinað L og E inngöngu í svefnherbergið, sagði þau hafa verið með risastóran varðhund og hefðu getað sleppt honum lausum ef þau vildu.

12.

Ákærðu komu fyrir dóm í júní 2020 við fyrri aðalmeðferð, neituðu allir sök og færðust ákærðu Daníel og LL undan því að tjá sig um málið. Auk ákærðu báru vitni K lögreglumaður, M læknir, A , L og E. Endurrit þessara dómsframburða liggja frammi í málinu.

Samkvæmt dómsvætti A 12. júní 2020 kannaðist hann ekki við að hafa verið barinn með ryksuguröri, sagðist hafa verið í annarlegu ástandi á heimili L umræddan dag og að þetta hafi verið „dálítið rugl tímabil“. Hann kvaðst ekki minnst þess að ákærðu Daníel og KK hafi barið hann með hamri, sagðist ekki hafa hlotið áverka heima hjá L heldur lent í átökum við óskyldan aðila 27. nóvember 2018, dottið á reiðhjóli 28. nóvember og leitað á slysadeild SAK vegna þess, við þetta tvennt hlotið sína áverka og hann reynt að segja frá því á SAK 29. nóvember. Í framhaldi kvað A ákærðu Daníel og KK ekkert hafa gert á sinn hlut annað en að vekja hann með látum, öskra og rífast og kannski slá laust til hans án þess að áhaldi væri beitt. Hann sagði ákærða LL bara hafa talað við einhvern frammi.

13.

Ákærði Daníel kom fyrir dóm 31. maí sl., neitaði sök og kvaðst ekki myndu svara spurningum um sakarefni máls.

Ákærði KK neitaði sök fyrir dómi 2. júní sl. Hann sagði langt um liðið og hann muna lítið eftir málinu en þó væri hann fullviss um að hafa ekki beitt nokkurn mann ofbeldi að [...]. Hann kvaðst muna eftir að hafa gefið skýrslur hjá lögreglu vegna málsins og sagðist að sjálfsgöðu hafa munað betur eftir atvikum þá. Hann kvaðst einnig muna eftir að hafa gefið skýrslu fyrir dómi 12. júní 2020 og hafa skýrt satt og rétt frá. Við þá skýrslugjöf kom fram að ákærði og meðákærði Daníel hafi farið tvívegis að [...], ákærði í bæði skiptin verið að leita að síma, hann engu ofbeldi beitt og ekki séð eða vitað um hamar á staðnum.

Ákærði LL neitaði sök fyrir dómi 2. júní. Hann kvaðst engu ofbeldi hafa beitt og aðeins „asnast til“ að skutla meðákærðu að [...]. Hann sagði aðkomu sína að málinu vera þá eina að hafa hrist úlpu með þeim afleiðingum að farsími datt úr henni. Ákærði þrætti fyrir að hafa meinað L og E inngöngu í herbergi L, sagði þau hafa verið með hund á staðnum og aðeins hafa þurft að sleppa honum lausum til að málinu lyki.

14.

A bar yfir dómi 26. maí sl. að hann hafi verið sofandi uppi í rúmi ásamt L og B þegar ákærðu Daníel og KK ruddust inn í herbergið. Ákærði Daníel hafi haldið á hamri,

lamið hann nokkrum sinnum í höfuð og sköflung vinstri fótleggs og einnig lamið B með hamrinum. Hann minnti að ákærðu KK og LL hafi ekki tekið þátt í atlögunni en þeir hjálpað ákærða Daníel að halda honum og B inni í svefnherberginu og ákærði LL öskrað og gætt þess að enginn færi inn eða út úr herberginu. Aðspurður kvaðst A muna vel eftir ofangreindum atvikum. Hann kvaðst ekki minnast þess að ákærðu Daníel og KK hafi fyrr um daginn ruðst inn í svefnherbergi L og barið hann og B með ryksuguröri.

15.

B bar fyrir dómi 2. júní sl. að það hafi verið „vesen“ á milli hans og ákærða Daníels sem tengdist fíkniefnavigiðskiptum, þeir því hist á Bláu könnunni, drukkið mikið og tekið efni og B farið í „semi-blackout“. Hann kvaðst muna eftir að hafa rifist við ákærða en verið sjálfur í svo mikilli vímu að hann myndi ekki eftir atvikum að öðru leyti. Hann kvaðst hafa hlotið einhverja áverka en muna lítið eftir þeim, kannaðist við að hafa gefið skýrslur hjá lögreglu vegna málsins, ekki muna hvað hann sagði og ekki eiga minningu um að hafa farið á SAK 29. nóvember 2018. Hann sagði ekkert að marka það sem fram kom við skýrslugjöf hjá lögreglu þann dag þar sem hann hafi verið „út úr því“ vegna vímuefnaáhrifa. Aðspurður um ástand sitt við skýrslugjöf 4. desember kvaðst B muna lítið eftir þeirri skýrslu og taldi sig hafa greint frá því að þetta væri „vesen á milli vina sem væri búið að leysast“ og hefði ekki þurft að verða að lögreglumáli.

16.

L mætti ekki fyrir dóm 2. júní sl. þrátt fyrir staðfesta boðun og lét ekki ná í sig. Var því sá háttur hafður á að skýrsla hennar fyrir dómi 12. júní 2020 var spiluð í hljóði og mynd og sammæltust sakflytjendur um að sá framburður yrði lagður til grundvallar í málinu. Við þá skýrslugjöf kvaðst L muna lítið eftir atvikum, ekki muna eftir skýrslugjöf sinni hjá lögreglu og ekki geta staðfest þær skýrslur, á greindum tíma ekki hafa áttað sig á því sem gerðist að [...], hún síðan reynt að raða því púsluspili saman og vera engu nær um raunverulega atburðarás. Hún kvaðst ekki minnast þess að hafa hlotið áverka af völdum eins eða fleiri ákærðu og ekki hafa orðið vitni að ofbeldi í garð A og B. Þá kvaðst hún ekki minnast þess að ákærði LL hafi varnað henni eða öðrum að fara inn í svefnherbergi hennar.

17.

E bar vitni fyrir dómi 2. júní. Hann sagði langt um liðið og því myndi hann ekkert eftir atvikum máls.

Niðurstaða.

A.

Samkvæmt 108. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærðu og atvik sem telja má þeim í óhag á ákærvaldinu og verða ákærðu því aðeins sakfelldir að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt ákærðu, sbr. 1. mgr. 109. gr. Metur dómari enn fremur, eftir því sem þörf krefur, hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða um það, sbr. 2. mgr. 109. gr. Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. gildir og sú meginregla að dómur í sakamáli skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi og að jafnaði fyrir þeim dómara sem málið dæmir, sbr. 1. mgr. 112. gr. Af reglunni leiðir að skýrslur ákærðu og vitna hjá lögreglu hafa ekki sönnunargildi nema í þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 111. gr. Samkvæmt því verða ákærðu í þessu máli ekki sakfelldir á grundvelli lögregluskýrslna einna sér.

B.

Ákærðu eru ekki sóttir til saka fyrir brot á 231. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Kemur því ekki til skoðunar hvort þeir hafi ruðst í heimildarleysi inn á heimili E og L að [...] fimmtudaginn 29. nóvember 2018.

Samkvæmt 1. ákærulið er ákærðu Daníel og KK gefin að sök líkamsárás aðfaranótt umrædds fimmtudags eða snemma morguns, með því að hafa barið A og B með ryksuguröri víðsvegar um líkama þar sem þeir lágu sofandi í svefnherbergi L.

Af frumskýrslu K lögreglumanns er ljóst að L greindi lögreglu frá því strax á vettvangi að ákærðu Daníel og KK hafi ruðst inn í íbúð hennar og E aðfaranótt fimmtudagsins og stolið farsíma E. Hvorki hún né aðrir sögðu ákærðu í það skipti hafa veist að A og B og barið þá með ryksuguröri. M læknir á SAK annaðist sama dag líkamsskoðun á A og B og skráði fyrstu frásögn þeirra af atvikum. Við það tækifæri greindi hvorugur manna frá líkamsárás með ryksuguröri en sögðust báðir hafa verið barðir með hamri.

A gaf tvær skýrslur hjá lögreglu vegna málsins. Hann kvað ákærðu Daníel og KK hafa barið hann, B og L af með járnörri og sagði í fyrstu að meðákærði LL hafi kýlt þau en kvaðst svo ekki viss hvort meðákærði hafi verið með í för í þetta skipti. Eins og rakið er í 5. kafla gaf B einnig tvær lögregluskýrslur. Í þeirri fyrri sagði hann ákærðu Daníel og KK hafa látið högginn dynja á líkómum þeirra og L með járnörri. Fimm dögum síðar

skýrði B frá því að ákærði Daníel hafi líklega verið einn á ferð þegar hann barði þau með járnörri. L gaf einnig tvær lögregluskýrslur. Í þeirri fyrri sagði hún ákærða Daníel hafa verið einn á ferð þegar hann barði hana og vini hennar með ryksuguröri. Samkvæmt seinni skýrslunni var meðákærði KK með í för en tók ekki þátt í atlögu ákærða.

Þegar A og L komu fyrir dóm við fyrri aðalmeðferð máls í júní 2020 kvað við annan tón í frásögn þeirra. A kannaðist þá ekki við að hafa verið barinn með ryksuguröri, kvaðst hafa verið í annarlegu ástandi umrætt sinn og sagði þetta hafa verið „dálítið rugl tímabil“ í lífi hans. L kvaðst muna lítið eftir málinu, ekki treysta sér til að staðfesta réttmæti lögregluskýrslna sinna og ekki átta sig á því hvað gerðist að [...]. Hún kvaðst ekki minnast þess að hafa hlotið áverka af völdum eins eða fleiri ákærðu og ekki hafa orðið vitni að ofbeldi í garð A og B. A og B komu báðir fyrir dóm við seinni aðalmeðferð og sögðust ekki eiga minningu um að ákærðu Daníel og/eða KK hafi veist að þeim aðfaranótt umrædds fimmtudags og barið þá með ryksuguröri. Fyrir dómi kvaðst E heldur ekki minnast slíks atviks.

Með hliðsjón af framburði vitnanna fjögurra fyrir dómi, misvísandi frásögn þeirra hjá lögreglu, því að vitnin virðast öll hafa verið undir verulegum áhrifum vímuefna greint sinn, því að ekkert er getið um meinta árás með ryksuguröri í frumskýrslu lögreglu og læknisvottorðum og gegn eindreginni sakarneitun ákærðu Daníels og KK, er ósannað að ákærðu hafi veist að A og B með þeim hætti sem lýst er í 1. ákærulið. Ber því að sýkna ákærðu af þeirri háttsemi sem þar greinir.

C.

Samkvæmt 2. ákærulið er ákærðu Daníel og KK gefið að sök að hafa síðar sama dag veist að A og B sofandi í rúmi L og barið þá víðsvegar um líkama með klaufhamri og hnefum á meðan ákærði LL stóð vörð fyrir utan svefnherbergið og kom í veg fyrir að L og E gætu komið mönnunum til hjálpar. Er sú háttsemi talin varða við 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga en til vara við 1. mgr. 217. gr., sbr. 1. mgr. 22. gr. sömu laga, að því er varðar háttsemi ákærða LL.

Af lögregluskýrslum A má ráða að ákærði Daníel hafi barið hann og B ítrekað með hamri, að ákærði KK hafi barið B með hamri og ákærðu báðir kýlt þá með hnefum. Lýsti A í því sambandi áverkum af völdum ákærða Daníels sem gætu samrýmst áverkalýsingu í 3. kafla að framan. Um þátt meðákærða LL kvaðst A telja að hann hafi staðið fyrir utan svefnherbergi L og gætt þess að hún kæmist ekki inn í herbergið. Þegar A kom fyrst fyrir dóm vegna málsins kvaðst hann ekki minnast þess að ákærðu Daníel

og KK hafi ráðist á hann með hamri eða veitt honum áverka með öðrum hætti og gaf þá skýringu á áverkum sínum sem frá greinir í 12. kafla. Þeim framburði breytti A við seinni skýrslugjöf fyrir dómi og bar þá að ákærði Daníel hafi lamið bæði hann og B með hamri. Hann kvaðst ekki minnst þátttöku meðákærðu KK og LL í þeirri atlögu ákærða en sagði þá hafa hjálpað ákærða að halda honum og B inni í herbergi L og meðákærði LL gætt þess að enginn færi inn eða út úr herberginu. Með þeim framburði breytti A fyrri dómsframburði um þátt meðákærða LL en samkvæmt honum var meðákærði bara að tala við einhvern frammi í stofu.

Samkvæmt framansögðu hefur A verið ærið óstöðugur í framburði sínum um atvik máls og ýmist borið sakir á ákærðu eða fríað þá frá sök. Hefur engin skýring fengist á þessu og gjörólíkum framburði hans við fyrri og seinni skýrslugjöf fyrir dómi. Dregur þetta verulega úr trúverðugleika A og sönnunargildi dómsframburðar hans.

Af fyrri lögregluskýrslu B má ráða að ákærðu Daníel og KK hafi barið hann og A ítrekað með hamri og ákærðu báðir kýlt þá með hnefum. Lýsti B í því sambandi áverkum af völdum ákærðu sem gætu samrýmst áverkalýsingu í 3. kafla. Við seinni skýrslugjöf hjá lögreglu kvað B ákærða Daníel hafa barið hann og A 20-40 sinnum með hamri, meðal annars í andlit þeirra beggja. Hann breytti hins vegar frásögn sinni um þátt ákærða KK og sagði hann eingöngu hafa kýlt B og A. Um þátt ákærða LL kvaðst B ekkert vita. Ekki náðist til B við fyrri aðalmeðferð máls. Hann gaf hins vegar skýrslu fyrir dómi 2. júní sl., kvaðst hafa verið undir mjög miklum áhrifum vímuefna umrætt sinn og því ekki muna eftir neinu öðru en rifrildi við ákærða Daníel. Hljóð- og myndupptaka af fyrri lögregluskýrslu B var spiluð í dómsal 2. júní og telur dómurinn engum blöðum um það að fletta að B hafi við þá skýrslugjöf verið „út úr því“ vegna vímuefnaáhrifa, svo notuð séu orð B sjálfs.

Þegar L kom fyrir 12. júní 2020 kvaðst hún muna lítið eftir atvikum, treysti sér ekki til að staðfesta réttmæti framburðar síns hjá lögreglu og ekki átta sig á því hvað raunverulega gerðist að L. Hún kvaðst ekki minnst þess að hafa hlotið áverka af völdum eins eða fleiri ákærðu og ekki hafa orðið vitni að ofbeldi í garð A og B. Þá kvaðst hún ekki minnst þess að ákærði LL hafi varnað henni eða öðrum að fara inn í svefnherbergi hennar.

Af lögreglurannsóknargögnum málsins má ráða að ákærðu Daníel og KK hafi ruðst inn í svefnherbergi L, barið A og B með hamri og kýlt þá með hnefum. Á hinn bóginn liggur ekkert fyrir um þetta í vitnisburði B og L fyrir dómi og verður af heildstæðu

mati á dómsframburði A ekki ráðið með neinni vissu hvað gerðist í svefnherberginu. Hástemmdar lýsingar hans og B á meintri atlögu við skýrslugjöf hjá lögreglu samrýmast engan veginn þeim áverkum sem greindir voru við komu á SAK, þótt vissulega hafi þeir borið áverka, sér í lagi A. Á hitt ber að líta að hann hefur fyrir dómi verið tvísaga um tilurð sömu áverka og ber ábyrgð á því. Þá hefur frásögn B og L verið mjög á reiki um þátt ákærðu KK og LL.

Að öllu því virtu sem nú hefur verið rakið og gegn eindreginni neitun ákærðu telur dómurinn ekki sannað, svo hafið sé yfir skynsamlegan vafa, að ákærðu hafi gerst sekir um þá háttsemi sem þeim er gefin að sök í 2. ákærulið. Ber því að sýkna ákærðu af þeim ákærulið.

Með hliðsjón af skýlausri játningu ákærða Daníels fyrir dómi 31. maí sl., sem samrýmist fyrri játningu fyrir dómi og öðrum gögnum málsins, er sannað að ákærði hafi í kjölfar handtöku að [...] fimmtudaginn 29. nóvember 2018 haft í vörslum sínum 3,59 grömm af amfetamíni, svo sem honum er gefið að sök í 3. ákærulið og þykir sú háttsemi þar rétt heimfærð til refsíákvæða.

II. - Ákæra Héraðssaksóknara 28. nóvember 2019.

Málsatvik.

1.

Samkvæmt frumskýrslu N lögreglumanns, sem hann staðfesti fyrir dómi, var kl. 07:16 að morgni mánudagsins 10. desember 2018 tilkynnt um slagsmál á heimili A að [...]. Er lögreglumenn komu á staðinn hittu þeir A og D. A var fremur þvoglumæltur og framburður hans ruglingslegur en lögreglu skildist af honum og D að ákærði Daníel hefði komið þangað um kl. 06:30 og kafið A um greiðslu 100.000 króna skuldar. Ákærði KK hafi verið með ákærða í för, sá orðið leiður á þessu og dregið ákærða Daníel út úr íbúðinni. Ákærði Daníel hafi snúið til baka skömmu síðar, þá einn á ferð, og haft í frammi hótanir gagnvart A ef hann drægi ekki til baka kærú á hendur ákærða Daníel vegna líkamsárásar. A sótti svartan hníf í eldhússkúffu, sagði ákærða hafa hótað honum með sama hnífi og kvaðst A hafa átt þennan hníf fyrir nokkru síðan.

2.

Samkvæmt læknisvottorði O kom A á slysadeild SAK sunnudaginn 9. desember kl. 03:34. Er haft eftir A að hann hafi orðið fyrir líkamsárás á heimili sínu af hálfu tveggja manna, Íslending og [...] og væru það sömu menn og réðust á hann nokkrum dögum áður

þegar hann leitaði á bráðamóttökuna. Hann kvaðst hafa verið felldur og hné keyrt af fullum þunga vinstra megin í höfuð hans með þeim afleiðingum að skurður opnaðist við eyra og mikill höfuðverkur hlaut af. Við skoðun virtist hann „undir áhrifum“. Hann var með skurðáverka ofan á vinstra eyra sem lokað var með 5 sporum. Við svo búið var hann útskrifaður. Liggja fyrir tvær litmyndir af skurðáverka á ofanverðu vinstra eyra A sem teknar voru 10. desember.

3.

A kom á lögreglustöð mánudaginn 10. desember og kærði ákærða Daníel fyrir líkamsárásir og hótanir dagana 6.-10. þess mánaðar. Hann sagði þær tengjast líkamsárásarmáli að [...] fimmtudaginn 29. nóvember og kröfu ákærða um að hann drægi framburð sinn til baka í því máli. Þess utan hefði ákærði krafist hann um 140.000 króna fíkniefnaskuld sem enginn fóttur væri fyrir. A sagði atvikin vera fjögur og hafi D kærasta hans verið vitni að þremur þeirra. Ákærði KK hafi verið með ákærða Daníel í öll skiptin en ekkert gert á hlut þeirra; bara verið á staðnum.

A sagði fyrsta atvikið hafa átt sér stað um kl. 19 fimmtudaginn 6. desember, sama dag og ákærðu Daníel og KK losnuðu úr gæsluvarðhaldi. Ákærðu hafi komið heim til hans ásamt E, ákærði Daníel verið mjög æstur, veist að E, barið hann í andlitið og skipað honum með hótunum að breyta framburði sínum hjá lögreglu í [...]málinu. Þá hafi ákærði kýlt A í andlitið, sparkað í hann, fellt hann í gólfið og ítrekað hótað honum frekari barsmíðum og lífláti.

Næst hafi ákærðu heimsótt A að kvöldi laugardagsins 8. desember eða aðfaranótt 9. desember. Áður hefði D farið heim til ákærða Daníels til að sækja gítarinn sinn, snúið til baka um klukkustund síðar og ákærðu með henni. Þeir hafi verið mjög ölvaðir, ákærði Daníel í enn verra skapi en í fyrstu heimsókninni, öskrað á A og hótað honum óföllum ef hann drægi ekki framburð sinn til baka í [...]málinu, fellt hann í gólfið og því næst látið sig falla með annað hnéð ofan á vinstri vanga hans með þeim afleiðingum að skurður hlaut af við eyra og hann varð frávíta af verkjum. Ákærðu hafi síðan horfið á braut og D með þeim. Hann taldi þetta hafa gerst um kl. 01-01:30, hann síðan hringt í móður sína kl. 03:03 og hún ekið honum á slysadeild SAK.

Ákærðu hafi svo komið þriðja sinni um kvöldmatarleyti sunnudaginn 9. desember og hafi D þá verið hjá honum. Ákærði Daníel hafi viðhaft sömu hótanir vegna [...]málsins, A strax sagt að hann myndi draga framburð sinn til baka í því máli og ákærðu við svo búið horfið á braut.

Fjórða heimsóknin hafi átt sér stað árla morguns mánudaginn 10. desember og ákærði Daníel þá haldið á hnífi þegar A kom til dyra; hnífi sem A kvaðst eiga. Ákærði Daníel hafi strax byrjað að hóta honum og ógnað honum og D með hnífnum. Meðan á því stóð hafi ákærði skorið sig á lófa svo undan blæddi og A afhent honum sáraumbúðir. Ákærði hafi þarna verið sturlaður af bræði, hann öskrað og rifist við D, stjakað við henni og í framhaldi hent sófaborði í A. Ákærði KK hafi verið öllu rólegri, hann gengið áleiðis út, beðið ákærða Daníel að fylgja sér, þeir farið út og ákærði Daníel skilið hnífinn eftir. Um þremur mínútum síðar hafi ákærði Daníel komið til baka með miklum látum og hótunum og viljað þvinga A með sér heim. D hafi þá hringt í Neyðarlínuna, ákærði orðið þess áskynja, hótað að drepa þau bæði ef þau segðu eitthvað við lögreglu og við svo búið horfið á braut áður en lögregla kom á staðinn.

4.

D gaf skýrslu 11. desember. Hún kvaðst hafa komið heim til A að kvöldi laugardagsins 8. desember og ákærðu Daníel og KK verið þar fyrir ásamt E og hann setið eins og slytti í stofusófa, áverkalaus að því er virtist. Hún kvaðst ekki hafa orðið vör við átök á meðan hún var á staðnum, fljótlega farið með ákærðu Daníel og KK heim til þess fyrrnefnda, þau setið þar við drykkju í um klukkustund og hún síðan snúið aftur heim til A með gítarinn sinn. Þegar hann opnaði fyrir henni hafi ákærðu dúkkað upp, ákærði Daníel ráðist á A og gengið í skrokk á honum; tekið hann hálstaki og þrýst upp að vegg, slegið og sparkað í hann og ítrekað skellt honum í gólfið. Þá hafi ákærði veitt honum hnésark í höfuðið á meðan A sat í stofusófa og D einhvern tíma séð blæða frá eyra hans. Hún sagði atlöguna hafa staðið yfir í um 10 mínútur, A ítrekað beðist vægðar, ákærði verið sturlaður í skapi, óviðræðuhæfur og ekki hlustað á hann. Meðan á þessu stóð hafi ákærði ítrekað haft í hótunum við A og sagt að hann myndi gera hitt og þetta við hann ef hann drægi ekki framburð sinn til baka í [...]málinu. Jafnframt myndi hann skella á A allt að 160.000 króna skuld ef hann breytti ekki framburði sínum. D sagði ákærða KK ekkert hafa gert á hlut hennar og A. Hann hafi þvert á móti ítrekað reynt að ganga í milli og róa ákærða Daníel og að lokum náð honum burt. Eftir að ákærðu voru farnir hafi A hringt í móður sína og beðið um skutl upp á slysadeild og D farið heim til sín.

D kvaðst einnig hafa verið heima hjá A milli kl. 06 og 07 að morgni mánudagsins 10. desember þegar ákærðu komu í heimsókn. Ákærði Daníel hafi verið trylltur af bræði, strax byrjað að níðast á A og viðhaft samskonar hótanir og áður ef hann drægi ekki framburð sinn til baka í [...]málinu. Ákærði hafi verið með hníf, skorið sig á honum í ógáti

og ákærði KK náð hnífnum af honum áður en ákærði gat notað hnífinn til að ógna henni og A. Þrátt fyrir áverkann hafi ákærði Daníel ekki róast, heldur tekið upp nálæga exi og otað henni í átt að þeim úr nokkurri fjarlægð, síðan tekið nálæga snjóskóflu, hóttað þeim með henni og áfram klifað á því að A væri hollast að draga framburð sinn til baka. D sagði hótanir ákærða einnig hafa beinst að henni og hann hrint henni til, tekið hana hálstaki og rifið í hár hennar. D kvaðst á þessum tímamarki ekki vera alveg viss hvort ákærði Daníel hefði gert henni þetta umræddan morgun eða laugardagskvöldið áður. Hún sagði ákærða Daníel hafa reynt að ráðskast með ákærða KK, það farið illa í KK og hann því farið út og ákærði Daníel fylgt á eftir. Skömmu síðar hafi ákærði Daníel snúið einn til baka, snarvitlaus í skapi og viljað þvinga A með sér heim, D þá hringt til lögreglu og ákærði haft sig á brott. D kvaðst ekki muna eftir að hafa verið viðstödd fleiri heimsóknir ákærðu en þó gæti það verið. Hún kvaðst hafa verið undir áhrifum áfengis að kvöldi laugardagsins en allsgáð að morgni mánudagsins.

5.

E gaf skýrslu grunaðs 11. desember. Hann kvað ákærðu Daníel og KK hafa heimsótt hann fimmtudaginn 6. desember, ákærði Daníel verið að spyrjast fyrir um innbrot á heimili sitt á meðan hann sat í gæsluvarðhaldi og E sagst gruna A og B um innbrotið. Í kjölfar þeirra upplýsinga hafi ákærðu ákveðið að heimsækja A og E slegist í för með þeim. Ákærði Daníel hafi verið æstur, byrjað að öskra á A, gripið í fót hans og þjarmað að honum vegna innbrotsins og slegið hann nokkur föst högg í andlitið með flötum lófa. Ákærði hafi síðan snúið sér að E, spurt hann um innbrotið, E sagst ekkert vita, ákærði þá tekið um háls hans, togað hann niður og keyrt hné sitt í andlit hans svo úr varð glóðarauga. E kvaðst ekki vita hvort ákærðu hafi verið undir áhrifum en sjálfur hafði hann drukkið nokkra bjóra og því væri minni hans ekki gott. Daginn eftir hafi ákærði Daníel beðist afsökunar á hnésparkinu og E fyrirgefið honum. Með framburðarskýrslu E fylgdu litmyndir af umræddu glóðarauga.

6.

Ákærði Daníel var yfirheyrður 12. desember að viðstöddum fulltrúa verjanda síns. Hann kannaðist við að hafa farið þrisvar heim til A á tímabilinu frá því að hann var látinn laus úr gæsluvarðhaldi 6. desember og þar til hann var handtekinn 11. desember og sagðist í öll skiptin hafa borið upp þá „tillögu“ við A að hann og aðrir brotáþolar í [...]málinu myndu draga framburð sinn til baka eða breyta honum og á móti myndi ákærði ekki kæra A eða aðra fyrir innbrot á heimili hans meðan hann sat í gæsluvarðhaldi. Þetta hafi bara

verið uppástunga og ákærði á engum tímamarki fylgt henni eftir með ógnunum, hótunum eða ofbeldi.

Ákærði kvaðst eiga erfitt með tímasetningar og gæti ruglað saman atvikum. Hann kvaðst halda að hann hafi fyrst heimsótt A seint að kvöldi 6. desember eða aðfaranótt 7. desember, þá í fylgd meðákærða KK og D og þau verið að koma frá ákærða. Hann kannaðist við að hafa verið mjög reiður út í A og gæti hafa virst ógnandi þegar hann öskraði á hann í tengslum við innbrotið. Ákærði gekkst við því að hafa slegið A nokkrum sinnum utan undir en minntist þess ekki að hafa beitt ofbeldi af öðru tagi. Hann kvaðst muna eftir E á staðnum og gæti einnig hafa borið undir hann að draga framburð sinn til baka í [...]málinu, en þá án ógnana, hótana eða ofbeldis. Ákærða voru sýndar myndir af glóðarauga E, kvaðst þá muna eftir að hafa veitt honum þann áverka og væri miður sín yfir því. Ákærði viðurkenndi að hafa „hent A til og frá“ og gripið í föt hans, enda reiður út af innbrotinu og [...]málinu. Hann kvað meðákærða ekkert hafa gert á hlut A og D.

Ákærði kvaðst næst hafa heimsótt A að kvöldi laugardagsins 8. desember eða aðfaranótt 9. desember í kjölfar þess að D braust inn á heimili hans til að sækja gítarinn sinn en þetta hafi gert ákærða æfan af reiði og hann því farið heim til A, öskrað á hann og D og hrint henni á rúm í íbúðinni. Ákærði hafi í þetta skipti tekið með sér hníf í eigu A, skorið sig á hnífnum og skilið hann eftir. Hann kvaðst hafa verið undir áhrifum áfengis og „geðveikur“ og hann því eftir atvikum virkað ógnandi. Ákærði tók svo fram að atvikið með hnífnum og hrindingu D gæti hafa gerst að morgni mánudagsins 10. desember. Ákærða voru sýndar myndir af skurðáverka A við eyra, kannaðist ekki við að hafa veitt honum þann áverka og þvertók fyrir að hafa gefið honum hnéspark. Ákærði gekkst hins vegar við því að hafa tekið A hálstaki, kvaðst í því sambandi hafa gripið með annarri hendi um háls hans en fljótlega sleppt takinu án þess að þrýsta sérstaklega að hálsi.

Ákærði gekkst með óljósum hætti við því að hafa heimsótt A að kvöldi sunnudagsins 9. desember, þá rætt um [...]málið og horfið á braut eftir að A kvaðst myndu draga framburð sinn til baka í því máli.

Loks kvaðst ákærði muna eftir að hafa farið heim til A að morgni 10. desember og ákærði þá mögulega skorið sig á fyrrnefndum hnífi. Hann kvaðst ekki eiga minningu um að hafa ógnað A eða D með hnífnum, exi eða skóflu, en mundi eftir að hafa í bræði sinni tekið upp sófaborð en svo látið það niður að beiðni meðákærða KK, sem reynt hafi að róa hann. Ákærði kvað rétt að eftir að hann og meðákærði yfirlögðu íbúðina í þetta skipti hafi ákærði snúið einn til baka en sagði rangt að hann hafi verið æstur og hótad A eða D.

Ákærði KK var yfirheyrður 13. desember. Hann kannaðist við að hafa farið ásamt meðákærða Daníel heim til E eftir að ákærðu losnuðu úr gæsluvarðhaldi í tengslum við [...]málið, meðákærði verið að spyrjast fyrir um innbrot á heimili sitt á meðan hann var í haldi og grunað A, B og D um verknaðinn. Kvaðst ákærði sakna fartölvu úr sama innbroti. Eftir stutt stopp hjá E hafi þeir þrír farið heim til A og taldi ákærði þetta hafa verið að kvöldi laugardagsins 8. desember eða aðfaranótt 9. desember. Er þangað kom hafi ákærði spurt A og D út í innbrotið og þau bent á B. Meðákærði hafi verið brjáláður í skapi, hrint A í sófa og tekið hann hálstaki. Jafnframt hafi meðákærði öskrað á A og E á íslensku en ákærði skilji ekki íslensku og viti því ekki hvað mönnum fór á milli. Hann kvaðst ekki hafa séð meðákærða slá A eða veita honum hnéspark meðan á heimsókninni stóð en þeir hafi verið þarna í um 90 mínútur, ákærði verið mikið í símanum og því ekki fylgst með öllu sem gerðist. Ákærðu hafi síðan farið heim til meðákærða og D komið þangað skömmu síðar. Þar hafi ákærðu og D setið við drykkju fram til kl. 01-02, ákærðu þá ætlað að kíkja til vinar síns og fylgt D heim til A. Er þangað kom hafi hún viðurkennt að vera með fartölvu ákærða og þeir í framhaldi kíkt inn til A í 10-15 mínútur. Ákærði kvaðst ekki minnst þess að meðákærði hafi beitt A ofbeldi í þessari heimsókn og ekki vita hvort meðákærði hafi hóttað honum í tengslum við [...]málið þótt meðákærði öskraði meðan á heimsókninni stóð. Aðspurður sagði ákærði að hann, meðákærði og D hafi öll verið drukkinn á þessum tímapunkti og A verið að fá sér bjór.

Ákærði greindi frá því að hann og meðákærði hafi djammað fram eftir sunnudegi og komið heim til meðákærða um kvöldið. Þá hafi þeir séð að gítar í eigu D var horfinn og því vitað að aftur hefði verið brotist inn á heimili meðákærða. Þeir hafi því haldið heim til A, milli kl. 03 og 04 aðfaranótt mánudagsins 10. desember, og D viðurkennt að hafa farið inn til meðákærða og tekið gítarinn. Í framhaldi hafi meðákærði ýtt við D og tuskað hana til, ákærði reynt að koma henni til hjálpar en meðákærði verið drukkinn og mjög æstur og því engu tauti við hann komið. Þá hafi meðákærði ýtt nokkrum sinnum við A og slegið hann ítrekað með flötum lófa. Jafnframt hafi meðákærði snúið A í gólfið, meðákærði verið með hníf, skorið sig á hnífnum, ákærði þá tekið hnífinn af honum og beðið A að fela hann. Í kjölfarið hafi meðákærði tekið bæði exi og snjóskóflu og ógnað A og D með þeim tólum áður en ákærði tók þau af meðákærða. Þá hafi meðákærði lyft upp sófaborði og ætlað að kasta því en ákærði náð borðinu af honum. Ákærði taldi þá félagar hafa verið þarna í um 90 mínútur, hann þá verið orðinn reiður út í meðákærða og dregið hann með sér út úr íbúðinni.

Þeir hafi svo verið á leið heim til meðákærða þegar meðákærði kvaðst ætla aftur heim til A og hafi leiðir ákærðu þá skilið.

Ákærði kvaðst ekkert hafa gert á hlut A og D í þessum heimsóknum, hann ekki haft neinu hlutverki að gegna til stuðnings aðgerðum meðákærða og í raun verndað fólkið gegn honum.

8.

Ákærðu komu fyrir dóm 12. júní 2020 við fyrri aðalmeðferð, neituðu báðir sök og færðist ákærði Daníel undan því að tjá sig um málið. Meðal vitna sem komu fyrir dóm þann dag voru A, D og E. Endurrit þessara dómsframburða liggja frammi í málinu.

Ákærði KK kvaðst ekki muna af hverju hann og meðákærði Daníel heimsóttu A eftir að þeir losnuðu úr gæsluvarðhaldi í byrjun desember 2018 og ekki minnst þess að hafa orðið vitni að ofbeldi af hálfu meðákærða. Hann kvaðst lítið kunna í íslensku og því ekki hafa skilið hvað mönnum fór á milli. Hann kvaðst ekki muna frá hverju hann greindi við skýrslugjöf hjá lögreglu og ekki geta staðfest þær skýrslur.

Samkvæmt dómsframburði A heimsótti ákærði Daníel hann í tvö skipti í byrjun desember 2018 í fylgd meðákærða KK og veitti ákærði Daníel honum í annað skiptið hnéspark í höfuð sem af hlaust sá skurðáverki sem í ákæru greinir. Þess utan hafi ákærði aðeins veist að honum og D „smá“, þeir tveir fyrst og fremst verið að rífast „út af kerlingamálum“, meðákærði ekkert gert á hlut þeirra og frekar róað ákærða niður en hitt.

Samkvæmt dómsframburði D var hún viðstödd í tvö eða þrjú skipti þegar ákærði Daníel réðist á A í byrjun desember 2018 og barði hann. Hún kvaðst í eitt skipti hafa verið „blekölvuð“, því ekki muna vel eftir atvikum og sagði ákærða ekkert hafa gert á hlut hennar í það skipti. Í eitt skipti hafi ákærði otað að henni skóflu. Síðan kom fram í sjálfstæðri frásögn D að ákærðu hafi í eitt skipti komið heim til A um miðja nótt, ákærði Daníel verið að heimta peninga af honum, veist að honum með stofuborði og greitt honum hnéspark í höfuðið. Hún sagði ákærða ekki hafa hótad þeim með exi eða hnífi, en í eitt skipti haldið á hnífi og skorið sig á honum. D kvað meðákærða KK hafa verið á staðnum en hann ekkert gert á hlut hennar og A, frekar reynt að hjálpa þeim og hún ekki verið hrædd við hann. D staðfesti þann framburð sinn hjá lögreglu að hún hafi séð blóð leka frá eyra A eftir að ákærði Daníel skellt honum í gólfið, sem og að ákærði hafi tekið A hálstaki og þrýst honum upp að vegg. D kvaðst hafa heyrt hótanir ákærða og kröfu um að A drægi til baka framburð sinn í [...]málinu. Þá kvað hún ákærða í eitt skipti hafa togað í hár hennar.

Samkvæmt dómsframburði E mundi hann eftir því að ákærðu komu í heimsókn til hans eftir að ákærðu losnuðu úr gæsluvarðhaldi, að þeir fóru svo þrír saman heim til A, að ákærði Daníel var æstur, öskraði á A og þjarmaði að honum með því að grípa í fót hans og þrýsta honum upp að vegg. E kvaðst hins vegar ekki muna og geta staðfest hvort ákærði hafi slegið A í andlitið eða beitt hann ofbeldi af öðru tagi. Þá sagði E rangt að ákærði hafi veist að honum með ofbeldi eða hótunum um ofbeldi eða líflát.

9.

Ákærði Daníel kom að nýju fyrir dóm 31. maí sl., neitaði sök og kvaðst ekki myndu svara spurningum um sakarefni máls.

Ákærði KK neitaði sök fyrir dómi 2. júní sl. Hann kvaðst hafa verið í mikilli neyslu á þessum tíma, hann því lítið muna eftir atvikum og ekki vita nákvæmlega hvað gerðist á heimili A. Ákærði kvaðst þó viss um að hann hafi ekkert gert á hlut A, D eða annarra og aðeins reynt að róa þær aðstæður sem þarna voru og hjálpa þeim gegn meðákærða Daníel. Hann kvaðst lítið skilja í íslensku og því vissi hann ekki hvað mönnum fór á milli. Ákærði kvaðst væntanlega hafa sagt lögreglu frá því sem hann mundi á sínum tíma og einnig skýrt satt og rétt frá fyrir dómi í júní 2020 þótt hann myndi ekki lengur hvað hann sagði.

A kom aftur fyrir dóm 26. maí sl. Hann kvað ákærða Daníel hafa komið heim til hans í nokkur skipti í byrjun desember 2018, ákærði verið geðveikur í skapi og óviðræðuhæfur, veist að honum með ofbeldi og hótunum og lagt íbúðina í rúst. Hann sagði þetta tengjast kröfu ákærða um að hann drægi framburð sinn til baka í öðru máli. Hann kvaðst muna vel eftir því sem ákærði Daníel gerði, sagðist þó hafa munað atvik betur þegar hann gaf skýrslu hjá lögreglu og ekki vera lengur viss um nákvæma tímaröð heimsókna ákærða. Hann kvað meðákærða KK hafa verið með ákærða í öll skiptin, nema þegar ákærði birtist í síðasta sinn, sagði meðákærða ekki aðeins hafa haldið aftur af ákærða heldur hjálpað honum og D gegn ákærða og kvaðst ekki vita hvernig farið hefði ef meðákærði hefði ekki verið til staðar. Um atlögur ákærða Daníels sagði A að ákærði hafi í eitt skiptið lamið hann svo fast í höfuðið að hann fékk heilahristing og í annað skipti fellt hann í gólfið og látið sig falla með hné sitt á höfuð hans. Þess utan hafi ákærði slegið hann ítrekað í líkamann, fellt hann í gólfið og hent í hann borði. Hann kvaðst ekki minnst þess að hafa verið tekinn kverkataki en sagði ákærða hafa hótad honum með exi og sveiflað henni á loft en exin fest í loftinu og því ekki hæft hann. A kvað ákærða Daníel einnig hafa veist að D, hann kýlt hana í eitt skipti eða hent utan í vegg og einnig hótad

henni lífláti. Þess utan hafi ákærði í eitt skipti veist að E og lamið hann margsinnis í andlitið með kreptum hnefum.

D bar fyrir dómi 2. júní sl. að hún myndi mjög lítið eftir málinu en stæði 100% við framburð sinn hjá lögreglu og kvaðst á þeim tíma hafa munað vel eftir öllum atvikum. Hún sagði þau „öll“ hafa verið í annarlegu ástandi á þeim tíma sem hér um ræðir og ákærði Daníel sífellt verið að rukka A um skuldir. D kvað meðákærða KK ekkert hafa gert neitt á hlut hennar og A og hann ekki ógnað þeim; bara komið inn með ákærða Daníel og ekki viljað að ákærði veittist að henni.

E kom fyrir dóm 2. júní, kvaðst ekkert muna eftir málinu og eiga alls enga minningu um að ákærði Daníel hafi hótáð honum eða beitt hann hnésparki eða öðru ofbeldi á heimili A.

Niðurstaða.

A.

Samkvæmt 108. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærðu og atvik sem telja má þeim í óhag á ákærvaldinu og verða ákærðu því aðeins sakfelldir að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt þeirra, sbr. 1. mgr. 109. gr. Metur dómari enn fremur, eftir því sem þörf krefur, hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða um það, sbr. 2. mgr. 109. gr. Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. gildir og sú meginregla að dómur í sakamáli skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi og að jafnaði fyrir þeim dómara sem málið dæmir, sbr. 1. mgr. 112. gr. Af reglunni leiðir að skýrslur ákærðu og vitna hjá lögreglu hafa ekki sönnunargildi nema í þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 111. gr. Samkvæmt því verða ákærðu í þessu máli ekki sakfelldir á grundvelli lögregluskýrslna einna sér.

B.

Í málinu liggur fyrir að A kom á bráðamóttöku SAK kl. 03:34 aðfaranótt sunnudagsins 9. desember 2018 með ferskan skurðáverka fyrir ofan vinstra eyra sem lokað var með fimm sporum. Hann kvaðst hafa orðið fyrir líkamsárás á heimili sínu, kvartaði undan miklum höfuðverk og gaf þá skýringu á áverkanum að hann hafi verið felldur og hné keyrt af fullum þunga vinstra megin í höfuð hans með þeim afleiðingum að skurður opnaðist við eyra.

Daginn eftir kærði A ákærða Daníel fyrir ítrekaðar líkamsárásir og hótanir á tímabilinu frá fimmtudagskvöldi 6. desember til mánudagsmorgun 10. desember. Af framburði A hjá lögreglu má ráða að um fjögur skipti hafi verið að ræða og verður af framburði ákærða Daníels hjá lögreglu ekki annað séð en að hann kannist við að hafa heimsótt A í fjögur skipti á þessu sama tímabili. Meðákærði KK virðist kannast við þrjár heimsóknir á tímabilinu og D í það minnsta við tvær. Varð engin sú breyting á þessum framburði ákærðu eða vitnanna tveggja fyrir dómi, sem máli kann að skipta og verður því lagt til grundvallar að ákærðu hafi báðir farið heim til A í fjögur skipti á tímabilinu 6.-10. desember.

Af framburði A, E og ákærða Daníels hjá lögreglu er ljóst að ákærðu hafi fyrst farið heim til A að kvöldi fimmtudagsins 6. desember þá er ákærðu voru nýlega lausir úr gæsluvarðhaldi vegna [...]málsins svokallaða (ákæra I). Fær sú frásögn stoð í framburði meðákærða KK þótt hann telji það hafa gerst síðar að ákærðu og E lögðu leið sína heim til A. Ber í þessu sambandi og að því er varðar aðrar ferðir ákærðu til A að hafa í huga að þeir þrír og D voru á greindum tíma ekki á besta stað í lífinu.

Óháð síðastgreindu liggur fyrir samkvæmt framburði ákærða Daníels hjá lögreglu að hann hafi í öllum sínum ferðum til A á ákærutímabilinu borið upp þá „tillögu“ að A og aðrir brotþólar í [...]málinu myndu draga framburð sinn til baka eða breyta honum og að á móti myndi ákærði ekki kæra hann eða aðra fyrir innbrot. Að sögn ákærða var þetta uppástunga og hafi hann á engum tímapunkti fylgt henni eftir með ógnunum, hótunum eða ofbeldi í garð A eða annarra. Þá liggur fyrir samkvæmt framburði ákærða hjá lögreglu að hann hafi á greindum tíma verið ýmist mjög reiður eða ævareiður út í A, öskrað og gargað á hann, slegið hann nokkrum sinnum utan undir, hent honum til og frá, gripið í fót hans og tekið hann hálstaki. Þess utan hafi hann í eitt skipti ætlað að henda sófaborði í A og ákærði öskrað á D og hent henni á rúm. Í sama skipti hafi ákærði haft með sér hníf á staðinn, dregið hann fram og skorið sjálfan sig á hnífnum. Ákærði þrætti hins vegar fyrir að hafa gefið A hnéspark og veitt honum þann áverka sem í ákæru greinir og kvaðst ekki eiga minningu um að hafa ógnað honum eða D með exi og skóflu.

Samkvæmt framburði meðákærða KK hjá lögreglu var ákærði Daníel brjáláður í skapi í þau skipti sem þeir fóru heim til A og öskraði á hann og aðra án þess að meðákærði skildi orð af því sem sagt var. Meðákærði kvaðst hafa orðið vitni að því er ákærði hrinti A í sófa og tók hann hálstaki, kvaðst ekki hafa séð ákærða veita honum hnéspark í það skipti sem A tilgreindi en tók fram að hann hafi í sama skipti verið mikið í símanum og því ekki

fylgst með öllu sem þá gerðist. Meðákærði sagði að í síðustu ferðinni hafi ákærði verið drukkinn og mjög æstur, ýtt nokkrum sinnum við A, slegið hann ítrekað með flötum lófa og snúið hann í gólfið, ýtt við D og tuskað hana til, verið með hníf og skorið sig á honum, gert sig líklegan til að henda sófaborði í A og ógnað honum og D með exi og skóflu áður en yfir lauk.

Ofangreindur framburður ákærðu samrýmist um margt frásögn A og D sem rakin er í 3. og 4. kafla. Þannig greindu þau bæði lögreglu frá því að ákærði Daníel hafi ítrekað beitt A margvíslegu líkamlegu ofbeldi og ítrekað hótad honum frekara ofbeldi og öðrum ófarnaði ef hann drægi ekki til baka framburð sinn í [...]málinu. Greindi A frá því að ákærði Daníel hafi slegið og sparkað í hann, fellt hann ítrekað í gólfið og í eitt skipti fylgt því eftir með að láta sig falla með annað hnéð ofan á vinstri vanga hans með þeim afleiðingum að skurður hlaust af við eyra. Þá hafi ákærði ógnað honum og D með hnífi í síðasta skiptið, þá verið sturlaður af bræði, öskrað og rifist í D, stjakað við henni, hent sófaborði í A og áður en yfir lauk hótad að drepa þau bæði ef þau segðu lögreglu frá atvikum. D bar að ákærði hafi gengið í skrokk á A, tekið hann hálstaki og þrýst upp að vegg, slegið og sparkað í hann, ítrekað skellt honum í gólfið og í eitt skipti veitt honum hnéspark í höfuðið. A hafi ítrekað beðist vægðar, ákærði verið sturlaður í skapi, óviðræðuhæfur og ekki hlustað á hann. Í síðasta skiptið hafi ákærði verið trylltur af bræði, strax byrjað að níðast á A og viðhaft samskonar hótanir og áður ef hann drægi ekki framburð sinn til baka í [...]málinu. Ákærði hafi í þetta skipti verið með hníf og skorið sig á honum, í framhaldi tekið upp exi og otað henni að þeim, síðan tekið upp skóflu, hótad þeim með henni og áfram klifað á því að A væri hollast að draga framburð sinn til baka. D sagði hótanir ákærða einnig hafa beinst að henni og hann hrint henni til, tekið hana hálstaki og rífið í hár hennar.

Þegar A og D komu fyrir dóm við fyrri aðalmeðferð máls í júní 2020 bar þeim saman um að ákærðu Daníel og KK hafi í einhver skipti komið heim til A og ákærði Daníel í eitt skipti veitt A hnéspark í höfuðið. A vildi að öðru leyti ekki gera mikið úr framferði ákærða Daníels, sagði hann þó hafa veist að þeim báðum, en meðákærði KK ekkert gert á hlut þeirra og frekar róað ákærða en hitt. D gat þess að í eitt skipti hafi ákærði Daníel togað í hár hennar, í eitt skipti otað að henni skóflu, í eitt skipti heimtað peninga af A og veist að honum með stofuborði, í eitt skipti tekið hann hálstaki og þrýst upp að vegg og í eitt skipti skellt A í gólfið og blóð þá lekið frá eyra hans. Hún kannaðist ekki við að ákærði hafi hótad þeim með exi eða hnífi en hann í eitt skipti haldið á hnífi og skorið sig

á honum. Þá kvaðst D hafa heyrt ákærða hóta A og krefjast þess að hann drægi til baka framburð sinn í [...]málinu. D bar með líkum hætti og A um hlut meðákærða KK og kvað hann hafa reynt að hjálpa þeim gegn ákærða Daníel.

Í sömu lotu bar E fyrir dómi að þegar hann slóst í för með ákærðu heim til A hafi ákærði Daníel verið æstur í skapi, öskrað á A og þjarmað að honum með því að grípa í fót hans og þrýsta honum upp að vegg. E kvað ákærða Daníel ekkert hafa gert á hans hlut í þeirri heimsókn. E hélt sig við síðastgreindan framburð þegar hann kom að nýju fyrir dóm 2. júní sl. og bar fyrir sitt leyti sakir af ákærða Daníel.

Við seinni skýrslugjöf A fyrir dómi kvað hann ákærða Daníel hafa komið heim til hans í nokkur skipti, geðveikur í skapi og óviðræðuhæfur, veist að honum með ofbeldi og hótunum og krafist þess að hann drægi til baka framburð sinn í öðru máli. Ákærði hafi í eitt skipti lamið hann svo fast í höfuðið að hann fékk heilahristing og í annað skipti fellt hann í gólfið og látið sig falla með hné sitt á höfuð hans. Þess utan hafi ákærði slegið hann ítrekað, fellt hann í gólfið og hent í hann borði. A kvaðst ekki minnast þess að hafa verið tekinn háls- eða kverkataki en sagði ákærða hafa hótad honum með exi. Hann kvað ákærða einnig hafa veist að D, meðal annars kýlt hana eða hent utan í vegg og hótad henni lífláti. Þess utan hafi ákærði veist að E og lamið hann margsinnis í andlitið með krepptum hnefum. A bar að hann myndi vel eftir öllu framansögðu en þó hafi hann munað atvik betur við skýrslugjöf hjá lögreglu. Hann kvað meðákærða KK ekkert hafa gert á hlut hans eða D, meðákærði þvert á móti haldið aftur af ákærða Daníel og beinlínis hjálpað þeim gegn honum.

Þegar D kom að nýju fyrir dóm kvaðst hún muna mjög lítið eftir atvikum en kvaðst standa 100% við allt sem hún sagði við skýrslugjöf hjá lögreglu. Sem fyrr kvað hún meðákærða KK ekkert hafa gert neitt á hlut hennar eða A.

Ákærði Daníel kaus að tjá sig ekki um málið fyrir dómi 2. júní sl. Ákærði KK gaf hins vegar skýrslu, kvaðst hafa verið í mikilli vímu á þeim tíma sem hér um ræðir, hann því muna lítið eftir atvikum og ekki vita nákvæmlega hvað gerðist á heimili A. Ákærði kvaðst væntanlega hafa sagt lögreglu frá því sem hann mundi á sínum tíma og einnig skýrt satt og rétt frá fyrir dómi í júní 2020. Hann kvaðst ekkert hafa gert á hlut A, D eða annarra, aðeins reynt að róa aðstæður og hjálpa þeim gegn meðákærða Daníel.

C.

Vitnin A og D hafa verið stöðug í þeim framburði að ákærði Daníel hafi ítrekað komið heim til A á því tímabili sem í ákæru greinir og veist að þeim með ofbeldi, sem

beindist sér í lagi að A, jafnframt því sem ákærði hafi hótað A ofbeldi eða öðrum ófarnaði ef hann drægi ekki til baka framburð sinn í svokölluðu [...]máli. Fær frásögn vitnanna að þessu leyti stoð í framburði ákærða Daníels hjá lögreglu þótt hann hafi þar fegrað sinn hlut og notað orðin tillögur og uppástungur þegar hann lagði að A að breyta framburði sínum í umræddu máli.

Þá hafa sömu vitni borið með sama eða líkum hætti um að ákærði Daníel hafi í eitt skipti veitt A hnésark í höfðið, slegið hann ítrekað í andlitið, tekið hann háls- eða kverkataki, hrint honum til og fellt hann í gólfið. Þess utan hafi ákærði Daníel veist að D, hrint henni til og ógnað henni og A með hnífi, exi og skóflu. Þessi frásögn vitnanna samrýmist meira og minna framburði meðákærða KK hjá lögreglu, þó þannig að meðákærði kvaðst ekki hafa orðið vitni að hnésark í höfuð A.

Þegar framangreind atriði eru virt heildstætt og sérstaklega haft í huga að frásögn A og D er meira og minna samhljóða og í ágætu samræmi við margt í framburði ákærðu hjá lögreglu, að vitnisburður A og D fyrir dómi þykir trúverðugur um öll þau meginatriði sem lýst er í ákæru, að ákærði Daníel var að eigin sögn og annarra ýmist ævareiður eða snarbrjáláður út í A og, að fyrir liggur að A hlaut á heimili sínu skurð fyrir ofan vinstra eyra sem sauma þurfti með fimm sporum, er að mati dómsins fram komin lögfull sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, fyrir því að ákærði Daníel hafi gerst sekur um þá háttsemi gagnvart A og D sem honum er gefin að sök í ákæru. Breytir engu í því sambandi sakarneitun ákærða Daníels enda nýtur hún ekki stuðnings í öðrum gögnum málsins.

Af hálfu ákærða Daníels kom fram sú gagnrýni við munnlegan flutning málsins að ekkert liggir fyrir um að ákærði hafi veitt A „hnésark“ í eiginlegri merkingu þess orðs. Telur dómurinn að hér sé deilt um keisarans skegg, en A hefur aldrei kvikað frá þeirri lýsingu á greindri atlögu að ákærði Daníel hafi fellt hann í gólfið og í þeirri stöðu látið sig falla með hné sitt af fullum þunga vinstra megin í höfuð hans þannig að skurður hlaust af. Sú háttsemi ákærða verður heimfærð undir 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga vegna hinnar sérstaklega hættulegu aðferðar sem hann beitti gegn varnarlausum manni.

Ekkert liggur fyrir um að aðrar atlögur ákærða gegn A og D hafi verið meiri en rúmast innan 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga. Ákærði er samkvæmt framansögðu sakfelldur fyrir brot á 108. gr. laganna með því að hafa beitt A og D þáverandi kærustu hans líkamlegu ofbeldi og hótunum í tengslum við skýrslugjöf A í

[...]málinu. Tæmir sú lagagrein sök gagnvart 1. mgr. 217. gr. og verður ákærða gerð refsing samkvæmt því.

D.

Meðákærða KK er gefin að sök hlutdeild í brotum ákærða Daníels, með því að hafa í umrædd skipti farið með ákærða inn í íbúð A „og þannig veitt honum liðsinni í verki“. Er sú háttsemi í ákæru talin refsiverð á grundvelli 1. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga en samkvæmt þeirri lagagrein skal hver sá maður, sem með liðsinni í orði eða verki, fortöllum, hvatningum eða á annan hátt á þátt í því að hegningarlagabrot sé framið, sæta þeirri refsingu sem við því broti er lögð.

Af hálfu ákæruvaldsins er einkum á því byggt að meðákærða hljóti að hafa verið ljóst, að minnsta kosti eftir fyrstu ferðina heim til A, hvað til stæði af hálfu ákærða Daníels og með því að fara þangað aftur hafi meðákærði með nærveru sinni aukið á þá „dýnamík“ sem skapaðist og þannig valdeflt ákærða í atferli sínu. Er þeim málalátbúnaði mótmælt af hálfu meðákærða og á það bent að hann hafi fyrir ólán slegist í för með ákærða til A, skynjað ágreining þeirra og orðræðu á íslensku sem hann skildi ekki, á engum tímamarki sýnt A, D eða öðrum ógnandi hegðun og þvert á móti ítrekað reynt að róa ákærða Daníel og hjálpað hinum að verjast gegn honum. Skorti því ásetningsskilyrði 18. gr. almennra hegningarlaga svo refsa megi meðákærða fyrir aðkomu sína að málinu.

A og D hafa frá upphafi borið með líkum hætti um að meðákærði hafi ekkert gert á þeirra hlut, þeim ekki stafað ógn af honum og hann þvert á móti ítrekað reynt að róa ákærða Daníel, haldið aftur af honum og hjálpað þeim að verjast gegn ákærða.

Með hliðsjón af atvikum öllum verður að telja að eftir fyrstu för meðákærða og ákærða Daníels heim til A hafi meðákærða mátt gruna að ákærði gæti verið í árásarhug. Á móti kemur að meðákærði viðhafði ekki stóryrði á vettvangi, sýndi ekki ógnandi tilburði og virðist ítrekað hafa reynt að róa ákærða Daníel og verja A og D gegn honum, meðal annars með því að taka af honum hníf, exi og skóflu og koma ákærða út úr íbúðinni. Þá ber að hafa í huga að meðákærði var á þeim tíma sem hér um ræðir undir miklum áhrifum vímugjafa og dómgreind hans eflaust skert af þeim sökum. Það eitt getur þó aldrei réttlætt refsiverða háttsemi. Að virtum þessum atriðum og gegn eindreginni sakarneitun þykir varhugavert að telja sannað lögfullri sönnun að meðákærði hafi með nærveru sinni einni á vettvangi tekið nokkurn þann þátt í brotum ákærða Daníels að varði refsingu samkvæmt 1. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga. Ber því að sýkna meðákærða af þeirri háttsemi sem hann er borinn í málinu.

III. - Ákæra lögreglustjóra 19. nóvember 2019.

Ákærði Daníel játaði skýlaust fyrir dómi þá háttsemi sem honum er gefin að sök í þessari ákæru. Með hliðsjón af þeirri játningu, sem samrýmist rannsóknargögnum máls, er ákærði sannur að sök í þessum þætti og er háttsemin réttilega heimfærð til refsíákvæða í nefndri ákæru.

IV. - Ákæra lögreglustjóra 28. febrúar 2020.

Ákærði Daníel játaði skýlaust fyrir dómi þá háttsemi sem honum er gefin að sök í þessari ákæru. Með hliðsjón af þeirri játningu, sem samrýmist rannsóknargögnum máls, er ákærði sannur að sök í þessum þætti og er háttsemin réttilega heimfærð til refsíákvæða í nefndri ákæru.

V. - Ákæra Héraðssaksóknara 28. nóvember 2019.

Málsatvik.

1.

Samkvæmt frumskýrslu lögreglunnar á Akureyri barst fimmtudaginn 8. febrúar 2018 tilkynning um að veist hefði verið að F, hér eftir brotþola, með ofbeldi og væri hann til læknisskoðunar á bráðamóttöku SAK. Lögreglumenn fóru á staðinn, ræddu við brotþola og fengu þar upplýsingar að ákærði Daníel og ónafngreindir félagar hans hefðu lamið hann víðsvegar um líkamann með hamri, beitt vírbursta á hnakka, stungið skærum upp í nef hans og beitt töng á fingur hans við innheimtu fíkniefnaskuldar.

2.

Samkvæmt læknisvottorði P, sem hún staðfesti fyrir dómi, kom brotþoli á bráðamóttöku um kl. 21 á fimmtudeginum og greindi frá því að sex menn hefðu tekið hann í gíslingu um kl. 14, barið hann ítrekað með hamri í vinstra hné og vinstri kjálka, barið hann með vírbursta aftan á háls og hnakka, rekið skæri upp í nef hans, kýlt hann að minnsta kosti þrisvar í nefið og mörgum sinnum í höfuð og vanga, brennt vinstra handarbak hans með sígarettu og klipið fingur hægri handar með töng. Við skoðun hafi nef brotþola verið „bólgið og aflagað, nefbeinin skekkt til hægri, nefbroddurinn vísar til vinstri“. Þess utan hafi hann greinst með mjúkáverka í vinstri nös og punktblæðingar aftan á hálsi. Þá hafi brotþoli kvartað undan verkjum í vinstra hné, greinst þar með mjúkpartaáverka og haft væg eymsli í kvið. Er haft eftir brotþola að gerendurnir hafi verið „útúr ruglaðir“ og nefndi

hann „Sigga sýru, Danna danska og A“. Þ taldi að um ferskt nefbrot væri að ræða og fékk brotþola því tíma hjá sérfræðingi næsta dag.

Samkvæmt vottorði Q háls-, nef- og eyrnalæknis, 9. febrúar 2018, sem hann staðfesti fyrir dómi, kom brotþoli þann dag til skoðunar vegna nefáverkans, reyndist ekki nefbrotinn og var talið að áverkinn myndi ganga til baka án nefréttingar.

Meðal málgagna eru ljósmyndir af brotþola sem teknar voru á SAK. Má þar sjá bólgið nef brotþola og lítinn skurð á miðnesi við vinstri nös. Þá er hann með greinilega punktáverka á nokkuð stóru svæði hægra megin aftan á hálsi. Myndir af höndum brotþola bera ekki með sér greinilega áverka, annað en smávægileg sár eða rispúr á vísifingri vinstri handar og áverka á vinstra handarbaki sem gæti verið eftir sígarettu. Myndir af framhluta fótleggja brotþola fyrir neðan hné bera ekki með sér bersýnilega áverka en þó virðist roði á vinstra hné og svæðinu þar fyrir neðan. Lögregla bætti síðar við þetta ljósmyndasafn og sýna myndir teknar á lögreglustöð 12. febrúar allstórt, gulleitt mar á utanverðu vinstra hné brotþola.

3.

Brotþoli gaf skýrslu hjá lögreglu að kvöldi 8. febrúar eftir læknisskoðun á SAK. Hann kvaðst fyrr um daginn hafa verið að kaupa sér sígarettur á Bifreiðastöð Oddeyrar (BSO) og verið á leið þaðan norður Glerárgötu þegar ákærði Daníel réðist á hann, dró hann með sér að [...] og inn í íbúð A. Þar hafi brotþoli séð A, ákærða Elmar Þór Sv, „Sigga sýru“ (líklega ákærði Sindri Snær Stefánsson samkvæmt innskoti yfirheyra) og „ungan mann“ sem brotþoli vissi ekki deili á (líklega ákærði Ísak Logi Bjarnason - innskot yfirheyra). Mennirnir hafi veist að brotþola, ungi maðurinn verið fremstur í flokki, þeir tveir fallið á rúðu sem snýr út að [...], rúðan brotnað, þeir endað á gangstéttinni fyrir utan og ungi maðurinn skorist illa á baki. Í kjölfar þessa hafi mennirnir þvingað brotþola inn í rauða skutbifreið og stór, skeggjaður maður, sem brotþoli taldi að hétu „Viðar“, ekið hópnum heim til ákærða Daníels að [...] og ákærði Daníel haft á orði að brotþoli væri í vondum málum. Er þangað kom hafi brotþoli komist út úr bifreiðinni og lagt á flóttu vestur [...] og verið staddur við leikskólann þar þegar hann hafi runnið til í hálku og fallið í götuna, mennirnir elt hann uppi og dregið hann nauðugan inn til ákærða Daníels. Taldi brotþoli þetta hafa gerst um kl. 14:30.

Brotþoli greindi frá því að þegar hópurinn var kominn inn til ákærða Daníels hafi ákærði greitt honum þungt högg í andlitið, við það fossblætt úr nefi brotþola og hann haldið að nefið væri brotið. Ungi maðurinn hafi svo greitt brotþola annað þungt högg í

andlitið. Eftir þetta hafi brotþoli verið látinn krjúpa á hné á stofugólfinu og mennirnir, að Viðari frátöldum, látið högginn dynja á andliti og líkama hans. Jafnframt hafi þeir tekið af brotþola Leatherman hníf og aðra persónulega muni, þar á meðal farsíma og því vissi hann ekki nákvæmlega hvað tímanum leið.

Frá stofugólfi hafi brotþoli verið færður í sófa, látinn sitja þar í marga klukkutíma og mennirnir misþyrmt honum, þeir borið einnota hanska á höndum og ákærði Daníel beitt sér langmest, meðal annars greitt brotþola annað þungt högg á nefið og sparkað í öxl og mjöðm hans. Þá hafi ákærði Daníel sótt sér hamar og slegið brotþola nokkur létt högg á höfuðið, þar af eitt högg á vinstri kjálka, einnig slegið hamrinum í utanvert hægra hné hans og hótað því að nota hamarinn til að negla skrufu í hnéð. Brotþoli kvað ákærða Elmar Þór hafa notað töng í Leatherman hnífnum til að klemma þrjá fingur á hægri hönd hans og væru fingurnir bólgnir eftir þau viðskipti. Þess utan hafi ákærði Elmar Þór ógnað honum með skrufjárnri. Þá sagði brotþoli unga manninn hafa tekið vírbursta sér í hönd og lamið brotþola svo fast í hnakkann að vírarnir gengu inn fyrir húð og skyldu eftir sig áverka. Sami maður hafi stungið skærum upp í nef hans og ætlað að klippa miðnesið í sundur en brotþoli náð að víkja höfði sínu aftur um leið og skærin skullu saman og hann því aðeins skorist í miðnesi. Brotþoli kvað Sigga sýru hafa stungið logandi sígarettu í handarbak hans og brennt hann þar.

Meðan á ofangreindri atlögu stóð hafi ákærði Daníel sagst vera að innheimta gamla fíkniefnaskuld frá 2010 eða 2011, sem að sögn brotþola hefði þá numið 300.000 krónum en ákærði vildi nú meina að stæði í 1.200.000 krónum og sagt að ef brotþoli greiddi ekki þá fjárhæð myndi fara illa fyrir honum. Brotþoli kvað mennina í þessu sambandi hafa hótað því að láta nauðga honum og stinga kertastjaka upp í endarm hans og þeir bent á tiltekinn kertastjaka í stofunni. Þá hafi ákærði Daníel rætt við ákærða Elmar Þór um að hengja brotþola aftan í bifreið og aka með hann þannig uppi í sveit og Elmar Þór sagt að hann hefði áður tekið mann í gíslingu og farið með hann upp í sveit.

Að sögn brotþola lauk atlögunni líklega um kl. 18:30 með því að ákærði Elmar Þór greiddi honum þungt högg í magann. Eftir þetta hafi Elmar Þór farið á brott, brotþola verið gefinn bjór að drekka og honum sleppt úr haldi um kl. 20 eftir að hafa fengið farsíma og önnur verðmæti til baka. Brotþoli kvaðst hafa verið mjög hræddur á meðan hann var í haldi þessara manna og óttast um líf sitt. Hann kvaðst sjálfur hafa verið allsgáður en taldi mennina hafa verið undir áhrifum áfengis og fíkniefna, nema kannski „Viðar“.

Brotapoli gaf aftur skýrslu 9. febrúar og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Hann gaf greinargóða lýsingu á útliti og klæðaburði manna fimm sem komu að brottnámi hans og fyrrgreindu ofbeldi og lýsti „Viðari“ (ákærða Víði Erni Ómarssyni - innskot yfirheyra) sem grönnum og hávöxnum manni með sítt hár og mikið skegg, á að giska 30-35 ára. Hann kvað Viðar og hina hafa sett á sig gúmmíhanska eftir að komið var heim til ákærða Daníels. Viðar hafi svo farið á brott, komið einhverju síðar til baka og stoppað stutt við áður en hann ók „þeim skorna“ til aðhlyningar á SAK vegna áverkanna sem hann hlaut við að detta með brotapolu gegnum rúðuna hjá A. Þá gat brotapolu þess að þegar ákærði Daníel hótaði að reka skrófu í hné hans hafi ákærði haldið á 3-4 cm langri skrófu, lagt hana á hné brotapolu og gert sig líklegan til að keyra hana í hnéð áður en ákærði sló skrófunni í vegg í stofunni. Einnig kom fram að ákærði Daníel og „Sindri sýra“ eða „Siggi sýra“ hafi verið orðnir einir eftir í húsinu þegar brotapolu var sleppt úr haldi eftir að hafa fengið einn „rauðan“ bjór.

Aðspurður um aðdraganda þess er gerðist umræddan dag kvaðst brotapolu hafa farið að heiman eftir kl. 14 til fundar við Sindra sýru. Í framhaldi leiðrétti hann fyrri frásögn og kvaðst ekki hafa farið á BSO til að kaupa sér sígarettur, heldur farið beint að [...] til að hitta Sindra og kaupa af honum kannabisefni. Er þangað kom hafi ákærði Daníel og „sá skorni“ dregið hann inn í íbúð A, sá skorni greitt brotapolu högg og þeir tveir fallið gegnum rúðuna örfáum sekúndum síðar. Ákærði Daníel hafi í kjölfarið reist brotapolu á fætur, hann verið leiddur að bifreið „Viðars“ og skipað að setjast inn í bílinn, annars færi verr fyrir honum. Taldi brotapolu að mennirnir hafi skipulagt atlöguna fyrirfram og hann verið narraður að [...]. Brotapolu kvaðst verkja í hægra hnéð og taldi það afleiðingu þess að hann datt á flóttu við [...].

Brotapolu gaf sína þriðju skýrslu 15. febrúar. Kom þá fram að ákærði Elmar Þór hafi kýlt hann einu sinni í magann snemma í atburðarás á heimili ákærða Daníels og sá fyrrnefndi farið af vettvangi um kl. 16-17 að því er brotapolu hélt. „Viðar“ hefði áður farið með „þann skorna“ á SAK, líklega ekki snúið til baka og brotapolu þannig setið einn eftir með ákærða Daníel og Sindra sýru. Hafi líkamsmeiðingum þá verið meira og minna lokið og þær eftir það einkennst af andlitshöggum frá ákærða Daníel. Lýsing brotapolu á þátttöku hvers og eins árársmanns var með sama hætti og fyrr. Þá kom fram að Sindri sýra hafi ekki gert annað á hlut brotapolu en að brenna hann með sígarettu, þáttur þess manns í atlögunni fyrst og fremst falist í orðbragði, ákærði Daníel haft sig langmest í frammi og

slegið brotþola ótal högg í andlit. Meðan á atlögu mannanna stóð kvaðst brotþoli þrívægis hafa verið sendur inn á baðherbergi til að þrifa blóð úr andliti sínu.

4.

Í málinu liggur fyrir vottorð R geðlæknis 30. október 2018, sem hann staðfesti fyrir dómi, en samkvæmt því leitaði brotþoli til geðheilsuteymis SAK í apríl 2018 vegna eftirkasta frelsissviptingar og líkamsárásar 8. febrúar og var í september sama ár lagður inn á geðdeild SAK vegna þeirra atvika og fleiri sálrænna áfalla. Samkvæmt vottorðinu upplifði brotþoli stöðugan ótta og aðsóknarkennd vegna nefndrar atlögu og óttaðist að mennirnir gætu gert honum þetta aftur. Í niðurlagi vottorðsins segir að brotþoli glími við fjölpættan geðrænan vanda sem rekja megi til erfiðra uppeldisaðstæðna, mikillar fíkniefnaneyslu frá unga aldri og erfiðra upplifana og áfalla sem fylgja slíku lífi. Að álitum R sé erfitt að segja til um áhrif einstakra áfalla en hann telji að afleiðingar umræddrar frelsissviptingar og líkamsárásar vegi þungt í þeim veikindum sem brotþoli hafi glímt við síðustu mánuði. R bar fyrir dómi að eftir útskrift brotþola af geðdeild haustið 2018 hafi R ekki hitt hann aftur.

5.

Ákærðu voru handteknir 9. febrúar 2018 og í kjölfarið framkvæmd húsleit á heimili ákærða Daníels. Fundust þar klaufhamar og skrúfjárn í eldhúsi og vírbursti og skæri í stofu. Þá fundust blóðblettir í stofusófa og við baðherbergisvask, blóðugt handklæði inni á baði, blóðug sárgrisja, pappírspurrka og einnota hanskapar í ruslafötu í eldhúsi og fingrafar brotþola á rauðri bjórdós í eldhúsinu. Er nánar um þetta fjallað í skýrslu S rannsóknarlögreglumanns, sem hann staðfesti fyrir dómi. Í skýrslunni kemur fram að á oddi skæranna hafi greinst blóð og sést þetta glöggt á meðfylgjandi litljósmynd. Lögregla rannsakaði einnig gallabuxur og hettupeysu sem brotþoli klæddist umrætt sinn og sáust þar blóðblettir sem taldir voru mennskir og nothæfir til DNA greiningar. Meðfylgjandi ljósmyndir bera ekki með sér að mikið blóðmagn hafi runnið í fatnaðinn. Fram kom í dómsvætti rannsóknarlögreglumannsins að hann vissi ekki til þess að blóðsýni frá vettvangi hafi verið send til DNA greiningar.

Vegna framburðar brotþola um för „Viðars“ og „þess skorna“ á SAK seinni part 8. febrúar 2018 aflaði lögregla upptaka úr eftirlitsmyndavélum bráðadeildar og sjást þar ákærðu Víðir Örn og Ísak Logi ganga inn í afgreiðslu kl. 18:42. Sá fyrirnefndi hvarf á brott kl. 18:50 og hinn síðarnefndi kl. 20:03. Meðal málsgagna eru litmyndir af stóru skurðsári ofarlega á vinstri öxl ákærða Ísaks Loga.

Vegna framburðar brotaþola um að ákærði Elmar Þór hafi farið af heimili ákærða Daníels seinni part 8. febrúar og frásagnar Elmars Þórs um að eftir að hann fór þaðan hafi hann hitt tvo félagar og þeir farið á Bláu könnuna var aflað upptaka úr öryggismyndavélum veitingastaðarins og sést Elmar Þór ganga þar inn kl. 17:26 ásamt tveimur karlmönnum og yfirgefa staðinn ásamt sömu mönnum kl. 19:52.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær voru úrskurðaðir í gæsluvarðhald frá 10.-17. febrúar 2018. Að ákærða Daníel frátöldum voru ákærðu leystir úr haldi 16. febrúar.

6.

Ákærði Daníel var yfirheyrður 12. febrúar 2018. Hann neitaði sök og kvaðst ekkert hafa um málið að segja. Hann kvaðst þó kannast við brotaþola og sagði að hann væri „vesalingur“, „ræfill“ og „maður sem bullar meira en hann skítur“.

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 16. febrúar. Hann kvaðst hafa verið með ákærðu Elmar Þór, Ísak Loga, Sindra Snæ og Víði Erni fyrri hluta dags 8. febrúar, þeir ekki haft nein áform en séð á einhverri netsíðu að brotaþoli væri að falast eftir fíkniefnum til kaups. Á þessum tíma hefði ákærði verið búinn að reyna að hafa uppi á brotaþola í átta ár vegna ógreiddrar 1.200.000 króna fíkniefnaskuldar. Af einhverjum ástæðum hafi ákærðu farið saman í bifreið meðákærða Víðis Arnar að [...], hitt þar fyrir húsráðanda A og L og meðákærði Sindri Snær sent brotaþola skilaboð um að koma þangað. Brotaþoli hafi birst innan 30 mínútna, ákærði og meðákærði Ísak Logi þá verið í anddyri íbúðarinnar, fát komið á brotaþola við að sjá ákærða og brotaþoli og meðákærði Ísak Logi dottið gegnum rúðu og út á gangstétt fyrir framan húsið. Ákærði kvaðst hafa hjálpað brotaþola á fætur, sagt að þeir yrðu að ræða ofangreinda skuld, þeir í framhaldi sest inn í bifreið meðákærða Víðis Arnar ásamt öðrum meðákærðu og farið heim til ákærða að [...]. Ákærði þvertók fyrir að brotaþoli hafi verið neyddur til að setjast inn í bifreiðina og taldi að hann hefði líklega áttað sig á því að ræða yrði þessi skuldamál. Er þeir komu heim til ákærða hafi brotaþoli hrasað á gangstétt fyrir framan húsið, ákærði hjálpað honum á fætur og brotaþoli síðan gengið óstuddur og af fúsum og frjálsum vilja inn í húsið.

Ákærði sagði að þar inni hafi ríkt ringulreið; ákærði sótt sjúkrakassa til að gera að sárum meðákærða Ísaks Loga og allir verið svolítið æstir. Fíkniefnaskuldin hafi hlotið töluverða umræðu, brotaþoli verið beðinn að tæma vasa sína og hann meðal annars dregið fram Leatherman töng. Ákærði gekkst við því að hafa í framhaldi slegið brotaþola tvisvar eða þrisvar með flötum lófa í andlitið, þvertók fyrir að hafa greitt honum hnefahögg, en

viðurkenndi að hafa danglað laust með hamri í vinstri kálfa brotaþola þar sem hann sat í sófa í stofunni. Þá hafi meðákærði Ísak Logi sett skæri að miðnesi brotaþola og ákærði stoppað hann af. Meðákærði Elmar Þór hafi sett Leatherman töngina á hönd brotaþola en ákærði einnig stoppað hann af áður en til meiðsla kom. Ákærði kvaðst ekki hafa séð meðákærða Sindra Snæ reka logandi sígarettu í handarbak brotaþola, ekki vita hver notaði vírbursta á háls brotaþola og sagði meðákærða Víði Örn ekkert hafa gert á hlut hans. Ákærði kvaðst ekki hafa fylgst með klukkunni en á einhverjum tímapunkti hafi meðákærðu Víðir Örn og Ísak Logi farið á SAK til að láta kíkja á áverka þess síðarnefnda, þeir síðan komið til baka og sest að nýju með öðrum í stofunni. Þegar líða tók að kvöldi hafi allir verið sáttrir, fíkniefnaskuldin útkljáð, brotaþoli fengið sér einn bjór og „kannabis möllu“, hann verið hrókur alls fagnaðar og ekki sýnt á sér fararsnið. Þegar hann svo fór frá ákærða hafi hann verið kátur og glaður. Skömmu síðar hafi allir meðákærðu farið á brott og ákærði setið einn eftir.

Ákærði var yfirheyrður þriðja sinni 17. febrúar og honum kynntur framburður brotaþola og meðákærðu. Ákærði neitaði sem fyrr sök, kvaðst á engum tímapunkti hafa frelsissvipt brotaþola, aldrei hafa hótað honum og taldi það tæplega heyra til ofbeldis þótt hann hefði slegið brotaþola utanundir. Hann kvaðst í því sambandi hafa veitt honum „feitán og fastan kinnhest, þrisvar, tvisvar, þrisvar sinnum“, auk þess „danglað einu sinni hamri í hann, í vinstri kálfann“ og tók fram þessu til skýringar að hann hafi verið reiður og pirraður út í brotaþola vegna hinnar ógreiddu skuldar. Ákærði sagði rétt að fingur brotaþola hafi verið klemmdir með töng en það verið laust, brotaþoli þó öskrað og ákærði stoppað meðákærða Elmar Þór af við þá iðju, sem og komið í veg fyrir að meðákærði Ísak Logi stríddi brotaþola eða ógnaði með skærunum og sagði skærin aldrei hafa farið inn fyrir nef hans. Taldi ákærði að brotaþoli ætti að vera honum þakklátur fyrir að hafa verndað hann með þessum hætti, í stað þess að bera á ákærða upplognar sakir. Þannig kvað ákærði rangt að hann hafi kýlt eða sparkað í brotaþola og sagði brotaþola aldrei hafa kropið eða verið látinn krjúpa á stofugólfi íbúðarinnar. Ákærði kvaðst ekki vita hver beitti vírbursta á brotaþola, sagði slíkt ekki hafa verið gert að ráðum hans og minnti að annar hvor meðákærðu Elmar Þór eða Ísak Logi hafi notað vírburstann.

Ákærði neitaði því að ferðin heim til A og skilaboð til brotaþola um að koma þangað hafi verið skipulagt til að narra brotaþola þangað og rukka hann um fíkniefnaskuldina. Ákærði kvaðst fyrir sitt leyti einungis hafa notað það tækifæri sem þarna gafst til að ræða skuldina við brotaþola. Ákærði kvað alrangt að brotaþoli hafi lagt á flótta

Þegar hópurinn kom heim til ákærða. Sjálfur hafi hann verið að opna útidyrnar, snúið sér við og séð hvar brotþoli var „allt í einu dottinn eins og einhver trúður á svelli“. Hann sagði brotþola hvorki hafa verið þvingaðan inn í bifreið meðákærða Víðis Arnar né inn á heimili ákærða. Ákærði velti því upp hvort brotþoli gæti ekki hafa meitt sig á nefi og hné þegar hann datt fyrir utan húsið eða þegar hann og meðákærði Ísak Logi féllu gegnum rúðuna hjá A. Ákærði sagði blóð sem fannst í handklæði og annars staðar í íbúð hans stafa frá meðákærða Ísak Loga. Hann játti rétt að einhverjir ákærðu hafi sett upp einnota hanska inni í búðinni, í það minnsta hann sjálfur og meðákærði Sindri Snær, en þetta hafi þeir gert í tengslum við umönnun sára meðákærða Ísaks Loga og hanskanotkun ekki tengst brotþola á nokkurn hátt.

7.

Ákærði Elmar Þór var yfirheyrður 12. febrúar 2018. Hann neitaði sök og kvaðst ekkert hafa um málið að segja. Ákærði kannaðist þó við að hafa verið með ákærðu Daníel, Ísak Loga, Sindra Snæ og Víði Erni fimmtudaginn 8. febrúar, þeir farið að beiðni meðákærða Daníels í bifreið meðákærða Víðis Arnar heim til A að [...] og hitt þar fyrir húsráðanda og L. Skildist ákærða að þetta tengdist 1.200.000 króna fíkniefnaskuld brotþola við meðákærða Daníel. Ákærði kvaðst ekki hafa vitað að til stæði að hitta brotþola hjá A og handrukka hann, ákærði aldrei verið beðinn um að taka þátt í slíku og hann ekki átt neitt sökótt við brotþola. Brotþoli hafi þó komið þangað og verið nýstíginn inn fyrir dyr þegar til stympinga kom milli hans og meðákærða Ísaks Loga með þeim afleiðingum að þeir duttu gegnum rúðu, höfnuðu fyrir utan og Ísak Logi skarst á herðablaði. Í kjölfar þessa hafi ákærði farið út og sest inn í bifreið meðákærða Víðis Arnar, meðákærðu og brotþoli fylgt dæmi hans og Víðir Örn ekið hópnum heim til meðákærða Daníels að [...]. Kvaðst ákærði ekki hafa greint að brotþoli væri neyddur til að setjast inn í bifreiðina og fara heim til meðákærða Daníels. Þá kvaðst ákærði ekki hafa orðið þess var að brotþoli reyndi að flýja undan hópnum við heimili meðákærða, sagðist þó ekki viss hvort brotþoli hafi verið frjáls ferða sinna á þeim tímapunkti og sagði að honum hafi verið fylgt frá bifreiðinni og inn til meðákærða Daníels.

Ákærði kvaðst hafa stoppað stutt við heima hjá meðákærða Daníel eða í hálfu til eina klukkustund, hann verið mestmegnis inni í eldhúsi og því ekki vita hvort aðrir í hópnum hafi gert eitthvað á hlut brotþola inni í stofu. Ákærði hefði þó skynjað eitthvað í loftinu sem gæti tengst ofbeldi, hann jafnframt séð brotþola í stofunni með blóðugt og bólgið nef, ekki viljað tengjast neinu ofbeldi sjálfur og því viljað fara sem fyrst. Hann hafi

Því nýtt sér tækifærið þegar meðákærði Víðir Örn kom til baka eftir að hafa ekið meðákærða Ísak Loga á SAK, fengið Víði Örn til að skutla sér á Ráðhústorgið og ákærði farið þaðan á Bláu könnuna.

Ákærði gekkst við því að hafa klætt sig í einnota latexhanska þegar hann kom inn til meðákærða Daníels, sagði fleiri úr hópnum hafa gert hið sama og kvaðst fyrir sitt leyti hafa sett upp hanska til að verða ekki bendlaður við neitt sem þar gæti gerst. Hann kvaðst vita að einhverjir úr hópnum hafi gert eitthvað á hlut brotaþola í stofunni og tekið af honum farsíma en hann enga aðkomu átt að því og þvertók fyrir að hafa þvingað eða ógnað brotaþola á nokkurn hátt. Þá kvað ákærði rangt að hann hafi kýlt brotaþola í andlit eða maga og klipið fingur hans með töng. Hann kvaðst hafa verið vel undir áhrifum áfengis og fíkniefna umrætt sinn og taldi eins hafa verið statt um meðákærðu, að Víði Erni frátöldum sem gæti hafa verið allsgáður.

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 15. febrúar og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Ákærði lýsti atvikum heima hjá meðákærða Daníel nánar á þá leið að ákærði hafi strax farið í að setja grisjur á áverka meðákærða Ísaks Loga og þeir verið inni í eldhúsi. Frá eldhúsinu hafi ákærði farið inn á baðherbergi og til þess þurft að ganga í gegnum stofu. Á þeim tímapunkti hafi hann séð brotaþola blóðugan og bólgin í andliti og með útbungað nef og kvaðst halda að þeir áverkar væru af völdum meðákærða Daníels af því að ákærði hefði seinna séð Daníel öskra á brotaþola vegna fíkniefnaskuldarinnar, löðruna hann og tuska hann til í stofunni. Ákærði taldi meðákærða Daníel hafa stjórnað atburðarás í stofunni, án þess þó að ákærði sæi hann skipa öðrum fyrir verkum. Hann kvaðst ekki hafa séð neinn beita tólum eða tækjum gegn brotaþola og ekki séð meðákærðu Víði Örn, Ísak Loga og Sindra Snæ gera neitt á hlut mannsins. Ákærði þrætti fyrir að hafa kýlt brotaþola eða klipið hann með töng, kvaðst ekki hafa ógnað honum með skrufjárnri og kannaðist ekki við að nokkur í hópnum hafi hóttað því að hengja brotaþola aftan í bifreið, láta nauðga honum eða reka kertastjaka upp í endaparm hans.

Um brottför sína frá [...] sagði ákærði að meðákærði Víðir Örn hafi ekið honum rակleitt að Ráðhústorgi, ákærði stigið þar út og farið ásamt fleirum inn á Bláu könnuna. Ákærði vefengdi ekki að hann hefði gengið þar inn kl. 17:26 og farið þaðan kl. 19:52, svo sem sjáist á upptökum úr eftirlitsmyndavélum.

Ákærði var yfirheyrður þriðja sinni 16. febrúar og kvaðst hvorki vilja breyta né bæta við fyrri framburð. Aðspurður hvort ákærði hafi gert eitthvað á hlut brotaþola heima hjá meðákærða Daníel viðurkenndi hann að hafa notað töng á brotaþola og kýlt hann í

magann. Þá kvað ákærði rétt að brotaþoli hafi lagt á flóttu þegar meðákærði Víðir Örn stöðvaði bifreiðina fyrir framan heimili meðákærða Daníels, þeir tveir og meðákærðu Ísak Logi og Sindri Snær hlaupið á eftir honum, brotaþoli dottið nálægt leikskólanum við [...] og hann síðan færður inn til meðákærða Daníels. Kvaðst ákærði ekki hafa tekið neinn þátt í þeirri atburðarás.

Ákærði lýsti aðkomu sinni að málinu nánar á þann veg að um 5-10 mínútum eftir að hópurinn kom heim til meðákærða Daníels hafi brotaþoli verið látinn tæma vasa sína í stofunni, meðal annars dregið fram farsíma og Leatherman tóng og brotaþoli setið í sófa þegar ákærði tók töngina og klemmdi þrjá fingur hans. Þetta hafi ekki verið fast en brotaþoli þó „kveinað aðeins“. Ákærði kvaðst ekki vita hvað honum gekk til með þessum verknaði, áréttaði að hann hefði ekki átt neitt sökótt við brotaþola og bætti því við að allir hafi verið frekar æstir sem þarna voru. Skömmu eftir að ákærði klemmdi fingur brotaþola hafi hann kýlt manninn í magann, síðan farið með brotaþola inn á baðherbergi til að þrifa sig og eftir það ekkert gert á hlut hans. Ákærði neitaði staðfastlega að hafa kýlt brotaþola í andlitið, sagði meðákærða Daníel sekan af því og hann séð Daníel greiða brotaþola nokkur hnefahögg í andlit, jafnframt því sem hann löðrungaði manninn. Ákærði kvað meðákærða Daníel hafa haft sig mest í frammi gagnvart brotaþola, ákærði séð Daníel ógna honum með hamri og skrúfu og slá hann laust í kjálka og fótlegg með hamrinum. Þá kvaðst ákærði hafa séð meðákærða Ísak Loga stinga skærum upp í nef brotaþola og sagði annað hvort Ísak Loga eða meðákærða Sindra Snæ hafa lamið brotaþola með vírbursta og drepíð í sígarettu á handarbaki hans. Ákærði breytti svo framburði sínum og sagði meðákærða Sindra Snæ hafa stungið skærunum upp í nef brotaþola. Ákærði kvað meðákærða Víði Örn ekki hafa gert annað á hlut brotaþola en að hlaupa hann uppi á [...], umkringja hann ásamt hinum og færa inn til meðákærða Daníels.

8.

Ákærði Ísak Logi var yfirheyrður 12. febrúar 2018. Hann kvaðst hafa hitt verjanda sinn út af óskyldu máli á Bláu könnunni kl. 13 fimmtudaginn 8. febrúar og að þeim fundi loknum hitt meðákærðu Daníel, Elmar Þór, Sindra Snæ og Víði Örn, þeir farið í bifreið þess síðastnefnda til A að [...]og hitt húsráðanda og L. Ákærði kvaðst ekki minnst umræðu um brotaþola fyrr en hann bankaði á útidyrhurðina og steig inn fyrir dyr. Þegar það gerðist hafi ákærði gripið framan í úlpu brotaþola og brotaþoli ýtt við honum með þeim afleiðingum að ákærði féll gegnum rúðu og út á götu og tók brotaþola með sér í fallinu.

Brotapoli hafi ekki meiðst við þetta en ákærði skorist á baki og meðákærði Víðir Örn seinna farið með hann á slysadeild SAK.

Eftir þetta hafi ákærðu og brotapolí farið í bifreið meðákærða Víðis Arnar heim til meðákærða Daníels að [...] og brotapolí sjálfviljugur tekið sér þá ferð á hendur. Er þangað kom hafi brotapolí stigið út og hlaupið í burtu en skömmu síðar runnið til í hálfu og dottið í götuna. Í kjölfar þessa hafi einhverjir úr hópnum gengið að brotapolá, sagt honum að koma inn til meðákærða Daníels, hann hlýtt því og verið fylgt inn.

Ákærði kvaðst ekki hafa átt aðkomu að neinu því sem síðan gerðist, ekki hafa skipt sér af því og ekki ætla að tjá sig um það við lögreglu. Í framhaldi var ákærði spurður hvort hann teldi að brotapolí hafi verið þvingaður til að fara inn til meðákærða Daníels og sagði hann það „nokkurn veginn rétt“ en tók fram að þetta hafi ekki verið gert með líkamlegri valdbeitingu. Hann kvaðst ekki vita hvort eða hve lengi brotapolá var haldið í húsinu eða hvort hann hafi verið beittur ofbeldi og áréttaði að sjálfur hafi hann ekki tekið þátt í neinu slíku. Hann játti þó rétt að hann hefði tekið farsíma af brotapolá en sagðist ekki myndu „snuðra um það“ sem vinir hans gerðu á hlut mannsins. Ákærði kvaðst hafa séð áverka á höndum brotapolá áður en hópurninn fór inn til meðákærða Daníels, ekki hafa séð aðra áverka á honum fyrir þann tíma er ákærði fór á SAK og þegar hann kom til baka hefði brotapolí verið farinn. Ákærði sagði að áður en hann fór á SAK hafi menn verið að ræða um háa peningaskuld brotapolá og innheimta hana en ákærði ekki blandað sér í þau mál og haldið sér mikið inni í eldhúsi. Hann þvertók fyrir að hafa slegið brotapolá í andlitið, stungið skærum upp í nef hans eða slegið hann með vírbursta. Ákærði kvaðst ekki minnst þess að einhver ákærðu hefði hótað brotapolá og sagði af og frá að hann hafi tekið þátt í slíku. Aðspurður kvaðst ákærði ekki hafa sett upp einnota hanska heima hjá meðákærða Daníel, sagðist í fyrstu ekki vita til þess að aðrir hafi gert slíkt en breytti þeim framburði seinna og sagði einhverja úr hópnum hafa verið með hanska.

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 16. febrúar, kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta en vera reiðubúinn að svara spurningum yfirheyraanda. Ákærða var í framhaldi kynntur framburður brotapolá um frelsissviptingu og beitingu ofbeldis umræddan dag í allt að fimm klukkustundir frá ca. kl. 14:30 til 20:00. Ákærði svaraði þeim upplýsingum þannig að hann ætti til að „blakka út“, kvaðst þá oft ekki muna eftir atvikum og því ekki vita hvort frásögn brotapolá væri rétt um atvik á heimili meðákærða Daníels. Kvaðst ákærði almennt hafa áhyggjur af þessu minnistapi, hygðist láta kanna þetta og upplýsti verjandi að farið yrði fram á geðrannsókn í þessu sambandi. Ákærði var í kjölfarið spurður spjörunum úr, í

Því sambandi vísað jafnt til framburðar brotþola og meðákærðu og kom ekkert nýtt fram af hálfu ákærða, þó þannig að ákærði gekkst við því að hafa verið meðal þeirra sem gengu eða hlupu á eftir brotþola við komuna að [...], án þess þó að hafa „snert hann“ eftir fall í götuna. Þegar leið á skýrslutökuna játti ákærði rétt að hann óttaðist hefndaraðgerðir gagnvart fjölskyldu sinni ef hann segði frá öllu sem hann vissi og svaraði í framhaldi spurningum yfirheyranda um þátt hvers og eins meðákærðu á þá leið að hann vildi ekki tjá sig um það, þó þannig að ákærði tók fram að meðákærði Víðir Örn hafi ekkert gert á hlut brotþola. Þá kom fram að ákærði hefði heyrt brotþola öskra í stofunni án þess að vita nákvæmlega hvað væri í gangi en þó séð að verið var að misþyrma honum með ótilgreindum hætti í stofusófa og meðákærði Elmar Þór í því sambandi klipið fingur hans með Leatherman töng. Þá kvaðst ákærði minnast þess að hafa sett tvær sítrónur í sokk og bent brotþola á hvað unnt væri að gera með slíku tóli, án þess þó að hafa ógnað mannum með sítrónufylltum sokknum.

9.

Ákærði Sindri Snær var yfirheyrður 10. febrúar 2018. Hann kvað 8. febrúar hafa verið slökunardag, hann á einhverjum tímamarki kíkt í heimsókn til A að [...] og þar einnig verið L og meðákærðu Daníel, Ísak Logi og Víðir Örn. Ákærði hafi verið á hraðferð og því stoppað stutt við en verið á staðnum þegar rúða brotnaði fyrir slysi. Þegar ákærðu voru að fara frá A hafi brotþoli komið þangað, ákærðu farið á rúntinn og síðan heim til meðákærða Daníels. Brotþoli hafi einnig komið þangað, stoppað örstutt við og viljað fá fíkniefni hjá ákærða, ákærði ekki verið á því og brotþoli þá horfið á braut.

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 14. febrúar og var í upphafi kynntur framburður brotþola um frelsissviptingu, gróft ofbeldi og hótanir af hálfu ákærða og meðákærðu 8. febrúar. Í framhaldi kvaðst ákærði engu vilja breyta eða bæta við fyrri framburð. Ákærði kvaðst ekki muna hvort meðákærði Elmar Þór hafi verið með í för þegar hinir ákærðu fóru heim til A og ekki hafa hugmynd um hvenær dags þetta var. Seinna kvaðst ákærði muna eftir Elmar Þór í bifreið meðákærða Víðis Arnar en ekki heima hjá A. Hann kvaðst ekki vita hvert erindi ákærðu var til A, sagði það ekki tengjast innheimtu fíkniefnaskuldar og áréttaði að brotþoli hafi komið þangað þegar ákærðu voru að fara. Hann kvaðst hafa verið í sambandi við brotþola fyrr um daginn, brotþoli þá verið að leita að fíkniefnum og ákærði sagst myndu græja það fyrir hann þótt hann hafi aldrei ætlað að gera það. Þeir tveir hafi svo hist fyrir utan heimili A og ákærði sagst brotþola að hann ætti ekki að neyta fíkniefna þar sem kona hans væri ófrísk. Ákærði kvaðst ekki muna hvort brotþoli hafi

farið inn til A eftir þetta spjall og í raun muna afar lítið eftir því sem síðan gerðist. Þannig myndi hann ekki eftir átökum eða frelsissviptingu við [...] og ekki hvort brotþoli hafi farið í bifreið með ákærðu heim til meðákærða Daníels. Ákærði kvaðst ekkert hafa gert á hlut brotþola þennan dag, sagðist ekki muna eftir veru hans heima hjá meðákærða Daníel og tók fram að hann hafi verið í slæmu ástandi þennan dag og myndi því ekki allt. Í framhaldi sagði ákærði brotþola hafa verið á staðnum en enginn gert honum neitt og hópurinn bara verið að blaðra um eitthvað.

Ákærði var yfirheyrður þriðja sinni 16. febrúar. Hann þvertók fyrir að hafa brennt brotþola með sígarettu, kvað meðákærðu Elmar Þór og Víði Örn ekkert hafa gert á hlut mannsins og ekki minnst þess að meðákærðu Daníel eða Ísak Logi hafi gert neitt heldur.

10.

Ákærði Víðir Örn var yfirheyrður 10. febrúar 2018. Hann kvaðst hafa verið á ferðinni 8. febrúar í Subaru skutbifreið sinni [...] og með honum ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær. Ákærði hafi verið bílstjóri og sagði „ég keyrði bíl frá A-Ö og svo búið“. Einhver hinna hafi stungið upp á því að kíkja við hjá A. Er þangað kom hafi meðákærði Daníel spurt A út í „F“ (brotþola) og hvar hann héldi sig og fengið þau svör að brotþoli væri á leið heim til A til að sækja einhverjar pillur. Skömmu síðar hafi verið bankað á útidyrnar, ákærði heyrt skell, litið við og séð meðákærða Ísak Loga halda í úlpu ókunnugs manns. Ísak Logi hafi kippt þessum manni inn í íbúðina, þeir við þetta fallið gegnum rúðu og út á gangstétt. Í kjölfar þessa hafi ákærði farið út og sest inn í bifreið sína, meðákærðu fylgt á eftir og einhver þeirra, einn eða fleiri, dregið brotþola með sér. Meðákærði Daníel hafi svo lagt fyrir ákærða að fara heim til Daníels að [...].

Er þangað kom hafi ákærði verið síðastur til að stíga út, hann séð meðákærðu fara með brotþola upp tröppur að húsinu, þeir umkringt hann á leið inn í húsið og mögulega haldið undir hendur hans og leitt hann inn. Brotþoli hafi „virkað skíthræddur“ og taldi ákærði það hafa verið mjög skiljanlegt í stöðunni. Hann kvaðst sjálfur ekki hafa gert sér grein fyrir því hvað væri að gerast og hvað væri í vændum og vildi ekki tjá sig um það af ótta við hefndaraðgerðir.

Þegar komið var inn til meðákærða Daníels hafi ákærði farið inn í eldhús að búa um stóran skurð á baki meðákærða Ísaks Loga eftir fallið heima hjá A og í því sambandi beðið meðákærða Daníel um sjúkrakassa. Ákærði hafi svo verið að róta í sjúkrakassanum þegar meðákærði Ísak Logi brá sér fram í stofu, kom til baka með farsíma og bað ákærða að losa kortið úr símanum. Í framhaldi hafi ákærði ýmist verið að hlúa að meðákærða Ísak

Loga eða bjástra við símann í eldhúsinu og brotaþoli og aðrir verið inni í stofu á meðan. Hann kvaðst í örfá skipti hafa kíkt inn í stofu og nefndi tvö tilvik, annars vegar þegar hann fór þangað til að sækja sjúkrakassann og hins vegar þegar hann fór með hamar sem hann var beðinn að sækja úr kómmóðu í eldhúsinu.

Ákærði greindi frá því að seinni part dags hafi meðákærði Elmar Þór beðið hann að skutla sér á Ráðhústorg og minnti að þetta hafi verið um kl. 17. Eftir skutlið hafi ákærði farið heim, fengið sér að borða og skipt um föt og síðan farið aftur til meðákærða Daníels. Er þangað kom hafi sáraumbúðir meðákærða Ísaks Loga verið farnar að losna, Ísak Logi þegið boð ákærða um skutl á bráðamóttöku SAK og ákærði ekið honum þangað. Eftir það hafi ákærði ekki séð brotaþola.

Nánar aðspurður um dvöl brotaþola í húsinu kvaðst ákærði hafa séð hann sitjandi í sófa í þau tvö skipti sem hann kíkti inn í stofu. Hann kvaðst ekki hafa séð neinn meðákærðu lyfta fingri gegn brotaþola, ekki hafa séð áverka á honum, hann ekki virst kvalinn og setið bara eins og hver annar gestur í sófanum. Ákærði hafi hins vegar heyrt háreysti og öskur í stofunni, gert sér grein fyrir því að ýmislegt væri í gangi og að það tengdist átta ára gamalli fíkniefnaskuld, sem ónefndur meðákærði hafi verið að innheimta og haft á orði að loksins hefði hann náð í skottið á brotaþola. Ákærði kvaðst sjálfur hafa gert sér far um að vera ekki í stofunni þar sem hann grunaði að til stæði að innheimta fíkniefnaskuldina með ofbeldi. Hann kvaðst ekki vita til þess að meðákærðu hafi sett á sig hanska í þessu sambandi og áréttaði að hann hafi aldrei séð neinn beita brotaþola ofbeldi. Ákærði kvaðst ekkert hafa gert til að stöðva þá atburðarás sem í gangi var eða koma brotaþola til aðstoðar og sagði málið sér óviðkomandi. Í framhaldi kvaðst ákærði hafa séð brotaþola með blóðnasir og blóð í andliti og á höndum þegar ákærði fór í eitt skipti inn í stofu, brotaþoli þá setið „skíthræddur“ í sófanum og ákærði drifið sig út úr stofunni.

Þegar leið á skýrslutökuna sagði ákærði að eftir að hann skutlaði meðákærða Ísak Loga á SAK hafi ákærði snúið aftur heim til meðákærða Daníels, séð meðákærðu Daníel og Sindra Snæ sitja í stofusófanum með brotaþola, sá verið búinn að þrifa allt blóð úr andliti sínu, allir verið rólegir að sjá og ákærði sagt skilið við þá.

Við yfirheyrslu 20. febrúar var ákærða kynnt kæra brotaþola um frelsissviptingu, gróft ofbeldi og hótanir 8. febrúar og boðið að breyta eða bæta við fyrri framburð í málinu. Kvaðst ákærði ekki muna hvað hann hefði áður sagt. Hann kvaðst vita að brotaþoli hafi skuldað meðákærða Daníel á aðra milljón vegna átta ára gamla fíkniefnaviðskipta og það borist í tal eftir að ákærðu komu til A. Hann kvaðst ekki vita til þess að búíð hafi verið að

ákveða að sitja fyrir brotþola á heimili A og frelsissvipta hann í tengslum við skuldina og ákærði ekki vitað að von væri á brotþola þangað. Ákærði kvaðst sjálfur ekki hafa vitað deili á brotþola en heyrta að hann væri nýfluttur aftur í bæinn og þótti hinum það tíðindum sæta. Ákærða minnti að meðákærði Daníel hafi beðið hópinn að doka við eftir brotþola þegar þeir voru heima hjá A og meðákærði sagst þurfa að ná tali af honum. Taldi ákærði að meðákærði Daníel hafi stjórnað þeirri atburðarás er síðan hófst og leiddi ákærðu og brotþola heim til Daníels. Ákærði kvaðst ekki hafa séð brotþola hlaupa frá bifreiðinni eftir að þangað kom, hann sjálfur verið upptekinn af tveimur hundum sem voru í skut bifreiðarinnar, en séð einhverja úr hópnum leiða brotþola inn til Daníels og taldi brotþola ekki hafa verið frjálstan ferða sinna.

Aðspurður hvað gerðist innandyra að [...] bar ákærði með sama hætti í öllum meginatriðum og við fyrri skýrslugjöf, kvaðst hafa verið meira og minna í eldhúsinu og aldrei hafa séð neinn meðákærðu þvinga, hóta eða beita brotþola ofbeldi. Ákærði hafi þó heyrta sársaukaöskur berast frá stofunni og staðfesti að hann hafi í eitt skipti séð blóð í andliti brotþola þegar ákærði átti leið um stofuna.

11.

A gaf skýrslu grunaðs 9. febrúar 2018. Hann kvað ákærða Daníel hafa haft samband nokkrum dögum áður og minnt hann á ógreidda 10.-15.000 króna skuld. Ákærði hafi svo hringt laust eftir hádegi 8. febrúar, spurt hvort hann mætti koma við og fá skuldina greidda og A fallist á það. Ákærði hafi svo birst ásamt meðákærðu Ísak Loga, Sindra Snæ og Víði Erni, A í fyrstu óttast að ákærðu hygðust ráðast á hann en þeir svo reynst almennilegir. Einhver ákærðu, þó ekki Víðir Örn, hafi svo sagt ákærða Sindra Snæ að „hringja í hann“. Í framhaldi hafi Sindri Snær sent SMS skilaboð og brotþolinn „F“ birst skömmu síðar. Hafi hann vart verið kominn inn fyrir dyr þegar annar hvor ákærðu Daníel eða Ísak Logi kipptu í hann, Ísak Logi í framhaldið tekið um háls brotþola aftanfrá og þeir fallið gegnum glugga og út á gangstétt fyrir framan húsið. Ákærði Daníel hafi hjálpað mönnunum á fætur og hópurrinn ekið á brott í skutbifreið ákærða Víðis Arnar.

12.

L gaf skýrslu vitnis 9. febrúar. Hún kvaðst hafa verið nývöknud heima hjá A, séð að ákærði Daníel var í heimsókn og einhverjir með honum. Hún kannaðist ekki við að komið hefði til stympinga, sagði A hafa verið að færa til þungan kassa frammi í anddyri, kassinn dottið á rúðu og brotið hana og A beðið gestina að fara.

13.

T kærasta brotþola gaf skýrslu 9. febrúar. Hún kvað brotþola hafa farið að heiman um kl. 14:50 daginn áður til að kaupa sigarettur og sagst myndu koma fljótt aftur. Þegar T fór að lengja eftir brotþola hafi hún hringt í farsíma hans, í fyrstu verið skellt á hana og síðan slökkt á símanum. Kvaðst hún þá hafa farið að óttast um brotþola og taldi að annað hvort hefði hann dottið í það eða „Danni“ (ákærði Daníel) búinn að „ná“ honum. Hún hafi því farið að leita að brotþola og meðal annars gengið að [...] og [...], ekki orðið vör við mannaferðir en séð brotna rúðu á fyrri staðnum og Subaru skutbifreið fyrir utan heimili ákærða Daníels. Við svo búið hafi T haft samband við U bróður sinn, hann fundið símanúmerið [...] (símanúmer ákærða Sindra Snæs) á „dópsíðu á Facebook“, hún hringt í það númer og spurt um brotþola. Viðmælandi hennar hafi kynnt sig sem Sindri og sagst síðast hafa séð brotþola daginn áður. Skömmu síðar hafi verið hringt úr sama númeri, brotþoli þá verið í símanum, sagst vera staddur að [...] og sagði allt í góðu lagi. T hafi boðist til að sækja hann þangað en brotþoli sagt að hann „mætti ekki fara“. Hún hafi svo farið að [...] og brotþoli ekki verið þar. Seinna um daginn hafi hún haft samband við V frænda sinn, sá hringt í farsíma ákærða Sindra Snæs um kl. 18 og verið sagt að hafa ekki áhyggjur; brotþoli væri heima hjá ákærða Daníel og þar væri allt í róleghetum. Kvaðst T hafa róast við þetta, hún þó hringt í síma ákærða Sindra Snæs um kvöldið og þá verið sagt að brotþoli væri farinn heim. Brotþoli hafi staðfest þetta í símtali skömmu síðar og greint T frá því að honum hefði verið haldið föngrum og misþyrmt á heimili ákærða Daníels. X systir T hafi svo sótt brotþola og ekið honum á bráðamóttöku SAK.

Aðspurð um frásögn brotþola af atvikum greindi T frá því að hann hefði sagst hafa verið laminn með hamri og vírbursta, klipinn í fingur með tóng, skæri rekin upp í nef hans og ákærði Daníel slegið hann í nefið. Hún kvaðst einnig hafa hlýtt á þá frásögn brotþola að atburðarás hefði hafist að [...] fyrr um daginn, brotþoli þá verið sleginn og hann fallið ásamt öðrum manni gegnum rúðu og sá maður skorist á baki eða öxl. Jafnframt hafi brotþoli sagt henni að þegar hann hefði hringt í hana úr farsíma ákærða Sindra Snæs hafi þeir sem staddir voru heima hjá ákærða Daníel óttast að T kæmi með lögreglu á staðinn og brotþoli því verið þvingaður til að hringja og róa hana.

14.

X gaf skýrslu 12. febrúar. Hún kvaðst hafa fengið símtal frá móður sinni kl. 15:50 umræddan dag og verið sagt að brotþoli væri týndur. Hún og T systir hennar hafi í framhaldi ekið um bæinn í leit að honum, farið framhjá húsi ákærða Daníels, síðan framhjá [...] og X séð þar brotna rúðu. T hafi svo hringt í farsíma brotþola og fengið höfnun á

símtali með SMS svári. Eftir þetta hafi T hringt í ókunnugt farsímanúmer, heyrt að brotapolí væri staddur að [...] og mætti ekki fara þaðan. Kvaðst X þá hafa tekið símann af systur sinni og rætt við tvo menn, þeir greinilega verið undir áhrifum og annar þeirra rausað um barnaverndarnefnd og varað X við neyslu fíkniefna. Systurnar hafi svo farið í [...] og brotapolí ekki verið þar. X kvaðst síðan hafa fengið símhringingu frá T kl. 20:19, hún sagt að brotapolí væri kominn heim og væri meiddur, X því farið og sótt brotápola, ekið honum á SAK og þaðan á lögreglustöð til að tilkynna um málið.

15.

V staðfesti við skýrslugjöf 13. febrúar að hann hefði hringt í tiltekið farsímanúmer að beiðni T frænku sinnar, spurt hvort brotapolí væri staddur á sama stað og viðmælandinn svarað því játandi. V hafi spurt hvort verið væri að meiða brotápola, viðmælandinn neitað því, sagt að þeir væru að „chilla“ og fá sér og V ekki fengið að ræða við brotápola. Hann kvaðst ekki hafa heyrt neitt óeðlilegt í bakgrunninum, taldi víst að brotapolí hefði dottið í það og hringdi í framhaldi til T og sagðist halda að brotapolí hefði bara „fengið sér“.

16.

Þegar brotapolí gaf skýrslu hjá lögreglu 8. febrúar greindi hann frá því að T hafi hringt í farsíma ákærða Sindra Snæs á meðan hann var í haldi ákærðu og hún verið að leita að brotápola, ákærðu við þetta komist í uppnám, óttast að lögregla kæmi á staðinn, ákærði Daníel brugðist við með því að panta leigubíl að [...] til að flytja brotápola á brott en síðan afpantað bílinn. Þá hafi V frændi T hringt í farsíma ákærða Ísaks Loga, mennirnir talast við og virtist brotápola sem Ísak Logi hefði náð að sannfæra V um að allt væri í lagi.

Þegar brotapolí gaf skýrslu 15. febrúar staðfesti hann þær upplýsingar úr rannsókn lögreglu á farsímagögnum hans og ákærðu, að hann og ákærði Sindri Snær hafi skipst á SMS skilaboðum um og eftir kl. 12:41 fimmtudaginn 8. febrúar, aftur á bilinu 13:41 til 13:57 og síðast um kl. 14:30 þá er brotapolí hringdi einnig í farsíma Sindra Snæs kl. 14:33. Kvaðst brotapolí þá hafa verið staddur við veitingastaðinn [...] að [...]og spurt Sindra Snæ hvar A ætti heima. Brotapolí sagði nefnd samskipti öll hafa tengst beiðni hans um að Sindri Snær léti honum í té Ritalin töflur og brotapolí vænst þess að fá þær afhentar heima hjá A.

Þá staðfesti brotapolí að T hafi hringt í farsíma hans kl. 14:55 og sagðist halda að það hafi verið ákærði Ísak Logi sem sendi SMS skilaboð til baka um að símtalinu yrði svarað síðar. Eftir þetta hafi brotapolí í eitt skipti rætt við T í síma, hún viljað fá hann út, hann sagt „ég fæ það ekki“ og fengið á kjaftinn fyrir vikið.

Brotapoli kannaðist einnig við símtal frá V kl. 17:59, kvaðst þá hafa setið í sófa heima hjá ákærða Daníel, meðákærði Sindri Snær tekið það símtal úr sófanum, sagt V að allt væri í lagi og náð að róa hann. Meðákærði Elmar Þór hafi þá verið farinn og meðákærði Víðir Örn ekki á staðnum. Loks staðfesti brotapoli að hafa fengið símhringingu frá T kl. 20:13 og þá verið nýkominn heim.

17.

Rannsókn á síma ákærða Daníels leiddi í ljós samskipti við Y gegnum „Facebook Messenger“ 9. febrúar 2018. Samkvæmt þeim spyr Y hvernig ákærði hafi það, ákærði segist hress, biðst afsökunar á því að „hafa ekki komið í gær“ og segist hafa verið „vant við látin“, Y segir þetta ekkert mál og því svarar ákærði svo: „naði smæli fiflinu og hann tok megnið af deginu“.

18.

Þá aflaði lögregla upplýsinga frá BSO um ferðir leigubíla til og frá heimili ákærða Daníels fimmtudaginn 8. febrúar og kom í ljós að Z leigubílstjóri sótti þangað tvo menn laust eftir kl. 20:55 og ók þeim heim til ákærða Víðis Arnar að [...]. Seinna eða laust eftir kl. 23:30 fór Z aftur í [...] og ók ákærða Daníel að [...]. Einnig kom fram að Þ leigubílstjóri hafi verið pantaður heim til ákærða Daníels á bilinu 18:10 til 18:30 en sú ferð verið afþöntuð.

19.

Ákærðu komu fyrir dóm við fyrri aðalmeðferð máls í júní 2020, neituðu allir sök og færðust Daníel, Sindri Snær og Víðir Örn undan því að tjá sig um málið. Ákærðu Elmar Þór og Ísak Logi kváðust hafa verið í mikilli neyslu á þeim tíma sem hér um ræðir, þeir því muna mjög lítið eftir atvikum umræddan dag og kusu í framhaldi að tjá sig ekki frekar um málið.

Meðal vitna sem þá komu fyrir dóm voru brotapoli, A og L. Verður vikið að framburði brotþola síðar.

A bar að ákærði Daníel hafi komið heim til hans að [...] til að rukka hann um skuld og með honum ákærði Sindri Snær og fleiri. Sindri Snær hafi fengið símtal, hrópað „hann er kominn, hann er kominn“ og fyrr en varði hafi brotapoli birst fyrir framan húsið. Honum hafi verið kippt inn, ákærði Ísak Logi þrifið til hans og þeir tveir dottið gegnum rúðu og út á gangstétt fyrir utan. A kvaðst strax eftir þetta hafa beðið aðra að fara út, þeir gert svo, mennirnir tínst einn af öðrum inn í rauðan bíl og ekið á brott. Hann kvað þetta allt hafa gerst á nokkrum mínútum og hann ekki séð hvort brotapoli væri þvingaður inn

í bílinn. L kvaðst muna eftir ákærðu Daníel, Elmar Þór og Ísak Loga á heimili A þennan dag og hún heyrir menn ræða að einhver „aukaaðili“ ætlaði að kíkja við. Sá hafi komið og ákærði Ísak Logi í kjölfarið flogið gegnum glugga.

20.

Ákærði Daníel kom fyrir dóm 31. maí sl., neitaði sök og kvaðst ekki myndu svara spurningum um sakarefni máls. Hann mótmælti ekki upptökukröfu ákærvaldsins. Áður höfðu ákærðu Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær komið fyrir dóminn 26. maí.

Ákærði Elmar Þór neitaði sök og hafnaði framlagðri bótakröfu. Hann vildi ekki tjá sig frekar um málið, sagði „þetta er allt voðalega blörrað í tíma“ og hann myndi ekki vel hvað gerðist 8. febrúar 2018. Ákærði færðist hann undan því að svara fyrir það sem hann sagði við lögreglurannsókn máls, kvaðst ekki muna mikið eftir skýrslugjöf sinni hjá lögreglu, hann verið í mjög slæmu ástandi á þeim tíma og dottið strax aftur í það þegar hann losnaði úr gæsluvarðhaldi. Ákærði mótmælti ekki upptökukröfu ákærvaldsins. Hann kvaðst harma mjög það sem kom fyrir brotþola og hvernig brotþoli upplifði þátt ákærða í málinu, ef einhver væri. Aðspurður hvort ákærði teldi sig sýkn eða sekan af ákæru kvaðst hann ekki geta játað neitt sem hann myndi ekki eftir og það væri endanleg afstaða hans til ákærunnar.

Ákærði Ísak Logi gekkst við því fyrir dómi að hafa ásamt brotþola fallið gegnum glugga á heimili A og út á götu en kvaðst ekki vita hvort þetta hafi gerst í tengslum við áflog milli hans og brotþola. Hann kvaðst hafa verið í mjög annarlegu geðrænu ástandi á þessum tíma og því treysti hann sér ekki til að tjá sig um það hvort brotþoli hafi farið sjálfviljugur heim til meðákærða Daníels. Benti ákærði á í þessu sambandi að hann myndi lítið eftir atvikum og vildi því ekki segja of mikið af ótta við að þá segði hann rangt frá. Að þessu gættu neitaði ákærði sök að því er varðar meinta frelsissviptingu brotþola. Hann kvaðst hins vegar játa líkamsárás á brotþola á heimili meðákærða Daníels, þ.e. að hafa slegið brotþola með vírbursta á aftanvert höfuð og hnakka og stungið opnum skærum inn í nasir hans og taldi að höfðu samráði við verjanda að sú háttsemi félli undir 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga. Ákærði neitaði því hins vegar að hafa kýlt eða slegið brotþola í líkama eða andlit á heimili meðákærða og kvaðst ekki hafa hótad brotþola. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig um mögulega aðkomu annarra ákærðu að málinu og ekki vilja taka afstöðu til þess hvort sú háttsemi sem hann viðurkenndi teldist framin í samverknaði við aðra. Ákærði viðurkenndi bótaskyldu gagnvart brotþola en mótmælti fjárhæð bótakröfu hans. Þá kvaðst hann ekki mótmæla

upptökukröfu ákæruvaldsins. Fram kom í máli ákærða að hann væri gjörbreyttur maður frá því sem áður var og vildi með framburði sínum fyrir dómi hreinsa samvisku sína og styrkja samband sitt við Guð.

Ákærði Sindri Snær neitaði sök og hafnaði framlagðri bótakröfu. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig frekar um sakarefni máls og að höfðu samráði við verjanda ekki svara spurningum er tengjast lögreglurannsóknargögnum. Hann kvaðst ekki eiga þá muni sem ákæruvaldið krefðist upptöku á og því væri hann ekki bær um að taka afstöðu til þeirrar kröfu.

Ákærði Víðir Örn kom fyrir dóm 31. maí, neitaði sök og hafnaði framlagðri bótakröfu. Hann kvaðst aðeins hafa verið bílstjóri „frá A-Ö“ þann dag sem hér um ræðir, ekki hafa vitað deili á brotþola, ekki tekið þátt í meintri frelsissviptingu og á engum tímapunkti grunað að brotþoli sætti þvingun af einhverju tagi. Eftir að meðákærði Ísak Logi og brotþoli dattu gegnum gluggann á heimili A hafi fyrsta hugsun ákærða verið að koma sér í burtu. Hann kvaðst ekki vita af hverju meðákærðu og brotþoli enduðu allir í bifreið hans, en hann hafi sest fyrstur inn og aðrir fylgt á eftir án þess að ákærði skipti sér af því hverjir það gerðu eða hvernig hver og einn settist inn. Ákærði hafi svo ekið hópnum heim til meðákærða Daníels, lagt fyrir utan húsið, hleypt hundi sínum og hundi Daníels út úr skut bifreiðarinnar, hundarnir hlaupið aftur fyrir hús og ákærði farið á eftir þeim. Hann hafi því ekki séð hvenær og hvernig brotþoli fór inn í húsið og ekkert vita um meintan flótta undan öðrum ákærðu. Ákærði kvaðst sjálfur hafa verið inni hjá meðákærða Daníel í 1-2 klukkustundir og dvalið lengstum inni í eldhúsi að hlúa að sári meðákærða Ísaks Loga. Ákærði tók fram að hann hafi engin samskipti haft við brotþola, hvort heldur fyrir bílferðina heim til meðákærða Daníels, meðan á ferðinni stóð eða eftir að henni lauk við heimili meðákærða.

21.

Brotþoli greindi frá því í sjálfstæðri frásögn fyrir dómi 31. maí sl. að hann hafi umræddan dag verið í samskiptum við ákærða Sindra Snæ vegna fíkniefnakaupa og samþykkt boð ákærða um að hitta hann heima hjá A að [...]. Þar hafi ákærði tekið á móti honum í dyragættinni, brotþoli stigið inn, hurðin lokast og hann þá séð ákærðu Daníel og Ísak Loga. Ísak Logi hafi ráðist á hann, brotþoli gripið í ákærða á móti og þeir dottið gegnum rúðu og út á gangstétt fyrir utan. Við þetta hafi komið „panik í strákana“, brotþoli verið leiddur að bifreið ákærða Víðis Arnar, látinn setjast þar í aftursæti og Víðir Örn ekið rակleitt heim til ákærða Daníels. Þar hafi brotþoli lagt á flótta, náð að

hlaupa allt að 200 metra, þá fallið í götuna, í framhaldi verið leiddur inn til ákærða Daníels, látinn setjast í sófa í stofunni og farsími tekinn af honum. Í kjölfar þessa hafi hann verið sleginn og brenndur með sígarettu. T kona hans hafi svo hringt og ákærðu fengið hana til að hætta að hafa áhyggjur af honum. Brotapoli kvaðst hafa gert sér far um að gleyma þessum atburðum, sagði langt um liðið og því ekki víst að hann myndi allt í rétttri tímaröð.

Nánar aðspurður kvaðst brotapolí hafa orðið skíthræddur þegar hann sá ákærða Daníel inni hjá A og vissi þá hvert stefndi þar sem forsaga brotþola og Daníels væri „ömurleg“. Hann kvaðst ekki muna nákvæmlega hvernig það atvikaðist að hann settist inn í bifreið ákærða Víðis Arnar, sagðist þó muna með vissu að ákærði Daníel hafi tekið þátt í þeirri þvingun og brotapolí setið í aftursæti ásamt ákærðu Elmari Þór, Ísak Loga og Sindra Snæ, Víðir Örn verið ökumaður og ákærði Daníel setið við hlið hans. Þegar komið var heim til Daníels hafi brotapolí gripið fyrsta tækifæri sem hann fékk til að flýja en hlaupið of hratt, dottið fram fyrir sig, einhver sagt „ekki vera heimskur“ og hann síðan leiddur inn til ákærða Daníels, af Daníel og ákærða Elmari Þór að því er brotþola minnti. Þar hafi einhverjir ákærðu klæðst einnota hönskum, ákærði Daníel greitt honum að minnsta kosti fimm högg í andlit og beint á nefið, danglað laust í höfuð hans með hamri en fastar í hné, ákærði Elmar Þór klípið hann fast í fingur með töng, ákærði Ísak Logi lamið hann í hnakkann með vírbursta, stungið skærum upp í nef hans og hótað að klippa miðnesið í sundur og ákærði Sindri Snær brennt hann á handarbaki með sígarettu. Brotapolí sagði þetta allt hafa tengst rukkun á gamalli fíkniefnaskuld við ákærða Daníel og taldi hann ákærða hafa stjórnað allri atburðarás, án þess þó að gefa öðrum ákærðu bein fyrir mæli. Brotapolí hafi á meðan verið innikróaður í miðjusæti hornsófa í stofunni og ákærði Daníel slegið hann ítrekað í andlitið á sama tíma og ákærðu létu hann tala við T konu sína í síma. Brotapolí bar að ákærðu hafi hótað því að reka kústskaft upp í endaparm hans. Um þátt ákærða Víðis Arnar bar brotapolí að ákærði hafi tekið þátt í fyrstu hótunum gegn honum en síðan haldið sig meira og minna inni í eldhúsi, ekki beitt hann líkamlegu ofbeldi, ákærði síðan skutlað ákærða Ísak Loga á slysadeild SAK og ekki komið til baka eftir það. Nánar aðspurður um hótanir í sinn garð kvaðst brotapolí ekki muna hver aðkoma ákærða Víðis Arnar hafi verið. Hann kvaðst muna eftir að ákærði Elmar Þór hafi á einhverjum tímamarki farið með hann inn á baðherbergi svo brotapolí gæti þrifið blóð úr andliti sínu og ákærði við það tækifæri hughreyst hann og sagt að þetta færi að verða búið.

Brotapoli kvaðst ekki hafa verið beittur linnulausu ofbeldi allan þann tíma sem honum var haldið heima hjá ákærða Daníel og bar að seinni hluta dags hafi tveir ókunnir strákar komið heim til ákærða, ákærði þá látið hann undirrita skriflega viðurkenningu á fíkniefnaskuldinni, í kjölfarið látið hann hafa farsíma sinn til baka og leyft honum að fara heim. Aðspurður kvaðst brotapoli á engum tímapunkti hafa spurt hvort hann mætti fara, enda vitað að slíkt væri ekki í boði. Hann þvertók fyrir að hafa hlotið áverka við að detta gegnum rúðuna með ákærða Ísak Loga eða við það að hrasa í götuna vegna hálfu við heimili ákærða Daníels og sagði alla áverka hafa komið til inni hjá Daníel. Brotapoli vísaði um annað til framburðar síns hjá lögreglu og kvaðst þá hafa munað betur eftir atvikum. Hann játti rétt í því sambandi að hafa sagt lögreglu ósatt við skýrslugjöf 8. febrúar 2018 þá er hann kvaðst hafa farið á BSO til að kaupa sér sígarettur og ákærði Daníel dregið hann heim til A. Gaf brotapoli þá skýringu á hinum ranga framburði að hann hafi á þeim tíma viljað leyna því fyrir lögreglu hvert erindi hans var að [...].

Áður gaf brotapoli ítarlega skýrslu fyrir dómi 8. júní 2020. Er sú frásögn meira og minna samhljóða um öll helstu sakaratriði. Að auki kom fram í fyrri dómskýrslu brotþola að ákærði Ísak Logi hafi greitt honum eitt högg í andlit áður en þeir dattu út um gluggann hjá A, að ákærði Daníel hafi hótad að reka skrófu í hné brotþola og rekið sömu skrófu í vegg, að ákærði Elmar Þór hafi hótad að reka skrófjárn upp í endaparm brotþola, að ákærðu hafi hótad að reka kertastjaka upp í endaparm hans (ekki kústskaft) og að þeir hafi hótad að fara með hann upp í sveit og binda hann aftan í bíl. Þá kom fram að ákærði Víðir Örn hafi lítið skipt sér af atburðum inni hjá ákærða Daníel, hann fyrst og fremst verið bílstjóri og væri „eiginlega eini gaurinn sem bara er hálfaklaus í þessu“. Líkt og í seinni dómskýrslu minntist brotapoli ekki á það að fyrra bragði að hann hafi verið látinn krjúpa á stofugólfi og sætt barsmíðum í þeirri stellingu, var kynnt sú frásögn hans hjá lögreglu og dró í framhaldi verulega úr þeirri lýsingu.

22.

A bar fyrir dómi 26. maí sl. að ákærði Daníel hafi greint sinn komið heim til hans til að rukka hann um peninga og tekið meðákærðu með sér. Um 5 mínútum síðar hafi brotapoli birst fyrir utan, hann verið dreginn inn, einhver ýtt við honum, ákærði Ísak Logi gripið í hann og þeir tveir fallið gegnum rúðu og út á gangstétt. A kvaðst sjálfur hafa verið upptekinn af rúðubrotinu, því ekki vita hvort brotapoli hafi verið neyddur inn í bíl með ákærðu, en þeir ekið á brott, líklega í tveimur bílum þar sem þeir voru sex. Hann kvaðst ekki vita af hverju brotþoli kom að [...] en taldi að ákærðu hafi lokkad hann

þangað. Nánar aðspurður bar A að eftir að ákærðu birtust á heimili hans hafi ákærði Sindri Snær verið að tala við einhvern „á fullu“ og brotaþoli birst skömmu síðar. Hann minnti í þessu sambandi að einhverjir ákærðu hafi rætt um að „setja hann upp“, þ.e. brotaþola. A tók fram að hann hafi munað betur eftir atvikum þegar hann gaf skýrslu hjá lögreglu. Í framhaldi staðfesti hann þá frásögn að ákærði Daníel hafi umræddan dag hringt og sagst ætla að sækja til hans ógreidda skuld og að eftir að ákærðu komu heim til hans hafi ákærði Sindri Snær sent einhverjum SMS skilaboð og brotaþoli birst skömmu síðar.

23.

L bar við seinni aðalmeðferð máls með líkum hætti og frá greinir í 19. kafla. Þá bar T kærasta brotaþola með líkum hætti og frá er greint í 13. kafla og skýrði frá því að brotaþoli hafi samdægurs greint henni frá því að ákærði Daníel hefði kýlt hann nokkrum sinnum á nefið, hann verið barinn með hamri, klipinn með töng og skæri rekin upp í nef hans. Hún kvaðst ekki minnast þess að brotaþoli hafi bendlað ákærða Sindra Snæ við bein ofbeldisverk og sagði útilokað að brotaþoli sækti sjálfviljugur í félagsskap ákærða Daníels. X bar í stórum dráttum með sama hætti og frá er greint í 14. kafla og sagði sér minnisstæðust frásögn brotaþola af því hvernig skæri voru rekin upp í nef hans og að brotaþoli tengdi atburði umrædds dags við ævagamla fíkniefnaskuld.

24.

P fyrrum læknir á SAK bar fyrir dómi að lýstir áverkar í vottorði hennar hafi samrýmst frásögn brotaþola. Hún kvað áverkann á nefi hafa verið ferskan og brotaþoli verið bólginn í andliti. Hún sagði að sér hefði láðst að geta um áverka á fingrum og handarbaki brotaþola í vottorðinu en sagði þá hafa verið til staðar og vísaði í því sambandi til ljósmynda sem teknar voru á SAK. Hún kvað brotaþola ekki hafa virst undir áhrifum vímuefna við komu á SAK.

Q háls-, nef- og eyrnalæknir bar fyrir dómi að klínísk greining á meintu nefbroti brotaþola hafi leitt í ljós með óyggjandi hætti að um gamalt nefbrot var að ræða. Brotaþoli hafi engu að síður verið með ferskan bólguáverka á nefi en hann verið óskyldur hinu gamla nefbroti og sagði Q það brot ekki hafa tekið sig upp við nýtt högg á nef brotaþola.

Niðurstaða.

A.

Samkvæmt 108. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærðu og atvik sem telja má þeim í óhag á ákærvaldinu og verða ákærðu því aðeins sakfelldir að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt þeirra, sbr. 1. mgr. 109. gr. Metur dómari enn fremur, eftir því sem þörf krefur, hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða um það, sbr. 2. mgr. 109. gr. Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. gildir og sú meginregla að dómur í sakamáli skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi og að jafnaði fyrir þeim dómara sem málið dæmir, sbr. 1. mgr. 112. gr. Af reglunni leiðir að skýrslur ákærðu og vitna hjá lögreglu hafa ekki sönnunargildi í sakamáli nema í þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 111. gr. Samkvæmt því verða ákærðu ekki sakfelldir á grundvelli lögregluskýrslna einna sér.

B.

Þann 31. maí sl. fóru dómari og sakflytjendur á vettvang fyrir utan [...] og [...]. Fyrirnefnt hús er á mótum [...]og [...] og snýr framhlið þess að [...]. Ganga má inn um íbúðardyr frá gangstéttarhæð og er þá komið beint inn í opið rými. Við hlið útidyra er mannhæðarhár gluggi. Síðarnefnt hús er einbýli með hálfniðurgröfnum kjallara, hæð og risi og snýr suðurhlið hússins að götu. Húsið er annars umlukt garði og er gengið inn í húsið upp sjö tröppur á austurhlið. Þegar gengið er frá húsinu vestur [...] birtist leikskóli á hægri hönd í um það bil 100 metra fjarlægð.

C.

Í 1. ákærulið er ákærðu Daníel, Elmari Þór, Ísak Loga, Sindra Snæ og Víði Erni gefið að sök að hafa í félagi, fimmtudaginn 8. febrúar 2018, svipt brotapolu frelsi í meira en fimm klukkustundir í því skyni að knýja á um greiðslu peningaskuldar við ákærða Daníel. Samkvæmt ákæru fékk ákærði Sindri Snær brotapolu til að hitta hann á heimili A að [...], fyrir tilstilli ákærða Daníels, og um leið og brotapolu kom þangað laust eftir klukkan hálf þrjú réðust ákærðu að honum með þeim afleiðingum að hann og ákærði Ísak Logi féllu út á götu. Í framhaldi létu ákærðu brotapolu setjast gegn vilja sínum inn í bifreið ákærða Víðis Arnar, [...], sem hann ók og fóru ákærðu með brotapolu að heimili ákærða Daníels við [...]. Er þangað kom lagði brotapolu á flóttu en ákærðu eltu hann uppi og færðu inn í húsið. Þar héldu ákærðu honum gegn vilja hans, héldu frá honum síma og öðrum munum og var hann ekki frjálts ferða sinna fyrr en um klukkan átta. Er háttsemin talin varða við 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga.

Í málinu liggur fyrir að umræddan dag fóru ákærðu fimm saman heim til A í Subaru skutbifreið ákærða Víðis Arnar, sem hann ók. Þar voru þeir innandyra kl. 14:33 þegar brotþoli hringdi í farsíma ákærða Sindra Snæs. Að sögn brotþola var hann þá staddur fyrir utan veitingastað við [...] og hringdi í ákærða Sindra Snæ til að spyrja hvar A ætti heima. Höfðu brotþoli og Sindri Snær skömmu áður skipst á SMS skilaboðum í tengslum við kaup brotþola á einhverju dópi og ákærði Sindri Snær beðið hann að hitta sig heima hjá A.

Ákærði Daníel viðurkenndi hjá lögreglu að hafa vitað að brotþoli væri að falast eftir fíkniefnum og að ákærði Sindri Snær hafi sent brotþola SMS skilaboð um að koma heim til A. Þá viðurkenndi ákærði Sindri Snær hjá lögreglu að hann hafi, gegn betri vitund, sagst myndu afhenda brotþola dóp og þannig fengið hann heim til A. Er þannig ljóst hvert erindi brotþoli átti til A.

Ákærði Daníel greindi lögreglu frá því að hann hafi verið búinn að reyna að hafa uppi á brotþola í átta ár til að heimta af honum 1.200.000 króna fíkniefnaskuld og hafi þarna gefist óvænt tækifæri til að ræða skuldina við brotþola. Ákærði þvertók hins vegar fyrir að brotþoli hafi verið narraður heim til A í þeim tilgangi að rukka hann um skuldina. Af framburði ákærða Elmars Þórs hjá lögreglu verður ráðið að ákærðu hafi farið heim til A að fyrirlagi ákærða Daníels og skildist Elmari Þór að þetta tengdist 1.200.000 króna fíkniefnaskuld brotþola við Daníel. Þá verður ráðið af framburði ákærða Víðis Arnar hjá lögreglu að hann hafi vitað um himinháa fíkniefnaskuld brotþola við ákærða Daníel og sú skuld komið til tals eftir að ákærðu komu heim til A. Frásögn ákærða Víðis Arnar var annars óljós og sagði hann lögreglu ýmist að hann hafi ekki vitað að von væri á brotþola þangað eða að ákærði Daníel hafi beðið hann og aðra meðákærðu að doka við eftir brotþola þar sem hann þyrfti að ná tali af honum. Er líkt á komið með ákærða Víði Erni og öðrum ákærðu að því leyti að þeir hafa allir gert sér far um að fjarlægja sjálfa sig frá því sem gerðist á heimili A og enginn viljað kannast við að ákveðið hefði verið að sitja fyrir brotþola á greindum stað og tíma.

Fyrir liggur sá framburður A hjá lögreglu og fyrir dómi að eftir að ákærðu komu heim til hans hafi einhver þeirra, þó ekki Víðir Örn, sagt ákærða Sindra Snæ að „hringja í hann“, Sindri Snær fylgt því eftir með SMS skilaboðum, hann síðan fengið símtal, hrópað „hann er kominn, hann er kominn“ og brotþoli birst örskömmu síðar.

Af framburði ákærðu Daníels og Ísaks Loga hjá lögreglu er ljóst að þeir voru í anddyri íbúðarinnar þegar brotþoli gekk inn og að örskömmu síðar féllu Ísak Logi og

brotapoli gegnum stóran glugga og út á gangstétt fyrir utan húsið. Bar ákærði Daníel í því sambandi að fát hefði komið á brotapola við að sjá hann á staðnum. Ákærði Ísak Logi gekkst við því að hafa þrifið til brotapola, sá brugðist á móti og þeir þannig fallið gegnum gluggann. Fær sú frásögn stoð í framburði ákærðu Elmars Þórs og Víðis Arnar hjá lögreglu og samrýmist frásögn brotapola hjá lögreglu og fyrir dómi, þó þannig að brotapoli telur ákærða Ísak Loga hafa slegið hann í aðdraganda fallsins.

Brotapoli hefur verið stöðugur í þeirri frásögn að eftir að hann og ákærði Ísak Logi féllu gegnum gluggann hafi hann verið leiddur að bifreið ákærða Víðis Arnar og látinn setjast þar í aftursæti, Víðir Örn ekið hópnum rakleitt heim til ákærða Daníels og Daníel haft á orði að brotapoli væri í vondum málum. Fyrir dómi bar brotapoli einnig að eftir að hann og ákærði Ísak Logi féllu gegnum gluggann hafi komið fát á ákærðu. Hann kvaðst ekki muna nákvæmlega hvernig hann var þvingaður inn í bifreið ákærða Víðis Arnar en sagðist muna með vissu að ákærði Daníel hafi átt beinan þátt í því, gat þess að hann hafi orðið skíthræddur um leið og hann sá ákærða Daníel heima hjá A og strax vitað hvert stefndi vegna ömurlegrar forsögu sinnar og ákærða.

Ákærði Daníel neitaði strax frá upphafi að brotapoli hafi verið frelsissviptur fyrir utan heimili A, kvaðst hafa hjálpað honum á fætur eftir fallið gegnum gluggann, bent honum á að þeir yrðu að útkljá fíkniefnaskuldina, brotapoli líklega áttað sig á því og af þeim sökum sest sjálfviljugur inn í bifreið ákærða Víðis Arnar. Ákærðu Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær hafa fátt sagt um tildrög þess að brotapoli settist inn í bifreiðina, enginn þeirra kannast við að brotapoli hafi verið neyddur til þess og má ráða af framburði Sindra Snæs að hann eigi ekki minningu um að brotapoli hafi verið í bifreiðinni á leiðinni heim til ákærða Daníels. Ákærði Víðir Örn greindi lögreglu frá því að eftir að hann settist fyrstur inn í bifreiðina hafi aðrir ákærðu fylgt á eftir, einhver þeirra, einn eða fleiri, dregið brotapola með sér og ákærði Daníel lagt fyrir Víði Örn að aka heim til hans. Hann taldi ákærða Daníel hafa stjórnað þeirri atburðarás er hófst á heimili A og leiddi ákærðu og brotapola að heimili Daníels við [...]. Fyrir dómi breytti ákærði Víðir Örn fyrri frásögn að því leyti að hann kvaðst ekki vita af hverju meðákærðu og brotapoli enduðu í bifreið hans og hann ekki skipt sér af því hvernig hver og einn settist inn.

Brotapoli hefur frá upphafi verið stöðugur í þeim framburði að þegar komið var að [...] hafi hann lagt á flóttu vestur götuna og verið kominn til móts við leikskólann þegar hann rann og datt vegna hálfu og einhverjir úr hópi ákærðu eltu hann uppi og leiddu hann

nauðugan inn til ákærða Daníels. Fyrir dómi nafngreindi brotaþoli ákærðu Daníel og Elmar Þór í þessu sambandi og kvaðst minna að þeir tveir hafi leitt hann inn í húsið.

Ákærði Daníel hefur á engum tímapunkti kannast við að brotaþoli hafi lagt á flóttu fyrir utan heimili hans og segir brotaþola hafa gengið þar inn óstuddur og af fúsum og frjálsum vilja. Í fyrstu greindi ákærði Elmar Þór lögreglu frá því að hann hefði ekki orðið þess áskynja að brotaþoli legði á flóttu frá heimili ákærða Daníels, sagðist þó ekki viss hvort brotaþoli hafi farið sjálfviljugur inn til Daníels og bar að honum hafi verið fylgt þangað inn. Við skýrslugjöf 16. febrúar 2018 játti ákærði hins vegar rétt að brotaþoli hafi lagt á flóttu, dottið við leikskólann, meðákærðu elt hann uppi og færð inn til ákærða Daníels. Að sögn Elmars Þórs tók ákærði Víðir Örn þátt í að umkringja brotaþola og færa hann inn til ákærða Daníels en sagði Víði Örn ekkert annað hafa gert á hlut brotaþola. Ákærði Ísak Logi viðurkenndi strax í upphafi að brotaþoli hafi lagt á flóttu eftir að hópurinn kom að [...], brotaþoli runnið til og dottið, ákærði og einhverjir meðákærðu farið á eftir honum og sagt honum að koma inn til ákærða Daníels, brotaþoli hlýtt því og verið fylgt þangað inn. Ákærði Víðir Örn greindi lögreglu frá því að hann hafi séð meðákærðu umkringja brotaþola fyrir utan heimili ákærða Daníels og leiða hann þangað inn. Ákærði taldi að brotaþoli hafi ekki verið frjáls ferða sinna, „virkað skíthræddur“ og taldi ákærði það hafa verið mjög skiljanlegt í stöðunni. Fyrir dómi kvaðst ákærði ekki hafa séð hvernig brotaþoli fór inn til ákærða Daníels þar sem hann hafi hlaupið aftur fyrir hús á eftir hundi sínum og hundi Daníels sem sloppið hefðu úr skut bifreiðarinnar.

Ákærðu neituðu sök fyrir dómi. Við seinni aðalmeðferð færðust ákærðu Daníel og Sindri Snær undan því að tjá sig um sakarefnið. Ákærði Elmar Þór kvaðst muna lítið eftir atvikum sökum mikillar vímuefnaneyslu og því hvorki geta játað né neitað sakargiftum sér á hendur. Ákærði Ísak Logi kvaðst hafa verið í mjög annarlegu geðrænu ástandi sökum vímuefnaneyslu og því ekki getað borið um hvort brotaþoli hafi farið sjálfviljugur heim til ákærða Daníels. Samrýmist þessi framburður ákærðu fyrri dómsframburði beggja að því leyti að þeir kváðust hafa verið í mikilli neyslu á þeim tíma sem hér um ræðir og því muna mjög lítið eftir atvikum 8. febrúar 2018. Ákærði Víðir Örn bar af sér allar sakir, kvaðst eingöngu hafa verið bílstjóri, hann ekki tekið þátt í meintri frelsissviptingu og ekki skipt sér af því hvað brotaþoli og meðákærðu gerðu.

Ákærðu reisa sýknukröfur sínar öðrum þræði á því að ósannindi brotaþola við skýrslugjöf hjá lögreglu 8. febrúar 2018 um ferð á BSO til að kaupa sigarettur og hvernig ákærði Daníel eigi að hafa dregið hann heim til A rýri svo trúverðugleika frásagnar

brotapola almennt að ekki verði byggt á framburði hans í málinu. Brotapoli leiðrétti þessa frásögn hjá lögreglu strax 9. febrúar og gaf fyrir dómi þá skýringu á henni að hann hafi viljað leynd því fyrir lögreglu hvert erindi hann átti við ákærða Sindra Snæ. Umrædd frásögn varðar aukaatriði máls og þykir skýring brotapola í senn ásættanleg og trúverðug. Er nefnd frásögn þannig ekki til þess fallin að rýra áreiðanleika framburðar brotapola um sakarefni máls.

Af framburði brotapola hjá lögreglu og öðrum rannsóknargögnum máls verður ráðið að brotapoli hafi verið frjáls ferða sinna um kl. 20 umræddan dag, hann svarað símtali frá T kærustu sinni kl. 20:13 og þá sagst vera nýkominn heim. Er engin ástæða til að efast um réttmæti þeirrar frásagnar. Þá liggur fyrir að ákærði Víðir Örn skutlaði ákærða Elmar Þór seinni part dags á Ráðhústorgið, að Elmar Þór hélt þaðan inn á Bláu könnuna kl. 17:26 og fór þaðan út kl. 19:52. Einnig liggur fyrir að seinna um daginn skutlaði ákærði Víðir Örn ákærða Ísak Loga á bráðamóttöku SAK og voru þeir komnir þangað kl. 18:42. Víðir Örn fór þaðan kl. 18:50 og Ísak Logi kl. 20:03. Þegar haldlitlum framburði ákærða Daníels sleppir er ekkert sem bendir til þess að ákærðu Elmar Þór og Ísak Logi hafi snúið aftur heim til ákærða Daníels á meðan brotapoli var þar. Verður þannig við það miðað að síðustu 90 mínúturnar eða svo hafi ákærðu Daníel og Sindri Snær setið einir eftir úr hópi ákærðu.

Loks liggur fyrir að daginn eftir atburði á heimili ákærða Daníels hafi hann verið í Facebook samskiptum við nafngreindan mann, sá spurt hvernig ákærði hefði það, ákærði beðist afsökunar á því að „hafa ekki komið í gær“, borið fyrir sig að hafa verið „vant við látin“, hann náð „F fíflinu og hann tok megnið af deginu“. Ekki reyndist unnt að bera þessi ummæli undir ákærða fyrir dómi þar sem hann neitaði alfarið að tjá sig um málið. Óháð því er engum blöðum um það að fletta að í skilaboðunum felst ótvíræð tilvísun til brotapola, sem gekk í hópi sumra undir viðurnefningu „F“ eða „F“.

Samkvæmt heildstæðu mati á því sem að framan er rakið og með vísan til stöðugs vitnisburðar brotapola fyrir dómi um sakarefni máls, sem dómurinn metur áreiðanlegan og trúverðugan, er sannað, svo hafið sé yfir skynsamlegan vafa, að ákærðu hafi að fyrirlagi ákærða Daníels setið fyrir brotapola á heimili A í þeim tilgangi að innheimta fíkniefnaskuld hans við ákærða Daníel. Brotapola stóð sannanlega ógn af ákærða Daníel. Í ljósi þess og hvernig brotapoli og ákærði Ísak Logi féllu gegnum glugga á heimili A verður fráleitt á það fallist að brotapoli hafi, til þess óneyddur, sest inn í bifreið ákærða Víðis Arnar og tekið sér sjálfviljugur far með honum og öðrum ákærðu heim til ákærða Daníels að [...].

Samkvæmt framburði ákærðu eru áhöld um hvað gerðist er þangað kom. Eins og áður er rakið viðurkenndu ákærðu Elmar Þór og Ísak Logi hjá lögreglu að brotaþoli hafi lagt á flóttu fyrir utan heimili ákærða Daníels, hann dottið við leikskóla í sömu götu, einhverjir ákærðu elt hann uppi og færð inn til ákærða Daníels. Þá greindi ákærði Víðir Örn lögreglu frá því að meðákærðu hafi umkringgt brotaþola fyrir utan heimili ákærða Daníels, leitt hann þangað inn, brotaþoli ekki virst frjáls ferða sinna heldur „virkað skíthræddur“ og taldi Víðir Örn það hafa verið mjög skiljanlegt í stöðunni. Þótt nefndir ákærðu hafi ekki staðfest þessa atburðarás fyrir dómi hafa þeir heldur ekki dregið hana til baka. Að því gættu og með hliðsjón af stöðugum og trúverðugum vitnisburði brotaþola fyrir dómi, sem samrýmist í öllu verulegu frásögn hans hjá lögreglu, þykir mega við það miða og sannað teljast að brotaþoli hafi lagt á flóttu fyrir utan heimili ákærða Daníels og í framhaldi verið færður nauðugur inn á heimili hans. Þykir og óhætt mega við það miða að frelsissvipting brotaþola hafi byrjað við heimili A laust eftir kl. 14:30 og henni lokið um kl. 20:00, svo sem framburður brotaþola, T kærustu hans og rannsóknargögn máls benda til, ekki síst þau Facebook skilaboð ákærða Daníels 9. febrúar 2018 að hann hafi daginn áður náð „Fifflinu“, það tekið megnið af deginum og hann því ekki komist til fundar við nafngreindan féлага sinn.

Ákærðu er gefið að sök að hafa í félagi svipt brotaþola frelsi sínu í rúmar fimm klukkustundir umræddan dag. Til sakfellingar samkvæmt 18. gr. almennra hegningarlaga nægir að ákærðu hafi látið sér í léttu rúmi liggja hvað yrði um brotaþola frá því að hann kom heim til A og þangað til hann fór út af heimili ákærða Daníels.

Samkvæmt 1. mgr. 226. gr. skal hver sá sem sviptir annan mann frelsi sæta fangelsi allt að 4 árum. Þá segir í 2. mgr. að hafi frelsissvipting verið framin í ávinningsaskyni eða verið langvarandi, svo og ef maður hefur verið settur í heimildarleysi á geðveikrahæli, fluttur burt í önnur lönd eða fenginn mönnum á vald, sem ekki eiga neinn rétt á því, skuli beita fangelsisrefsingu ekki skemur en 1 ár og allt að 16 árum eða ævilangt.

Í brotalýsingu 226. gr. felst svipting á staðarfrelsi einstaklings, þ.e. að sá hinn sami er þvingaður til að vera ófrjáls ferða sinna. Er viðkomandi þannig bundinn gegn vilja sínum til að vera á tilteknum stað og hefur ekki ákvörðunarvald um að fara þaðan. Er að áliti dómsins einsætt að brotaþoli hafi verið settur í slíka stöðu. Eins og atvikum er að framan lýst telur dómurinn og vafalaust að ákærðu hafi staðið í sameiningu að frelsissviptingunni og þykja ekki efni til að greina að hlut hvers og eins. Það athugast þó að gögn málsins bera með sér að ákærði Daníel hafi verið upphafsmaður að þeim atvikum sem ákært er fyrir í 1.

ákærulið og að ákærði Víðir Örn hafði sig minnst í frammi. Á hitt ber að líta að samkvæmt framburði Víðis Arnar hjá lögreglu vissi hann að brotþoli var leiddur „skíthræddur“ inn á heimili ákærða Daníels, vissi að meðákærðu voru þar að innheimta fíkniefnaskuld, grunaði að ofbeldi væri beitt í því sambandi, sá brotþola sitja „skíthræddan“ í stofusófa með blóðnasir og blóð í andliti og á höndum, gerði ekkert til að stöðva atburðarás og fjarlægði sig frá allri ábyrgð með því að telja sér trú um að málið væri honum óviðkomandi.

Þegar ákærðu Elmar Þór, Ísak Logi og Víðir Örn yfirlögðu vettvang að [...] skildu þeir brotþola eftir í umsjá ákærðu Daníels og Sindra Snæs og hirti enginn þeirra um hver afdrif brotþola yrðu. Að því gættu og samkvæmt öðru framansögðu þykja ákærðu bera fulla og óskipta refsiaþbyrgð á þeirri háttsemi sem lýst er í 1. ákærulið. Háttsemi ákærðu ber þess augljós merki að um svokallaða handrúkkun hafi verið að ræða þar sem margvíslegu ofbeldi og ógnunum var beitt til að knýja á um greiðslu fíkniefnaskuldar við ákærða Daníel. Að því virtu verður háttsemi ákærðu færð undir 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga.

D.

Í 2. ákærulið er ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindra Snæ gefið að sök líkamsárás og hótanir með því að hafa í félagi, meðan á frelsissviptingu brotþola stóð að [...], veist að brotþola með því að kýla hann og slá margsinnis í andlit, en ákærði Daníel veitti honum flest höggin, og beita hann margvíslegu ofbeldi, meðal annars kleip ákærði Elmar Þór þrjá fingur á hægri hönd brotþola með töng og sló hann í kviðinn, ákærði Ísak Logi sló hann með vírbursta á aftanvert höfuð og hnakka og stakk opnum skærum inn í nasir hans, ákærði Daníel sló hann með hamri á vinstri kjálka og utanvert vinstra hné og sparkaði í líkama hans, og ákærði Sindri Snær brenndi hann með sígarettu á vinstra handarbak, og að hafa hótad honum margítrekað frekari líkamsmeiðingum. Af þessu hlaut brotþoli bólgu á nefhrygg, mjúkvefjaáverka í nösnum, skurð á miðnesi, punktblæðingar aftan á hálsi, eymsli um ofanverðan kvið, mjúkpartaáverka á vinstra hné og roðablett á vinstra handarbaki. Er háttsemin talin varða við 2. mgr. 218. gr. og 233. gr. almennra laga.

Brotþoli hefur frá upphafi verið stöðugur í þeim framburði að nær allt sem gerðist á heimili ákærða Daníels hafi farið fram í stofu íbúðarinnar og staðið í beinu sambandi við handrúkkun á 1.200.000 króna fíkniefnaskuld við ákærða Daníel frá 2010 eða 2011, að ákærði Daníel hafi stjórnað atburðarás í stofunni og sagt að ef brotþoli greiddi ekki skuldina myndi fara illa fyrir honum.

Við fyrstu skýrslugjöf hjá lögreglu greindi brotþoli frá því að hann hafi snemma í atburðarás verið látinn krjúpa á hné á stofugólfinu, ákærðu látið höggin dynja á andliti og líkama hans, tekið af honum Leatherman hníf, farsíma og aðra persónulega muni, því næst fært hann í hornsófa, látið hann sitja þar í marga klukkutíma og misþyrmt honum á meðan. Brotþoli dró síðan úr vægi þess sem gerðist meðan hann kraup á gólfinu og bar fyrir dómi 8. júní 2020 að hann hafi aðeins kropið þar skamma stund áður en ákærðu létu hann setjast í hornsófann. Hefur brotþoli að öðru leyti verið samkvæmur sjálfum sér í allri frásögn, meðal annars um að ákærðu hafi flestir klæðst einnota hönskum í stofunni, tekið af honum farsíma og króað hann af í hornsæti sófans.

Brotþoli hefur aldrei hvikað frá því að ákærði Daníel hafi haft sig langmest í frammi, hótað honum óförum og fylgt því eftir með að slá hann og kýla ítrekað og fast í andlit, sparka í öxl hans og mjöðm, slá hann nokkur létt högg í höfuð með hamri, slá hann með hamrinum í utanvert hægra hné, hóta að reka 3-4 cm langa skrúfu í hnéð, leggja þá skrúfu á hnéð og gera sig líklegan til að keyra hana í hnéð áður en ákærði sló skrúfunni í vegg í stofunni. Þá hefur brotþoli aldrei hvikað frá því að ákærði Elmar Þór hafi greitt honum eitt högg í kvið, klemmt fast saman þrjá fingur á hægri hönd hans með töng í Leatherman hnífi brotþola og hótada honum frekari líkamsmeiðingum með skrúfjárn. Brotþoli hefur einnig staðið fastur á því að ákærði Ísak Logi hafi lamið hann fast aftan í hnakka með vírbursta, stungið skærum upp í nef hans og hótada að klippa miðnesið í sundur og ákærði Sindri Snær stungið logandi sígarettu í handarbak hans og brennt hann þar.

Að því er varðar aðrar hótanir segir brotþoli ákærðu hafa hótada því að láta nauðga honum og stinga kertastjaka eða kústskafti upp í endaparm hans og ákærðu Daníel og Elmar Þór hótada því að fara með hann upp í sveit og hengja hann aftan í bíl.

Dómurinn telur það styrkja áreiðanleika frásagnar brotþola að hann hefur frá upphafi sagt Víði Örn hafa haldið sig meira og minna inni í eldhúsi, sá skroppið frá (þegar hann skutlaði ákærða Elmar Þór á Ráðhústorgið), snúið aftur og skutlað ákærða Ísak Loga á bráðamóttöku SAK og ekki komið til baka eftir það. Brottför Víðis Arnar og ákærða Ísaks Loga og staðfestur komutími á SAK styður og þann framburð brotþola að atlögu gegn honum hafi að mestu lokið um kl. 18:30, hann eftir það fengið einn „rauðan“ bjór hjá ákærðu Daníel og Sindra Snæ og verið sleppt úr haldi um kl. 20 eftir að hafa fengið farsíma og önnur verðmæti til baka. Þá hefur brotþoli ekki haldið því fram að um linnulaust ofbeldi hafi verið að ræða á heimili ákærða Daníels og segir ákærða Elmar Þór

hafa hughreyst hann og sagt að þetta færi að verða búið í eitt af þremur skiptum sem brotþoli hafi verið sendur inn á baðherbergi til að þrífa blóð úr andliti sínu.

Frásögn brotþola samkvæmt framansögðu þykir skýr og ýkjulaus og í öllum aðalatriðum stöðug um sakarefni máls. Er það mat dómsins að framburður hans, virtur einn og sér, sé trúverðugur og þykir ekki ástæða til að efast um brotþoli hafi verið mjög hræddur í haldi ákærðu og óttast um líf sitt.

Ákærði Ísak Logi játaði sök sína að hluta fyrir dómi 26. maí sl. og viðurkenndi þá að hafa slegið brotþola með vírbursta á aftanvert höfuð og hnakka og stungið opnum skærum upp í nasir hans. Ákærði þrætti hins vegar fyrir að hafa kýlt eða slegið brotþola á heimili ákærða Daníels og kvaðst ekki hafa hótad honum. Ákærði kvaðst hafa verið í mjög annarlegu geðrænu ástandi á þessum tíma sökum mikillar vímuefnaneyslu og dró ekki dul á að hann myndi lítið eftir atvikum. Ákærði Elmar Þór kom fyrir dóm sama dag, kvaðst ekki muna vel hvað gerðist á heimili ákærða Daníels, sagði „allt voðalega blörrað í tíma“, hann verið í mikilli neyslu og því gæti hann hvorki játað né neitað sakargiftum. Hann kvaðst harma mjög það sem kom fyrir brotþola og hvernig hann upplifði hugsanlegan þátt ákærða í málinu.

Ofangreindur framburður ákærðu þykir trúverðugur svo langt sem hann nær og samrýmist fyrri dómsframburði beggja um að þeir muni mjög lítið eftir þeim atvikum sem hér um ræðir.

Áður hafði ákærði Elmar Þór gengist við því hjá lögreglu að hafa borið einnota hanska heima hjá ákærða Daníel, ákærðu látið brotþola tæma vasa sína og ákærði kýlt brotþola í magann og klipið þrjá fingur hans með Leatherman tóng þannig að brotþoli kveinkaði sér undan. Hann kvað ákærða Daníel hafa haft sig mest í frammi, hann óbeint stjórnað atburðarás í stofunni og ákærði séð Daníel slá brotþola laust í höfuð og fótlegg með hamri og hóta því að reka skrófu í hné hans. Loks bar ákærði að annar hvor ákærðu Ísak Logi eða Sindri Snær hafi brennt brotþola með sígarettu.

Áður hafði ákærði Ísak Logi gengist við því hjá lögreglu að hafa tekið farsíma af brotþola í stofunni, sagði einhverja ákærðu hafa borið einnota hanska, hann vitað að verið væri að rukka brotþola um peningaskuld og bæði heyrt brotþola öskra í stofunni og séð honum misþyrmt í stofusófanum.

Ákærðu Elmar Þór og Ísak Logi hafa ekki dregið ofangreindan framburð til baka. Að því gættu og með hliðsjón af framburði þeirra fyrir dómi, sem samrýmist framburði brotþola, þykir mega leggja frásögn ákærðu hjá lögreglu til grundvallar í málinu.

Ákærði Sindri Snær neitaði alfarið sök fyrir dómi 26. maí sl. en vildi að öðru leyti ekki tjá sig um sakarefnið. Áður hafði hann staðfastlega neitað því hjá lögreglu að hafa brennt brotþola með sígarettu, kvaðst í fyrstu ekki minnst þess að brotþoli hafi verið staddur á heimili ákærða Daníels umræddan dag, tók fram að hann hafi sjálfur verið í slæmu ástandi og játti svo rétt að brotþoli hafi verið á staðnum en enginn gert neitt á hlut hans og hópurinn bara verið að blaðra um eitthvað. Þessi takmarkaði framburður ákærða Sindra Snæs stangast í verulegum atriðum á við margt í framburði brotþola og meðákærðu Elmars Þórs og Ísaks Loga og þykir því að engu hafandi við úrlausn málsins.

Ákærði Daníel neitaði sök fyrir dómi og færðist undan því að tjá sig um sakarefni máls. Áður hafði hann greint lögreglu frá því að brotþoli hafi verið látinn tæma vasa sína í stofunni og meðal annars dregið fram Leatherman tóng, ákærði greitt honum í tvö eða þrjú skipti „feitna og fastan kinnhest“, danglað laust með hamri í fótlegg hans og ákærði séð meðákærðu Elmar Þór og Ísak Loga beita tónginni og skærum gagnvart brotþola. Frásögn ákærða samrýmist að þessu leyti framburði brotþola og meðákærðu og þykir því marktækur. Framburður ákærða um annað nýtur ekki stuðnings í öðrum gögnum málsins, þykir í meira lagi ótrúverðugur og að engu hafandi við úrlausn málsins.

Þegar framangreind atriði eru virt heildstætt og sérstaklega er litið til stöðugs og trúverðugs framburðar brotþola fyrir dómi, sem samrýmist í öllu verulegu frásögn hans hjá lögreglu og fær áðurgreinda stoð í framburði ákærðu, stoð í framlögðu læknisvottorði og ljósmynduðum áverkum og öðrum rannsóknargögnum, þykir hafið yfir skynsamlegan vafa að ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær hafi í félagi gerst sekir um þá háttsemi sem lýst er í 2. ákærulið og valdið brotþola þeim áverkum sem þar greinir, þó þannig að í ljósi framburðar brotþola hjá lögreglu er ekki unnt að útiloka að hann hafi hlotið áverka sína á vinstra hné þegar hann datt á flótta undan ákærðu fyrir utan heimili ákærða Daníels.

Þótt fyrir liggi að ákærði Daníel hafi beitt sér mest í ofbeldisverkum á heimili sínu umræddan dag bera ákærðu allir fulla refsíabyrgð á því sem þar gerðist. Eru því ekki efni til að aðgreina hlut hvers og eins. Ákærðu beittu meðal annars hamri, skærum, vírbursta og tóng í aðför sinni að brotþola. Þótt áverkar hans séu allir þess eðlis að falli hlutrænt séð undir 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga þá valda þær aðferðir og tól sem ákærðu beittu því að verknauður þeirra varðar refsingu samkvæmt 2. mgr. 218. gr. sömu laga. Þá verður ákærðu öllum refsað fyrir brot á 233. gr. hegningarlaganna, enda höfðu þeir, ýmist

einn eða fleiri saman, í frammi margvíslegar hótanir um frekari ofbeldisverk sem voru án efa til þess fallnar að vekja hjá brotþola ótta um líf sitt og heilbrigði.

VI. - Ákæra Héraðssaksóknara 27. nóvember 2019.

Málsatvik.

1.

Samkvæmt frumskýrslu Æ lögreglumanns, sem hann staðfesti fyrir dómi, voru lögregla og sjúkrafreið kvödd að [...] aðfaranótt þriðjudagsins 31. október 2017 kl. 02:35 vegna manns sem hefði verið stunginn með hnífi. Er lögreglumenn komu á staðinn hittu þeir G, hér eftir brotþola og föðurömmu hans, Ö, sem tilkynnt hafði um málið. Ö kvað brotþola skömmu áður hafa bankað á glugga hjá henni og beðið um hjálp, hún hleypt honum inn, séð að hann var blóðugur og brotþoli greint frá því að hann hefði verið stunginn með hnífi. Að sögn Ö vissi brotþoli ekki hver hefði stungið hann en hann talað um fjóra ókunna menn. Brotþoli stóð blóðugur við vask í eldhúsi er lögregla kom að honum, virtist mjög kvalinn og hélt á opnum hnífi í hægri hendi sem tekinn var af honum. Brotþoli var í grárrí flíspeysu, svartri Adidas peysu og Adidas bol og voru göt og blóð á öllum flíkunum sem samsvöruðu stungusári vinstra megin á brjóstakassa og stungusári ofarlega á miðju baki. Lítið blæddi úr sárunum og bjuggu sjúkraflutningamenn um þau og færðu brotþola á bráðamóttöku SAK. Áður spurði lögregla brotþola ítrekað um geranda og árásarvettvang án þess að hann léti nokkuð uppi um það. Í ljósi þessa fór lögregla heim til brotþola að [...], sem er steinsnar frá heimili Ö, og ræddi við bróður brotþola sem þar býr einnig. Á heimilinu var opin borðtölva og sáust þar Facebook samskipti brotþola við einhvern sem titlaði sig „Línu Maður“ og lauk þeim kl. 02:02. Samkvæmt skjáskotum sem lögregla tók af þessum samskiptum virðist brotþoli vilja kaupa „1 green“ af Línumanni, sá leggja til að þeir hittist við Glerárkirkju, brotþoli hafa áhyggjur af því að Línumaður taki fleiri með sér á staðinn, segist þó ætla að treysta því að þeir hittist bara tveir, skrifar í framhaldi „ef ég labba óskaðaður frá þér núna gef ég þér bitcoin skjákortið næst“ og síðan „ok röltum útað kyrkju núna bara einn plz komd þú bara einn er frekar taugaveiklaður“.

Lögregla haldlagði fatnað brotþola og hnífinn sem hann hélt á í eldhúsinu. Er honum svo lýst í munaskýrslu lögreglu 14. nóvember 2017: „Blóðugur fjölnota hnífur sem G var með.“ Samkvæmt seinni tíma rannsóknum reyndist um að ræða sambrjótanlegan „Victorinox“ vasahníf með tíu mismundandi verkfærum. Lengd hnífsins/tækisins lokaðs reyndist 11,5 cm, mesta heildarlengd 28,5 cm, lengd hnífsblaðs 6,5 cm, breidd þess 1,5 cm

og heildarþyngd 285,95 grömm. Á hnífnum greindust fimm sýni sem gáfu jákvæða svörun sem blóð og metin voru nothæf til DNA kennslaggreiningar. Fjögur sýni voru send til DNA greiningar hjá Nationellt Forensiskt Centrum í Svíþjóð ásamt blóðsýnum úr fatnaði brotaþola og ákærðu Ísaks Loga og Sindra Snæs og bárust niðurstöður þeirra rannsókna 26. janúar 2018. Samkvæmt þeim reyndust öll sýni frá hnífnum og fötum brotaþola vera blóð úr honum. Sýni frá fötum ákærða Ísaks Loga voru blóð úr honum og sýni úr fötum ákærða Sindra Snæs reyndust blóð úr honum og óþekktum kvenmanni.

Samkvæmt vettvangsskýrslu og meðfylgjandi ljósmyndamöppu Á rannsóknarlögreglumanns, sem hann staðfesti fyrir dómi, fundust blóðdropar á stétt fyrir framan útidyr að heimili Ö, blóðdropi við dyrabjöllu og blóð á trjágróðri þar fyrir neðan. Þá voru blóðdropar í forstofu og eldhúsi og blóðkám á innréttingu við eldhúsvask. Glerárkirkja er í þriggja mínútna göngufjarlægð frá heimili brotaþola. Við kirkjuna fannst blá húfa, merkt Hlíðarfjalli, sem brotaþoli kannaðist síðar við að eiga. Við athugun kom í ljós að engar eftirlitsmyndavélar voru á því svæði sem hér um fjallar. Á fór á SAK kl. 05:32 um nóttina og ræddi við brotaþola. Er haft eftir honum í vettvangsskýrslunni að „É hefði staðið fyrir þessu“ og fengið brotaþola að Glerárkirkju þar sem árásin átti sér stað. Kvaðst brotaþoli hafa farið þangað til að kaupa eitt gramm af grasi svo hann gæti sofnað. Hann kvaðst hafa verið stunginn af manni sem heitir „Sindri“ og einum öðrum manni. Sá hefði borið hauskúpugrímu og hélt brotaþoli að þetta væri Ísak Logi Bjarnason.

É og ákærðu Sindri Snær og Ísak Logi voru handteknir í kjölfarið og úrskurðaðir í gæsluvarðhald frá 2. til 10. nóvember 2017. É var sleppt úr haldi 8. nóvember.

2.

Samkvæmt læknisvottorði Í, sem hann staðfesti fyrir dómi, greindist brotaþoli eftir komu á SAK með um 3 cm langan skurð og stunguáverka vinstra megin á brjóstkassa og 2-3 cm langan skurð rétt hægra megin við hryggjarsúlu, í hæð við neðri brún herðablaðs. Segir í vottorðinu að sá skurður sé grynri en hinn. Sneiðmyndataka hafi sýnt loftbrjóst og vökva vinstra megin í brjóstkassa, auk mjúkvefjaáverka þar og í baki. Í ljósi loftbrjósts hafi dren verið lagt vinstra megin í brjóstkassa og brotaþoli færður á gjörgæsludeild til eftirlits og súrefnismeðferðar. Drenið hafi svo verið fjarlægt næsta dag, brotaþola haldið áfram inni og hann útskrifaður að eigin ósk 2. nóvember án sérstakrar endurkomu.

Í málinu liggja fyrir ljósmyndir af áverkum brotaþola sem teknar voru 31. október. Á þeim má sjá sáraumbúðir ofarlega á vinstri hlið brjóstkassa og hægra megin á baki við neðri brún herðablaðs. Þá er mynd af skurði á utanverðum litla fingri hægri handar.

Sama dag kl. 13:22 tók Á formlega skýrslu af brotþola á gjörgæsludeild SAK. Hann kvaðst hafa verið heima hjá sér kvöldið áður, fengið sér þrjá bjóra og lyfin Rivotril og Flunitrazepam samkvæmt læknisráði, verið þreyttur og viljað fá sér gras. Hann hafi því haft samband við „Línu mann“, þ.e. É, öðru nafni É, óskað eftir að kaupa af honum eitt gramm af grasi og É lagt til að þeir hittust við Glerárkirkju. Brotþoli hafi því farið að kirkjunni og verið þar við minnisvarða um drukknaða sjómenn þegar hann sá É nálgast. Er þeir hittust hafi É dregið fram lítinn plastpoka með grasi. Skömmu síðar hafi hávaxinn, svartklæddur maður með hauskúpugrímu eða svarta og hvíta draugagrímu nálgast úr sömu átt og É og lágvaxinn, grannur maður nálgast úr annarri átt. Þekkti brotþoli þann mann sem ákærða Sindra Snæ. Sá hávaxni, sem brotþoli kvaðst nær viss um að væri ákærði Ísak Logi, hafi haldið á stórum steikarhnífi, með 20-30 cm löngu blaði og Sindri Snær haldið á bogadregnum „karambit“ hnífi, sem brotþoli lýsti betur með teikningu. Að sögn brotþola brást hann við hnífaburði ákærðu með því að draga sjálfur fram hníf.

Af frásögn brotþola er síðan fylgdi má ráða að ákærði Sindri Snær hafi stungið hann í brjóstkassa við minnisvarðann, brotþoli náð að bera hægri hönd sína fyrir hnífslagið og þá skorist á litla fingri, hann síðan sparkað í fætur Sindra Snæs, hlaupið í átt að húsi ömmu sinnar, ákærði Ísak Logi elt hann, kastað hnífi í bak hans er brotþoli kom að húsinu, brotþoli náð að draga hnífinn úr sárinu, hent honum í garð nágrenns, síðan dottið í götuna, ákærði þá stokkið á hann með þeim afleiðingum að höfuð brotþola dúndraðist í götuna, ákærði því næst dregið fram kylfu og slegið henni í bak brotþola. Brotþoli hafi svo náð að sparka í pung ákærða, hann við það látið sig hverfa, brotþoli bankað á glugga hjá ömmu sinni og hún hleypt honum inn.

Öfugt við ofangreindan framburð kom einnig fram hjá brotþola að þegar hann sá ákærðu Ísak Loga og Sindra Snæ með hnífa hafi hann hlaupið í átt að húsi ömmu sinnar, ákærðu báðir elt hann þangað, hvor um sig stungið hann fyrir framan húsið og hlaupið á brott er þeir sáu ömmu hans í glugga. Þá kom einnig fram hjá brotþola að hann hafi fengið sárið á litla fingri þegar ákærði Ísak Logi stakk eða kastaði hnífi í bak hans.

Brotþoli gaf aðra skýrslu 9. nóvember 2017. Hann kvaðst aðeins hafa átt samskipti við É í aðdraganda þess að þeir hittust við Glerárkirkju 31. október en kannaðist við að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær hefðu einhverju áður birst á heimili hans vegna óuppgerðra saka. Bar á góma í því sambandi að brotþoli eigi að hafa skvett sýru á ákærðu og sagðist hann aðeins hafa skvett vatni á þá ofan af svölum til að hrekja þá á brott.

Varðandi atvik við Glerárkirkju kvaðst brotapolí hafa verið mættur þangað á undan É, beðið í 5-10 mínútur, séð hann koma og kallað til hans. É hafi svo horfið skyndilega og ákærði Sindri Snær dúkkað upp, hann heilsað brotápola og haldið á steikarhnífi. Brotapóli leiðrétti þetta strax og sagði Sindra Snæ hafa haldið á karambit hnífi. Brotapóli hafi svo séð ákærða Ísak Loga nálgast með grímu og hníf, brotapóli þá hlaupið á brott og Ísak Logi stungið hann í bakið á hlaupunum. Áður en til þess kom hefði brotapóli verið stunginn í brjóstakassa við kirkjuna. Hann kvaðst ekki geta sagt til um hvor ákærðu veitti honum þann áverka og ekki geta „kommentað á það“ hvernig áverkinn var veittur, en í kjölfar hans hefði brotapóli byrjað að hlaupa, ákærði Ísak Logi elt hann og stungið í bakið. Brotapóli bar fyrst að Ísak Logi hafi einnig veitt honum áverkann á litla fingri en kvaðst svo ekki viss hvor ákærðu ætti sök á því.

Brotapóli breytti fyrri framburði sínum og kvaðst nú ekki hafa dregið fram hníf við Glerárkirkju. Hann sagði frásögn ákærða Sindra Snæs um þetta „kjaftæði“ og þvertók fyrir að hafa ógnað Sindra Snæ með hnífi eða sveiflað hnífi í átt að honum og reynt að stinga hann. Þá væri rangt hjá Sindra Snæ að brotapóli hefði stungið sjálfan sig í brjóstakassa við það að sveifla hnífi við kirkjuna. Aðspurður um grímu ákærða Ísaks Loga sagði brotapóli að henni hefði svipað til „punisher“ merkisins í samnefndri bíómynd.

Brotapóli hélt fast við þann framburð að ákærði Ísak Logi hafi elt hann að [...], stungið hann í bakið og brotapóli dottið í götuna fyrir framan húsið. Hann kvaðst halda að ákærði Sindri Snær hafi orðið eftir við Glerárkirkju og verið að tala við É. Hann kvaðst einnig halda að ákærði Ísak Logi hafi kastað hnífi í bak hans. Brotapóli kvaðst hins vegar ekki viss hvort fyrri frásögn væri rétt um að hann hefði dregið hnífinn úr bakinu og hent honum í garð nágrannans. Brotapóli bar með líkum hætti um að ákærði Ísak Logi hafi svo kastað sér á hann með þeim afleiðingum að höfuð brotápola skall í götuna en sagði fyrri framburð rangan um að ákærði hafi beitt kylfu gegn honum og brotapóli sparkað í pung hans. Tók brotapóli hér fram að hann hafi verið „náttúrlega vel dópaður á sjúkrahúsinu“ þegar hann gaf fyrri skýrslu sína á SAK. Í lok skýrslugjafar kvaðst brotapóli hafa hlotið áverka sína eftir að komið var að [...] og sagði ákærðu báða hafa elt hann þangað.

4.

Rannsóknargögn bera ekki með sér að lögregla hafi leitað að hnífi í nágrenni við [...]í kjölfar framburðar brotápola 31. október um að hann hefði kastað stórum steikarhnífi í garð nágretta. Þá verður ekki séð að brotápola hafi verið dregið blóðsýni á SAK og liggur því ekkert fyrir um vímuástand hans umrædda nótt.

5.

Fyrir liggja staðfestar umsagnir Ó sálfræðings frá 12. febrúar og 6. maí 2020 um að brotþoli beri einkenni áfallastreituröskunar sem eftir atvikum megi rekja til umræddra atvika. Þar segir og að félagsleg staða brotþola sé vægast sagt slæm, hann félagslega einangraður og eigi í raun engan annan að en aldraða ömmu sína. Brotþoli eigi erfitt með að sinna sjálfum sér með daglegar athafnir, hafi lítil sem engin bjargráð og hann til að mynda ekki haft burði til að leita sér aðstoðar í kjölfar atvika 31. október 2017.

6.

Ákærði Sindri Snær var yfirheyrður 1. nóvember 2017. Hann kvaðst kannast við málið og sagðist greint sinn hafa mælt sér mót við brotþola við Glerárkirkju í þeim tilgangi að friðmælast við hann í kjölfar þess að brotþoli hefði reynt að skvetta sýru á ákærða og hótad honum lífláti. Ákærði lýsti þessu nánar þannig að hann hefði einhverjum dögum áður rætt við brotþola, brotþoli þá staðið á svölum íbúðar sinnar, ákærði spurt hvort hann mætti koma inn og þeir sættast, brotþoli svarað því til að hann vildi frekar stríð og sjá ákærða dauðan og ákærði þá stungið upp á því að þeir hittust síðar.

Brotþoli hafi svo hringt í ákærða aðfaranótt 31. október og sagst vera á leið að Glerárkirkju, ákærði því farið á staðinn og meðákærði Ísak Logi slegist í för með honum. Er þangað kom hafi brotþoli og É verið að tala saman, ákærði rétt hönd sína fram í sáttaskyni og brotþoli brugðist við með því að draga fram hníf og ógna ákærða. Ákærði hafi þá dregið fram eldhúshníf sem hann tók með sér að heiman og þeir farið að sveifla hnífunum. Meðákærði hafi svo komið ákærða til hjálpar og þetta þróast út í eltingarleik í 1-2 mínútur fyrir framan kirkjuna áður en brotþoli hljóp að nálægu húsi og ákærðu á eftir. Þar hafi brotþoli hringt dyrabjöllu, ákærði og hann horfst í augu, brotþoli hlegið eins og hálfviti, ákærðu við svo búíð gengið á brott og ákærði hent hnífi sínum í nálægan garð.

Ákærði kvaðst hafa verið undir áhrifum áfengis og sveppa þegar atvik gerðust og sagði brotþola hafa verið undir áhrifum fíkniefna, eins og alltaf. Hann kvað É hafa verið farinn af vettvangi þegar hnífabardaginn byrjaði. Ákærði kannaðist ekki við að hafa stungið brotþola í brjóstkassa eða öxl og sagði það „rugl“ í brotþola. Hann útilokaði hins vegar ekki að hafa stungið brotþola í bakið þegar hann sveiflaði hnífi sínum á hlaupunum. Ákærði kvað meðákærða Ísak Loga hafa verið óvopnaðan og sagði rangt að hann hafi borið grímu þegar atvik gerðust. Þá kvað ákærði rangt að brotþoli hefði dottið á hlaupunum að [...].

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 8. nóvember og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Hann kvaðst hafa verið heima hjá KK að kvöldi mánudagsins 30. október, drukkið þar áfengi og sveppate og tekið inn flogaveikislyfið Rivotril, verið undir mjög miklum áhrifum og því myndi hann ekki vel eftir atvikum við Glerárkirkju. Ákærði kvað É hafa verið að afhenda brotapolu kannabis þegar ákærði kom að, sagðist vilja sættast við brotapolu og bauð fram hönd sína, brotapolu þá dregið fram hníf með bognu blaði, líklega karambit hníf, sveiflað honum að ákærða og reynt að stinga hann í hálsinn. Ákærði hafi þá stigið til baka, dregið fram sinn hníf og sveiflað honum á móti. Sem fyrr kannaðist ákærði ekki við að hafa stungið brotapolu í brjóstakassa og gat sér til að brotapolu hafi stungið sjálfan sig þegar hann otaði hnífi sínum að ákærða. Þegar brotapolu síðan hljóp að [...] hafi ákærði elt hann, sveiflað hnífi sínum á hlaupunum og gæti verið að hnífurinn hafi þá stungist í bak brotapolu þótt ákærði fyndi ekki fyrir því. Ákærði hvikaði ekki frá því að brotapolu segði ósatt um að hann hefði dottið fyrir utan [...]. Þá kvaðst hann ekki minnst þess að meðákærði Ísak Logi hafi borið grímu, sagðist ekki hafa séð meðákærða gera neitt á hlut brotapolu og sagði mál þetta eingöngu snúast um hann og brotapolu og ítrekaðar hótanir þess síðarnefnda sem ákærði hefði viljað binda endi á með sátt. Ákærði kvaðst ekki minnst þess að hafa heyrt af því um nóttina að É og brotapolu ætluðu að hittast fyrir utan Glerárkirkju og það verið ástæðan fyrir því að ákærði lagði leið sína þangað.

Ákærði var yfirheyrður þriðja sinni 10. nóvember og kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta. Hann kvaðst ekki hafa verið reiður út í brotapolu þegar þeir hittust við Glerárkirkju en sagðist ávallt myndu hata brotapolu vegna fyrri hótana hans. Þá kvaðst ákærði ekki minnst þess að hafa farið að kirkjunni í árásarhug og aldrei myndu „plana“ að stinga mann. Hann sagði brotapolu hins vegar hafa verið „crazy“ þegar þeir hittust og brotapolu reitt sinn hníf á loft. Sem fyrr kvaðst ákærði hafa farið á staðinn til að semja um frið og ekki stungið brotapolu í brjóstakassa, að minnsta kosti myndi hann ekki eftir því og sagðist aldrei myndu vilja drepa manninn. Aðspurður um stungusárið á baki brotapolu sagði ákærði „það getur vel verið, ef ég er sá eini sem er með vopn þá hlýtur það að vera eftir mig“. Aðspurður um sárið á litla fingri hægri handar brotapolu svaraði ákærði að ef sárið væri nýtt hlyti það að vera eftir hann.

7.

Ákærði Ísak Logi var yfirheyrður 1. nóvember 2017. Hann kvaðst í fyrstu ekkert vita um málið, sagðist hafa verið heima hjá Ú vinkonu sinni að [...] að kvöldi mánudagsins 30. október, undir miklum áhrifum áfengis, sveppa og sýru og ekki farið út fyrir hússins

dyr um nóttina. Ákærði breytti svo þeim framburði, kvaðst hafa farið niður í miðbæ um kl. 20, hitt þar meðákærða Sindra Snæ, snúið aftur heim til Ú fyrir miðnætti og verið í svo mikilli vímu að hann hefði séð „bleika fila“. Hann myndi þó eftir öllu sem gerðist um kvöldið, kvaðst ekki hafa hitt brotþola og kannaðist ekki við að hafa farið að Glerárkirkju um nóttina. Fram kom í máli ákærða að hann hafi „verið í smá basli“ með brotþola 3-4 vikum áður þegar hann og meðákærði Sindri Snær fóru heim til brotþola og keyptu af honum fíkniefni en við það tækifæri hafi brotþoli fengið „massa ranghugmyndir“ og byrjað að skvetta sýru á þá ofan af svölum íbúðar sinnar. Sagði ákærði að sýran hefði skemmt lakk á bifreið hans. Eftir þetta atvik hafi ákærði ekki séð brotþola. Hann kvaðst kannast við É en ekki minnst þess að hafa verið í samskiptum við hann umrætt kvöld eða nótt.

Ákærði var yfirheyrður öðru sinni 6. nóvember. Hann kvaðst ekkert hafa við fyrri framburð að bæta en gat þess að umrætt sinn hafi hann verið í svo öflugri sveppa- og LSD vímu að lögregla gæti ekki ímyndað sér það. Ákærða var kynntur framburður meðákærða Sindra Snæs um að þeir hafi hitt brotþola fyrir framan Glerárkirkju aðfaranótt 31. október og kvaðst hann ekki eiga minningu um það. Sem fyrr kvaðst hann ekki minnst þess að hafa verið í samskiptum við É og taldi þá frásögn ekki standast að hann hafi farið heim til É að [...] fyrr um kvöldið, enda byggi þar einnig A svarinn óvinur ákærða og myndi hann ekki fyrir nokkra muni vilja hitta þann mann. Borin var undir ákærða frásögn brotþola um að ákærði hafi verið grímuklæddur við Glerárkirkju og sagði ákærði að brotþoli væri „bullari“. Aðspurður hvort mögulegt væri að ákærði hafi stungið brotþola með hnífi svaraði hann: „Segjum sem svo að ég hafi stungið G tvisvar í bakið, ... hvað gerði hann við mig, út af því ég man bara ekkert eftir þessu, ég var í ... ég var ekki í þessum heimi, ... kominn á, þú veist, Júpiter eða eitthvað.“ Í kjölfar þessa greindi ákærði frá því að þegar hann vaknaði daginn eftir heima hjá Ú hafi meðákærði sagt „að hann hefði stungið hann“ og síðan sagt „bara við fokking stungum hann“. Kvaðst ákærði hafa skilið þau orð svo að hann eigi að hafa verið með meðákærða þegar brotþoli var stunginn en ítrekaði að hann myndi ekkert eftir því.

Ákærði var yfirheyrður þriðja sinni 8. nóvember og þá að eigin ósk. Hann greindi frá því að áður en hann „fór í þetta rosalega tripp“ hafi meðákærði Sindri Snær fengið hótanir frá brotþola gegnum Facebook, meðákærði sturlast við þetta og fengið einhverjar morðhugsanir. Ákærði hafi reynt að róa meðákærða en hann verið í annarlegu ástandi sökum fíkniefnaneyslu og sagt „mig langar bara að stinga hann“. Ákærði hafi svo fengið

meðákærða með sér til Ý og AA að [...], sagt þeim frá þessu og þau reynt að róa meðákærða og fá hann ofan af öllum hugmyndum um að ráðast á brotþola. Ákærði kvaðst muna að meðákærði róaðist við þetta en síðan hefðu áhrif frá sveppa- og LSD neyslu ákærða magnast svo mikið að hann vissi ekki af sér fyrr en hann vaknaði morguninn eftir heima hjá Ú. Meðákærði hafi þá verið æstur, haft áhyggjur af því að lögregla væri á leiðinni, ákærði spurt hvað væri í gangi og meðákærði svarað „við stungum hann þarna, ég, löggan er að leita“. Jafnframt hafi meðákærði sagt að þeir hefðu farið heim til É og „notað hann sem setup“ til að ráðast á brotþola. Ákærði kvaðst sem fyrr ekki eiga minningu um þetta þar sem hann hafi verið í öðrum heimi um nóttina. Hann kvaðst þó muna að meðákærði hafi verið með steikarhníf, eins og kaupa má í Hagkaup, og taldi heildarlengd hnífsins um 30 cm.

8.

É gaf skýrslu grunaðs 31. október 2017. Hann kvaðst þekkja brotþola, sagði hann snargeðveikan, eiga marga óvini í bænum og hann forðist því samskipti við brotþola í lengstu lög en brotþoli hefði iðulega samband þegar hann vildi kaupa „gras“. É kvaðst hvorki hafa staðið fyrir því að brotþoli væri stunginn umrædda nótt né heldur orðið vitni að slíku. Hann kvaðst hafa verið heima hjá sér allt kvöldið, ekki hafa farið út og sagði BB sambýliskonu sína, A og L geta staðfest þá frásögn. É breytti síðan þeim framburði og kvaðst hafa rölt að Glerárkirkju eftir að hafa sagst myndu selja brotþola gras, hann þó ekki átt neitt til að selja en sárvantaði peninga, auk þess sem hann vildi fá skjákort hjá brotþola. Hann hafi því sett sveppamulning í poka, ætlað að selja brotþola mulninginn og taka svo til fótanna áður en brotþoli kæmist að því að hann hefði verið gabbður. Þegar þeir svo hittust við Glerárkirkju hafi brotþoli verið mjög á varðbergi, ekki treyst É og viljað sjá grasið áður en hann greiddi fyrir það. Í þeirri andrá hefðu tveir ókunnir „strákar“ birst, þeir öskrað á brotþola og hann öskrað á móti, É þá ekki litist á blikuna, ýtt við brotþola og hlaupið heim til sín.

É kvað samskipti sín við brotþola þessa nótt hafa farið fram á sölusíðu á Facebook og gekkst við því með semingi að hann væri „Línu Maður“. Hann staðhæfði að hann hefði ekki látið neinn vita að hann væri að fara að hitta brotþola við Glerárkirkju og hann engan þátt tekið í að narra brotþola þangað. É ítrekaði að hann þekkti ekki umrædda „stráka“ og kvaðst svo ekki geta nafngreint þá af ótta við hefndaraðgerðir.

É gaf aðra skýrslu 3. nóvember. Hann kvaðst hafa vaknað umrædda nótt við skilaboð frá brotþola á Facebook og ákveðið að svara honum undir aðganginum „Línu

Maður“. Þar sem honum hefði sárvantað peninga hafi hann samþykkt ósk brotaþola um kaup á grasi, ætlað að selja honum blöndu af kryddum sem líktust grasi og lagt til að þeir hittust við Glerárkirkju. Er þangað kom hafi brotaþoli verið mjög „paranojaður“ og krafist þess að þeir færðu sig undir útljós kirkjunnar. É hafi svo heyrt öskrað úr um 20 metra fjarlægð, brotaþoli svarað því kalli og É hlaupið heim í sama mund og tveir menn komu á staðinn. Samkvæmt sömu skýrslu kvaðst É ekki vita deili á þessum mönnum, var þó áður búinn að nafngreinda þá í laumi sem ákærðu í málinu, neitaði að láta uppi hvenær hann hefði síðast hitt ákærðu og bar fyrir sig eigið öryggi og öryggi fjölskyldu sinnar. É neitaði því að ákærðu hafi komið að undirbúningi fundar hans og brotaþola og sagði „minn ásetningur var einungis efnahagslegur þarna“.

É gaf sína þriðju skýrslu 7. nóvember. Hann greindi svo frá að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær hafi komið heim til hans að kvöldi 30. október, báðir undir mjög miklum áhrifum fíkniefna. A hafi einnig verið á staðnum og ákærðu rætt um að ræna þekktan fíkniefnasala (ekki brotaþola). É hafi dregið sig út úr þeirri umræðu, sest við borðtölvu, svarað Facebook skilaboðum brotaþola og stungið upp á því að þeir hittust við Glerárkirkju til að ganga frá sínum fíkniefnaviðskiptum. Hann kvaðst hafa sagt A og ákærðu frá fundinum, þeir uppveðrast við þetta og A, sem hataði brotaþola frá fyrri tíð, minnt ákærðu á að brotaþoli eigi að hafa nauðgað DD vinkonu þeirra og hvatt þá til að fara á staðinn og ganga í skrokk á brotaþola. Áður hefði A dregið fram eldhúshnífa og sýnt ákærðu hvernig mætti beita þeim gegn fólki. É kvaðst ekki vita hvað varð um þessa hnífa og tók fram að hann hafi beðið ákærðu að elta hann ekki á fundinn og þeir láta brotaþola í friði. Þegar hann var kominn út hefði hann heyrt A kalla ofan af svölum „munið DD“ eða „mundu DD“. Taldi É vel geta passað að ákærðu hafi þá einnig verið komnir út. Hann kvaðst þó hafa gengið einn að kirkjunni og verið að ræða við brotaþola þegar ákærðu veittust að honum en þá strax hafi É hlaupið á brott.

9.

A gaf skýrslu grunaðs 8. nóvember 2017. Hann vísaði aðild sinni að málinu á bug og kvaðst hafa gert það eitt að hleypa ákærðu Ísak Loga og Sindra Snæ inn í blokkaríbúð É að [...] aðfaranótt 31. október. Hann sagði ákærðu hafa vakið hann um kl. 01 með dyrabjölluhringingu, hann hleypt þeim inn, sagt É að til hans væru komnir gestir, við svo búið farið aftur að sofa, næst vaknað um kl. 02 til að hleypa heimilishundinum út, þá séð ákærðu nálgast blokkina, talið víst að É væri sofandi, hann því vísað ákærðu frá og þeir gengið burt. Nánar aðspurður þrætti A ekki fyrir að hafa verið á vappi um íbúðina á meðan

ákærðu voru þar en sagði rangt að hann hafi heyrt um eða tekið þátt í skipulagningu ársasar á brotaþola, hvað þá handfjatlað hnífa eða hvatt ákærðu til að ráðast á hann. Hann kvaðst þekkja lítið til brotaþola, sagði hann geðveikan og því forðast samskipti við hann.

10.

Í þágu rannsóknar málsins voru teknar skýrslur af Ö ömmu brotaþola og EE bróður hans. Kom ekkert fram í vætti þeirra sem máli kann að skipta. Þá tók lögregla skýrslur af AA og Ý sem voru gestkomandi að [...] að kvöldi 30. október. Fram kom í máli AA að ákærði Ísak Logi hafi haft samband síðla kvölds, beðið um aðstoð við að róa ákærða Sindra Snæ og þeir síðan mætt á staðinn, æstir og undir miklum áhrifum fíkniefna. Sindri Snær hafi verið mjög upptekinn af því að ráðast á einhvern sem AA vissi engin deili á. Þau hafi náð að róa Sindra Snæ og ákærðu í kjölfarið haldið á brott og sagst ætla heim að sofa. Ý bar með líkum hætti, sagði ákærðu hafa verið æsta og í „slæmu ástandi“ vegna fíkniefnaneyslu, „ruglað tóma steypu“, talað um að veitast að einhverjum manni og Ý sagt þeim að í þeirra ástandi ættu þeir að fara beint heim að sofa. Er ekki deilt um ofangreindar staðreyndir.

Meðal annarra skýrslugjafa var BB sambýliskona É en hún gaf skýrslur 2. og 14. nóvember. Við fyrri skýrslugjöf kvaðst hún hafa verið sofandi á heimili þeirra og ekki orðið vör við gestakomur. Seinni skýrsluna gaf hún ótilkvödd og kvaðst þá hafa vaknað er A kom inn í herbergi hennar og É og tilkynnt að komnir væru gestir. É hafi strax brugðist við, hún kíkt fram seinna og séð A rétta tveimur ókunnum mönnum brauðhníf og hvassan og beittan hníf úr eldhúsi. Að sögn BB var sá hnífur um 20-30 cm langur. Hún kvað É svo hafa farið út og hún lagst til svefns að nýju.

Lögregla tók einnig skýrslur af vinkonunum Ú og FF og komu þær síðar fyrir dóm vegna málsins. Samkvæmt framburði þeirra hittu þær ákærðu síðla kvölds 30. október, eftir heimsókn ákærðu til AA og Ý í [...], buðu þeim á rúntinn og óku ákærðu síðan heim til É að [...]. Þar stigu ákærðu út, stúlkurnar lögðu bifreiðinni í staði fyrir utan blokkina, sofnuðu báðar og vöknudu nokkrum klukkustundum síðar þegar ákærðu settust aftur inn í bifreiðina. Þaðan var haldið heim til Ú þar sem þau sváfu öll um nóttina. Ú kvaðst halda að klukkan hafi verið á bilinu 04-05 þegar ákærðu settust aftur inn í bifreiðina en FF taldi þetta hafa verið á bilinu 03-04. Þeim bar saman um að ákærðu hafi verið í mikilli vímu umrætt sinn og ástand þeirra skrautlegt, eins og svo oft var á þessum tíma. Þær minntust þess ekki að hafa séð ákærðu með grímur eða vopn þegar þeir settust inn í bifreiðina fyrir utan heimili É. FF bar fyrir dómi að ákærði Sindri Snær hafi sagt eitthvað á þá leið „djöfull

stungum við þennan gæja“, minnti að þau orð hefðu fallið þegar ákærðu settust aftur inn í bifreiðina en þó gæti hún hafa heyrt hann segja þetta heima hjá Ú næsta dag.

11.

Ákærðu komu fyrir dóm vegna málsins 10. júní 2020 og neituðu báðir sök. Ákærði Ísak Logi kvaðst muna mjög lítið eftir atvikum sökum langvarandi vímuefnaneyslu. Þó myndi hann eftir að ákærðu fóru heim til É og að hann hafi verið að reyna að espa þá upp. A hafi einnig verið á staðnum og hann afhent ákærða einhverja grímu. Hann kvaðst ekki hafa borið hníf umrætt kvöld eða nótt og sagðist hafa hætt öllum hnífaburði eftir atvik í Kjarnaskógi í apríl 2017 þegar hann stakk A með hnífi og hlaut dóm fyrir þann verknað. Ákærði kvaðst í fyrstu ekki minnst þess að hafa farið að Glerárkirkju um nóttina en sagðist svo ráma í það en ekki muna neitt meira.

Ákærði Sindri Snær kvaðst hafa farið ásamt meðákærða heim til É og ákærði verið pirraður út í brotþola vegna atviks fáeinum dögum áður þegar brotþoli reyndi að skvetta sýru á hann. Ákærðu hafi báðir verið í mikilli lyfja- og sveppavímu og kolruglaðir af þeim sökum. É hafi byrjað að tala um brotþola og sagst vera að fara að hitta hann, einhver rétt ákærða eldhúshníf með beinu blaði og ákærði í framhaldi slegist í för með É að Glerárkirkju. Er þeir nálguðust kirkjuna hafi É lagt fyrir ákærða að koma úr annarri átt en hann. Ákærði kvaðst aðeins hafa ætlað að sættast við brotþola, en hann veist strax að ákærða og ógnað honum með hnífi. Ákærði hafi þá dregið fram sinn hníf, þeir sveiflað hnífunum á móti hvor öðrum og einhver eltingaleikur orðið úr því sem ákærði mundi ekki nánar eftir. Hann kvaðst ekki hafa stungið brotþola í brjóstakassa og taldi mögulegt að brotþoli hafi gert það sjálfur í ógáti en játti á hinn bóginn að hann gæti hafa stungið brotþola í bakið. Hann kvaðst þó ekki minnst þess.

12.

Brotþoli bar vitni fyrir dómi sama dag. Hann kvaðst hafa ætlað að hitta É við Glerárkirkju til að kaupa af honum „gras“. Er þangað kom hafi tveir menn sprottið fram úr myrkrinu, annar stór og hinn lítill, þeir haldið á sitt hvorum hnífnum og sá stóri borið andlitsgrímu. Hann kvaðst ekki hafa vitað hverjir þetta voru en seinna frétt að hér voru ákærðu á ferð. É hafi verið fljótur að láta sig hverfa, brotþoli orðið skíthræddur og dregið fram lítinn vasahníf „til þess að ógna þeim til baka“ en ákærðu hafi verið með stóra steikarhnífa. Brotþoli kvaðst svo hafa ætlað að hlaupa framhjá ákærðu og þá verið stunginn í brjóstakassa af ákærða Ísak Loga. Að sögn brotþola hljóp hann ótrauður áfram inn [...] þar sem amma hans bjó og þar hafi hann verið stunginn í bakið.

Brotapoli var minntur á að hann hefði teiknað mynd af karambit hníf hjá lögreglu. Í framhaldi kvað hann ákærða Sindra Snæ hafi haldið á slíkum hnífi en lýsti svo hnífi ákærða sem „skrautlegum“. Brotapoli kvaðst á engum tímapunkti hafa sveiflað sínum hnífi á móti ákærðu og því gæti hann ekki hafa stungið sjálfan sig í brjóstkassa fyrir utan kirkjuna. Í fyrstu sagðist hann bara hafa opnað fyrir korkupptakara á sínu áhaldi en kvaðst svo hafa dregið fram hnífsblaðið. Hann kunni enga skýringu á því af hverju hnífsblaðið stóð fram þegar lögregla tók áhaldið af honum heima hjá ömmu hans og taldi ekki óeðlilegt að á hnífnum væri gamalt blóð úr honum. Hann kvaðst ávallt bera hníf á sér.

Brotapoli kvað ákærða Ísak Loga hafa stungið hann tvisvar í bakið á meðan hann var á hlaupum heim til ömmu sinnar. Hann kvaðst ekki viss hvort um beinar stungur hafi verið að ræða eða hvort ákærði hafi kastað hnífi í bak hans. Fyrri atlagan hafi komið á meðan brotapolu var á hlaupum en seinni atlagan í sama mund og hann datt fyrir utan heimili ömmu sinnar og gæti fallið í götuna tengst því að hnífi var kastað í bak hans. Ákærði hafi svo staðið yfir honum liggjandi, brotapolu sagt „ekki drepa mig“ og ákærði þá horfið á braut. Brotapoli taldi útilokað að hnífur hans hafi stungist í brjóstkassann þegar hann datt fram fyrir sig í götuna. Nánar aðspurður um hnífstungu fyrir framan kirkjuna kvaðst brotapolu ekki viss hvor ákærðu stakk hann þar, tiltók síðan ákærða Ísak Loga í því sambandi en bar í framhaldi að það gæti hafa verið ákærði Sindri Snær sem stakk hann fyrst. Brotapoli kvaðst hafa legið á sjúkrahúsi í um tvær vikur eftir atburði þessa.

13.

Meðal annarra vitna sem komu fyrir dóm voru parið A og L og sambýlisfólkið É og BB. A kvaðst ekkert hafa skipt sér af heimsókn ákærðu, hann og L verið mestmegnis inni í sínu herbergi og aftók A með öllu að hafa handleikið hnífa á heimilinu, hvað þá afhent ákærðu sitt hvorn hnífinn og hvatt þá til ódæðisverka. L hafði engu við þetta að bæta. É bar í fyrstu að A hefði ekkert komið að málinu en játti svo rétt upp úr skýrslum sínum hjá lögreglu að A hafi sveiflað einhverjum hnífum fyrir framan ákærðu og líklega hvatt þá til að ráðast á brotapolu en sá væri alltaf vopnaður hnífi. É kvað rétt að ákærðu hafi farið út af heimili hans á sama tíma og hann en þar hafi leiðir skilið og hann gengið einn að Glerárkirkju til fundar við brotapolu. BB sagði tvo ókunna menn hafa komið í heimsókn til É, hún séð og heyrt A ræða við þá um hnífa og einhverjar árásir og hann síðan afhent þeim sitt hvorn hnífinn úr eldhúsi hennar, annars vegar stóran búrhníf og hins vegar riffilaðan brauðhníf. Þessir hnífar hafi skilað sér til baka, hún látið lögreglu vita af því en lögregla ekkert aðhafst í málinu.

14.

Ákærði Ísak Logi kom að nýju fyrir dóm 26. maí sl. og játaði að hafa greint sinn stungið brotaþola í bakið með þeim afleiðingum að brotaþoli hlaut 2-3 cm langan skurð rétt hægra megin við hryggjarsúlu í hæð við neðri brún herðablaða og mjúkáverka í baki. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig um meinta aðkomu meðákærða Sindra Snæs að málinu. Aðspurður um aðdraganda hnífsstungunnar sagði ákærði að „við“, sem hann nefndi ekki hver væri, hafi verið „plataðir út í það“ að fara að Glerárkirkju og hafi það aldrei verið ætlunin að hitta brotaþola. Ákærði og sá sem hann tengir við sem „við“ hafi sömu nótt farið heim til É og A og einhverjar samræður átt sér stað. Miðað við það ástand sem „við“ vorum í hafi É og A platað þá til að hitta brotaþola og nýtt sér ástand þeirra til að gera eitthvað á hlut hans. Ákærði kannaðist ekki við að hafa stungið brotaþola í brjóstakassa fyrir utan kirkjuna og neitaði sök að því leyti. Hann gekkst hins vegar greiðlega við því að hafa stungið brotaþola í bakið, „stakk hann þrisvar sinnum ef ég man rétt“, sagði stungunnar hafa komið í bak brotaþola við herðablað og hnífur hans bognað. Ákærði sagði þetta hafa gerst í kjölfar þess að hnífur var sveiflað á loft fyrir utan kirkjuna, hann í framhaldi stigið fram undan runna og lagt til brotaþola með hnífi. Ákærði kvaðst ekki muna mikið meira en sagði atburðarás hafa lokið fyrir utan heimili ömmu brotaþola. Nánar aðspurður sagði ákærði að brotaþoli hafi verið á hlaupum eða annars „á mikilli hreyfingu“ þegar ákærði stakk hann. Ákærði kvaðst saklaus af því að hafa valdið brotaþola skurði á litla fingri hægri handar. Hann viðurkenndi bótaskyldu gagnvart brotaþola í samræmi við játaða háttsemi en mótmælti fjárhæð bótakröfunnar. Fram kom í máli ákærða að hann væri í dag gjörbreyttur maður frá því sem áður var og vildi með framburði sínum fyrir dómi hreinsa samvisku sína og styrkja samband sitt við Guð.

Ákærði Sindri Snær kom sama dag fyrir dóm, neitaði sök og hafnaði framlagðri bótakröfu. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig frekar um sakarefni máls og að höfðu samráði við verjanda ekki svara spurningum er tengjast lögreglurannsóknargögnum.

15.

Brotaþoli kom aftur fyrir dóm 1. júní sl. Hann kvaðst hafa sett sig í samband við É á Facebook, verið að leita sér að „grasi“, É sagt honum að hitta sig við Glerárkirkju, brotaþoli farið þangað og verið mættur á undan É. Þar hafi þeir skipst á einhverjum orðum áður en tveir menn birtust með grímur og króaði annar þeirra, ákærði Sindri Snær, hann af. Brotaþoli kvaðst ekki hafa vitað hverjir þetta voru og vissi ekki hvernig hann gat nafngreint „Sindra“ í viðtali við lögreglu aðfaranótt 31. október 2017. Hann kvaðst

aldrei hafa hitt ákærðu áður og því aldrei hafa átt í illdeilum við þá. Ákærðu hafi sagt eitthvað við hann fyrir utan kirkjuna, sem hann mundi ekki hvað var. Svo var eins og hann hefði „blakkað út“ og hann hlaupið eins og fætur toguðu heim til ömmu sinnar. Áður en til þess kom hafi sá stóri, ákærði Ísak Logi, stungið hann með stórum eldhúshnífi í brjóstkassa fyrir utan kirkjuna. Sá hafi einn borið grímu, hann hlaupið einn á eftir brotapolu og stungið hann tvisvar sinnum í bakið á hlaupunum. Brotapoli útilokaði að ákærði Sindri Snær hefði stungið hann og sagði tvívegis að ákærði hafi ekki verið með hníf. Brotapoli var í kjölfarið minntur á fyrri framburð um að ákærði Sindri Snær hafi haldið á hnífi og brotapoli í því sambandi teiknað mynd af karambit hnífi hjá lögreglu. Hann kvaðst ekki muna eftir þessu en bar í framhaldi að Sindri Snær hafi örugglega verið með hníf. Brotapoli kvaðst muna eftir að hafa dottið beint fyrir framan dyrnar hjá ömmu sinni, hann líklega misst meðvitund skamma stund og þegar hann rankaði við sér hafi enginn verið nálægt. Hann hafi svo skriðið inn til ömmu sinnar og hún hringt eftir sjúkrabíl. Hann kvaðst yfirleitt ganga með vasahníf á sér, ekki muna hvort hann hafi tekið hann fram við kirkjuna og sagði ekki hafa komið til „hnífabardaga“. Nánar aðspurður um stunguna í brjóstkassa og af hverju brotapoli gat ekki „kommentað á það“ við skýrslugjöf hjá lögreglu kvaðst hann hafa fengið „blackout“ sökum hræðslu. Hann væri þess þó fullviss að ákærði Ísak Logi hafi verið þar að verki. Brotapoli staðfesti að hann hafi verið með þann fjölnota hníf sem lögregla tók af honum heima hjá ömmu hans og kvaðst í framhaldi ekki hafa dregið hann fram við kirkjuna. Hann sagði blóð á hnífnum stafa frá sér og vera gamalt. Hann kvaðst ekki minnst þess að ákærðu hafi heimsótt hann nokkrum dögum fyrir þessa atburði og hann þá skvett á þá vatni eða öðru ofan af svölum og kvaðst sem fyrr ekki hafa séð þessa menn áður. Brotapoli kvaðst ekki muna hvernig hann hlaut áverkann á fingri. Hann kvaðst hafa verið „svo dópaður á sjúkrahúsinu“ og það haft áhrif á framburð hans þann dag. Árás ákærðu hefði eyðilagt líf hans „líkamlega“, taugar klippst í sundur í öxl og hann eftir það með náladofa í handlegg.

16.

A bar fyrir dómi 26. maí sl. að hann hafi á greindum tíma leigt herbergi hjá É og ekki vita af hverju ákærðu birtust þar umrædda nótt. Eftir komu þeirra hafi hann verið á vappi um íbúðina, ekki tekið þátt í samræðum ákærðu og É og því ekki vita um hvað var rætt en ákærðu hafi verið „mjög dópaðir“ og ástand þeirra „skrautlegt“. Hann kvaðst sjálfur hafa verið undir áhrifum þessa nótt. Hann minnti að ákærði Sindri Snær hafi tekið hníf úr eldhússkúffu, verið að handleika hnífinn og haft hann á brott með sér þegar ákærðu fóru.

Kvaðst A muna þetta greinilega, óháð því þótt hann hafi ekki greint lögreglu frá þessu á sínum tíma. Hann kvaðst engan þátt hafa tekið í því að hvetja ákærðu til að ráðast á brotaþola, ekki stutt slíka atlögu og ekki eggjað þá áfram með því að hrópa ofan af svölum „munið DD“. Þá væri einnig rangt, sem aðrir segðu, að hann hafi dregið fram hnífa, kennt ákærðu að handleika þá og afhent þeim sitt hvorn hnífinn áður en þeir hurfu á brott. Þegar borinn var undir A sá vitnisburður hans hjá lögreglu að hann hafi ekki séð ákærðu koma inn í búð É þessa nótt, aðeins þekkt ákærða Ísak Loga á málrómnum í dyrasíma og ekki vitað að ákærði Sindri Snær væri með í för sagði hann þann framburð ekki standast og væri um misskilning að ræða í fyrri vitnaskýrslu.

É kom að nýju fyrir dóm 1. júní sl., kvaðst ekkert muna eftir málinu, ekki muna eftir heimsókn ákærðu umrætt sinn og ekki minnst þess að hafa mælt sér mót við brotaþola fyrir utan Glerárkirkju. Þá kvaðst hann ekki muna eftir fyrri skýrslugjöf fyrir dómi en taldi sig hafa munað atvik betur við skýrslugjöf hjá lögreglu.

BB bar vitni sama dag. Hún kvaðst muna afar óljóst eftir komu ákærðu heim til hennar og É, sagðist skilin að skiptum við þann mann og hann hafa haft áhrif á hvað hún sagði áður hjá lögreglu og fyrir dómi, auk þess sem hún hafi sjálf verið í mikilli neyslu á þessum tíma og setti einnig þann fyrirvara við fyrri framburð í málinu. Hún kvaðst ekki minnst þess að A hafi rétt ákærðu einhverja hnífa og sagði skýrslu sína þar að lútandi hjá lögreglu 14. nóvember 2017 vera mjög litaða af áhrifum frá sínum fyrrverandi, É. Þannig kvaðst hún heldur ekki minnst þess að tveir hnífar hafi horfið af heimili hennar og hún tilkynnt lögreglu um hvarf og endurheimt sömu hnífa.

17.

Vegna framburðar brotaþola hjá lögreglu 31. október 2017 og þeirrar skýringar hans á þeim framburði að hann hafi verið „vel dópaður á sjúkrahúsinu“ var greint atriði borið undir Á rannsóknarlögreglumann við skýrslugjöf hans fyrir dómi 1. júní sl. Á kvaðst ekki hafa skynjað annað en að brotaþoli væri í góðu standi, hann virkað nokkuð eðlilegur þegar umrædd skýrslugjöf hófst kl. 13:22 og lögregla metið hann skýrsluhæfan. Við það tækifæri hafi brotaþoli teiknað mynd af karambit hnífi sem hann sagði hafa verið beitt gegn honum. Á bar jafnframt að þegar hann ræddi fyrst við brotaþola milli kl. 05 og 06 nóttina áður hafi hann verið greinilega „lyfjaður“.

18.

Loks ber að nefna vitnisburð Í læknis fyrir dómi 1. júní sl. Hann kvað brotaþola hafa verið með tvo stunguáverka við komu á SAK, annars vegar grunnan áverka á baki

sem fór bara niður í vöðva og hins vegar áverka á brjósti sem náði inn að lunga og stakk á það gat með þeim afleiðingum að „loftbrjóst“ myndaðist. Hann kvað áverka af þessu toga ávallt mjög hættulega og geta dregið fólk til dauða ef ekkert er að gert. Áverkinn hafi verið meðhöndlaður með dreni til að léttu á lofti í lunga. Slík sár grói svo á rúmum sólarhring og þá sé drenið tekið burt. Í kvað ekki tíðkast að læknað mæli dýpt stunguáverka en sú staðreynd að loftbrjóst hafi greinst við sneiðmyndatöku sanni að stungan fór í lunga brotaþola. Hve djúp slík stunga sé ráðist af holdafari hvers og eins en ávallt sé í það minnsta um 2-3 cm að ræða. Hann sagði að í „loftbrjósti“ fælist að frítt loft leiki utan við lunga, í bilinu á milli lunga og brjóstholsveggjar og þá falli lungað saman vegna ytri þrýstings. Aðspurður sagði Í að stungan hafi ekki komið nálægt hjarta en ósæð og holæð væru ekki langt undan.

Niðurstaða.

A.

Samkvæmt 108. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærðu og atvik sem telja má þeim í óhag á ákærvaldinu og verða ákærðu því aðeins sakfelldir að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt þeirra, sbr. 1. mgr. 109. gr. Metur dómari enn fremur, eftir því sem þörf krefur, hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða um það, sbr. 2. mgr. 109. gr. Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. gildir og sú meginregla að dómur í sakamáli skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi og að jafnaði fyrir þeim dómara sem málið dæmir, sbr. 1. mgr. 112. gr. Af reglunni leiðir að skýrslur ákærðu og vitna hjá lögreglu hafa ekki sönnunargildi í sakamáli nema í þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 111. gr. Samkvæmt því verða ákærðu ekki sakfelldir á grundvelli lögregluskýrslna einna sér.

B.

Ákærðu er gefin að sök tilraun til manndráps en til vara sérstaklega hættulega líkamsárás með því að hafa aðfaranótt þriðjudagsins 31. október 2017, utandyra við Glerárkirkju og [...], í félagi veist að brotaþola með hnífum og stungið hann og skorið í líkama með þeim afleiðingum að hann hlaut 3 cm langan skurð utanvert vinstra megin á brjóstakassa, 2-3 cm langan skurð rétt hægra megin við hryggjarsúlu í hæð við neðri brún herðablaða, loftbrjóst og vökva í vinstri hluta brjóstakassa og mjúkvefja áverka vinstra

megin í brjóstkassa og í baki, auk skurðáverka á utanverðum litla fingri hægri handar. Er háttsemin talin varða við 211. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr. almennra hegningarlaga en til vara við 2. mgr. 218. gr. sömu laga.

C.

Af hálfu ákærvaldsins er á því byggt að heildstætt mat á rannsóknargögnum málsins leggi góðan grunn að sönnun um sekt ákærðu og beri við mat á lögregluskýrslum ákærðu að hafa í huga að þær voru gefnar að viðstöddum verjendum. Þá hafi ákærði Ísak Logi játað sök að hluta fyrir dómi, ákærðu báðir gengist við því að hafa verið á vettvangi og borið sitt hvorn hnífinn og ekki borið fyrir sig neyðarvörn eða að háttsemin hafi verið unnin í átökum við brotþola. Þeir vilji eðlilega ekki gangast við hinum lífshættulega brjóstáverka en ekkert í málinu styðji að þar sé um sjálfsáverka að ræða. Á hinn bóginn liggi fyrir að ákærði Sindri Snær bar þungan hug til brotþola í aðdraganda verknaðarins og taldi sig eiga harma að hefna og að ákærðu vissu báðir hvar mætti finna brotþola á afviknum stað þessa nótt. Ákærðu hafi báðir gengist við því hjá lögreglu að hafa stungið brotþola og í því skyni hlaupið á eftir honum, í náttmyrkri og sturlaðir af áhrifum vímuefna og stungið hann aftur á flóttu. Beri þetta vott um einbeittan ásetning til að drepa brotþola og beri því að heimfæra háttsemi ákærðu beggja undir 211. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr. almennra hegningarlaga, enda réði tilviljun ein að bani hlaust ekki af.

Af hálfu ákærðu er einkum á því byggt að þeir hafi frá upphafi verið stöðugir í þeim framburði að hafa ekki stungið brotþola í brjóstakassa, að brotþoli hafi frá upphafi verið afar óstöðugur í allri frásögn um atburði við Glerárkirkju og [...] og að framburður hans sé svo reikull, mótsagnakenndur og ótrúverðugur að ekki verði á honum byggt. Brotþoli hafi sjálfur verið í annarlegu ástandi, hann verið fyrstur til að draga fram hníf við kirkjuna, sveiflað honum þar í kringum sig og sé ekkert sem útiloki að hann hafi í því ástandi stungið sjálfan sig í brjóstið í ógáti. Þess utan liggi fyrir að brotþoli var með hnífinn opinn og blóðugan, þegar lögregla kom heim til ömmu hans og gæti hann því einnig hafa stungið sjálfan sig í brjóstið við að detta fram fyrir sig fyrir utan það hús. Fyrir liggi að á hnífi brotþola fannst blóð úr honum sjálfum og styðji það eindregið framangreinda ályktun. Engin sérfræðirannsókn hafi farið fram á þeim hnífi og hvort hnífslag í brjósti brotþola hafi getað orsakast af sama hnífi. Þá hafi ekki farið fram réttarfræðileg rannsókn á áverkum brotþola heldur látið við það sitja að almennur læknir legði mat á áverkana og tilurð þeirra. Með þeirri handvömm hafi sönnunarstöðu verið stórlega spillt, ákærðu í óhag, og beri ákærvaldið hallann af því. Aðrir hnífar hafi ekki

fundist og lögregla ekki gert leit að öðrum hnífum þrátt fyrir framburð brotaþola og ákærðu um að hnífum hafi verið kastað í námunda við [...]. Af hálfu ákærðu er einnig gagnrýnt að í ákæru sé ekki lýst hvar og með hvaða hætti þeir hafi stungið hnífi í líkama brotaþola og bendi þetta til þess að ákæruvaldið hafi í verknaðarlýsingu sinni ekki lagt trúnað á frásögn brotaþola sjálfs. Það komi þó ekki á óvart, enda hafi brotaþoli aldrei getað lýst því hvernig hann eigi að hafa fengið brjóstáverka af völdum ákærðu og verið margsaga um hvernig hann hlaut áverka á baki. Að öllu þessu gættu og gegn eindreginni neitun ákærðu á brjóstáverkanum komi fráleitt til álita að unnt sé að sakfella þá fyrir manndrápstilraun. Framferði þeirra megi á hinn bóginn eftir atvikum meta til refsingar samkvæmt 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga teljist sök þeirra, annars eða beggja, nægilega sönnuð á annað borð.

D.

Eins og atvikum er að framan lýst verður ráðið að ákærðu hafi verið í mjög annarlegu vímuefnaástandi að kvöldi 30. október 2017, að ákærði Sindri Snær hafi borið þungan hug til brotaþola vegna nýlegrar uppákomu við heimili brotaþola, að meðákærði Ísak Logi og aðrir hafi reynt að róa ákærða í íbúð að [...] og að ákærðu hafi eftir það farið heim til É og A að [...] aðfaranótt þriðjudagsins 31. október. Þaðan eru um það bil 900 metrar að Glerárkirkju.

Á heimili É og A gerðust einhverjir þeir atburðir er leiddu ákærðu að kirkjunni laust eftir kl. 02:02 en samkvæmt málgögnum er ljóst að á þeim tímapunkti höfðu É og brotaþoli sammælt um að hittast við kirkjuna og ganga þar frá fíkniefnaviðskiptum. Ákærðu gátu ekki hafa vitað um þetta stefnumót nema því aðeins að É segði þeim frá því, svo sem hann játti rétt hjá lögreglu. Framburður hans og A þykir að öðru leyti ótrúverðugur, einkennast af því að bera af sér ábyrgð á því sem síðan gerðist og er að engu hafandi við úrlausn máls. Eins er farið með vitnisburð BB þáverandi sambyliskonu É og L þáverandi kærustu A. Eftir stendur sú upplifun ákærðu beggja að þeir hafi, í því ástandi sem þeir voru, verið æstir upp af öðrum og til þess hvattir að fara til fundar við brotaþola fyrir utan Glerárkirkju. Ákærðu hafa báðir gengist við því fyrir dómi að hafa tekið með sér hnífa á staðinn. Verður engu slegið föstu um stærð og gerð þeirra. Óvíst er hvað fyrir ákærðu vakti þegar atburðarás hófst við kirkjuna en vímuefnaástand þeirra og vopnaburður styður ekki þann framburð ákærða Sindra Snæs að hann hafi farið þangað í friðarhug. Ákærðu til hagsbóta verður við framangreint miðað í málinu, sbr. 2. mgr. 109. gr. laga nr. 88/2008.

Ákærðu og brotaþoli eru einir til frásagnar um hvað síðan gerðist. Ákærðu hafa báðir borið að brotaþoli hafi sveiflað hnífi á loft við Glerárkirkju og ákærði Sindri Snær haldið því fram að brotaþoli hafi verið fyrstur til að draga fram hníf, brotaþoli sveiflað honum og reynt að stinga ákærða í hálsinn. Hvorugur ákærðu kannast við að hafa stungið brotaþola í brjóstakassa fyrir utan kirkjuna og hafa þeir á engum tímapunkti hvikað frá þeim framburði. Ákærðu sátu í gæsluvarðhaldi á þeim tíma sem lögregluskýrslur voru teknar og má ráða að í lok gæslutíma hafi ákærði Sindri Snær ekki útilokað að hann hafi stungið brotaþola í bakið og skorið hann á fingri, allt að því gefnu að ákærði hafi einn borið vopn á vettvangi. Hjá lögreglu var hann stöðugur í þeim framburði að hafa ásamt meðákærða Ísak Loga elt brotaþola að [...] og þar hafi samskiptum þeirra lokið. Af framburði ákærða Ísaks Loga hjá lögreglu er ljóst að hann man afar lítið eftir atvikum þessa nótt. Varð ekki breyting þar á fyrr en í dómi 26. maí sl. þegar ákærði gekkst óvænt við því að hafa stungið brotaþola í bakið þegar sá var á hlaupum eða annars „á mikilli hreyfingu“ og minnti ákærða að hann hafi stungið brotaþola þrisvar sinnum í bakið. Sá framburður samrýmist með engu móti áverkavottorði Í læknis á SAK um einn lítinn og grunnan skurð á baki brotaþola. Að því gættu telur dómurinn útilokað að ákærði Ísak Logi hafi getað stungið brotaþola þrívegis á hlaupum og ávallt á sama stað. Ber að virða játningu ákærða í þessu ljósi.

Framburður ákærðu um atvik við Glerárkirkju og [...] þykir ekki með þeim ólíkindum að unnt sé að hafna honum án haldbærra raka. Stendur þá eftir að virða og leggja mat á framburð brotaþola í málinu.

Brotaþoli gaf tvær skýrslur hjá lögreglu, 31. október og 9. nóvember 2017 og kom tvívegis fyrir dóm, 10. júní 2020 og 1. júní sl. Er framburður hans hjá lögreglu rakinn í 3. kafla og framburður fyrir dómi í 12. og 15. kafla.

Hjá lögreglu kvaðst brotaþoli hafa þekkt ákærða Sindri Snæ sem annan tveggja gerenda á vettvangi og taldi nær fullvíst að hinn væri ákærði Ísak Logi. Hann kvaðst kannast við ákærðu, sagði þá áður hafa birst á heimili hans vegna óuppgerðra saka og brotaþoli skvett vatni á þá ofan af svölum íbúðar sinnar til að hrekja þá á brott.

Fyrir dómi kvaðst brotaþoli ekki hafa borið kennsl á ákærðu á vettvangi, ekki vitað hverjir gerendur væru, hann aldrei áður átt í samskiptum við ákærðu og kannaðist ekki við að þeir hafi heimsótt hann nokkrum dögum fyrir þá atburði sem hér um ræðir og hann skvett á þá vatni ofan af svölum. Brotaþoli kvaðst í framhaldi ekki vita hvernig hann gat

nafngreint „Sindra“ og bent á ákærða Ísak Loga strax í viðtali við lögreglu aðfaranótt 31. október 2017.

Við fyrri skýrslugjöf hjá lögreglu sagði brotþoli að þegar ákærðu birtust við kirkjuna hafi ákærði Ísak Loga haldið á stórum steikarhnífi með 20-30 cm löngu blaði og ákærði Sindri Snær á karambit hnífi. Kvaðst brotþoli hafa brugðist við hnífaburði þeirra með því að draga sjálfur fram hníf. Þann framburð dró brotþoli til baka í seinni skýrslu sinni, kvaðst ekki hafa dregið fram hníf við kirkjuna og þvertók fyrir að hafa sveiflað hnífi í átt að ákærða Sindra Snæ.

Fyrir dómi kvaðst brotþoli hafa orðið skíthræddur er hann sá tvo ókunna menn með stóra steikarhnífa og hann því dregið fram lítinn vasahníf „til þess að ógna þeim til baka“. Hann kvaðst í fyrstu hafa dregið fram korkupptakara áhaldsins en játti svo rétt að hafa dregið hnífsblaðið fram. Hann kunni ekki skýringu á því af hverju hnífsblaðið stóð úti þegar lögregla tók áhaldið af honum skömmu síðar á heimili ömmu hans. Við seinni skýrslugjöf fyrir dómi kvaðst brotþoli yfirleitt ganga með vasahníf á sér, sagðist í fyrstu ekki muna hvort hann hafi dregið hann fram við kirkjuna og synjaði síðan fyrir það.

Við fyrri skýrslugjöf hjá lögreglu staðhæfði brotþoli í fyrstu að ákærði Sindri Snær hefði stungið hann í brjóstakassa fyrir utan kirkjuna, hann náð að bera hægri hönd sína fyrir hnífslagið og þannig skorist á litla fingri hægri handar. Eftir þetta hafi hann hlaupið í átt að húsi ömmu sinnar við [...], ákærði Ísak Logi elt hann, kastað hnífi í bak hans er brotþoli kom að húsinu, brotþoli náð að draga hnífinn úr sárinu, dottið í götuna, ákærði stokkið á hann og höfuð hans dúndrast í götuna, ákærði síðan slegið hann með kylfu í bakið og brotþoli náð að hrekja ákærða á brott með því að sparka í pung hans. Þessum framburði breytti brotþoli í sömu skýrslu og bar á þann veg að þegar hann sá ákærðu við kirkjuna með hnífa hafi hann hlaupið í átt að húsi ömmu sinnar, ákærðu báðir elt hann, báðir stungið hann fyrir framan húsið og brotþoli særst á fingri þegar ákærði Ísak Logi stakk eða kastaði hnífi í bak hans.

Við seinni skýrslugjöf hjá lögreglu kvaðst brotþoli ekki geta „kommentað á það“ hvernig hann hlaut áverkann á brjóstakassa og ekki vita hvor ákærðu veitti honum þann áverka en þetta hafi gerst við kirkjuna áður en brotþoli rann á flóttu. Að þessu sinni bar brotþoli að ákærði Ísak Logi hafi einn elt hann, stungið hann í bakið á hlaupunum og jafnvel kastað hnífi í bak hans í það mund sem brotþoli datt fyrir framan hús ömmu sinnar. Brotþoli kvaðst hins vegar ekki viss hvort rétt væri að hann hefði dregið hnífinn úr bakinu. Þá kvað hann fyrri framburð sinn rangan um að ákærði hefði beitt kylfu gegn honum og

brotapoli sparkað í pung hans. Gaf brotapolí þá skýringu á hinum ranga framburði að hann hafi verið „náttúrulega vel dópaður á sjúkrahúsinu“ er hann gaf sína fyrri lögregluskýrslu. Í lok seinni skýrslunnar breytti brotapolí enn framburði sínum og kvaðst hafa hlotið áverka sína eftir að komið var að [...] og sagði ákærðu báða hafa elt hann þangað.

Þegar brotapolí kom fyrst fyrir dóm kvaðst hann hafa ætlað að hlaupa framhjá hinum ókunnu gerendum við kirkjuna, þá verið stunginn í brjóstakassa af þeim hávaxna, ákærða Ísak Loga, brotapolí eftir það hlaupið inn [...] þar sem amma hans bjó og þar hafi sá hávaxni stungið hann tvívegis í bakið, jafnvel með því að kasta hnífi í bak hans í seinna skiptið og gæti hann hafa dottið fyrir utan heimili ömmu sinnar af þeim sökum. Sá hávaxni hafi svo staðið yfir honum, brotapolí sagt „ekki drepa mig“ og maðurinn þá horfið á braut. Nánar aðspurður um hnífstungu í brjóstakassa fyrir framan kirkjuna kvaðst brotapolí ekki viss hvor mannanna stakk hann, tiltók síðan þann hávaxna en bar svo að sá lágvaxni, ákærði Sindri Snær, gæti verið sekur um þann verknað.

Við seinni skýrslugjöf fyrir dómi kvaðst brotapolí ekki muna hvernig hann hlaut áverkann á fingri, staðhæfði að hávaxni maðurinn hefði stungið hann í brjóstakassa fyrir utan kirkjuna, brotapolí runnið á flótta heim til ömmu sinnar, sá hávaxni hlaupið á eftir og stungið hann tvisvar í bakið á hlaupunum. Brotapolí útilokaði að sá lágvaxni hefði veitt honum áverka, hélt því fyrst fram að sá maður hafi ekki verið með hníf en sagði hann svo örugglega hafa verið með hníf.

Samkvæmt framansögðu er ljóst að framburður brotapola hefur tekið verulegum breytingum undir rekstri máls og hann orðið margsaga um öll veigamestu sönnunar- og sakaratriði. Þykir brotapolí ekki hafa gefið haldbærar skýringar á því. Hann gekkst við því hjá lögreglu að hafa drukkið áfengi og neytt lyfjanna Rivotril og Flunitrazepam áður en hann hélt til fundarins við É. Umrædd lyf eru í flokki benzódíazepín lyfja. Hið fyrra er notað gegn flogaveiki og hið síðara er öflugt svefnlyf, einnig þekkt sem Rohypnol. Brotapola var ekki dregið blóðsýni til alkóhól- og eiturefnaákvörðunar við komu á SAK og liggur því ekkert fyrir um hvert ástand hans var um nóttina. Hvað sem því líður virðist hann af einhverjum ástæðum ekki vita með neinni vissu hvað gerðist á vettvangi. Samkvæmt heildstæðu mati á framburði brotapola fyrir dómi og samanburði við frásögn hans hjá lögreglu þykir vitnisburður hans svo óstöðugur og óáreiðanlegur að á honum verður lítið byggt til sakfellingar ákærðu. Ber ákærvaldið hallann af því.

Ákærði Ísak Logi hefur viðurkennt fyrir dómi að hafa hlaupið á eftir brotapola frá Gleráirkirkju í átt að [...] og á þeirri leið stungið hann einu sinni eða oftár í bakið með

hnífi. Með hliðsjón af þeirri játningu, sem stoð fær í öðrum gögnum málsins, er sú háttsemi ákærða sönnuð, þó þannig að ósannað er að um fleiri en eina stungu hafi verið að ræða enda styðja læknisfræðileg gögn ekki þá niðurstöðu. Fyrir liggur að af hnífslagi ákærða hlaust lítill og grunnur skurður.

Gegn eindreginni neitun ákærðu beggja, þeim framburði ákærða Sindra Snæs hjá lögreglu og fyrir dómi að brotþoli gæti í því ástandi sem hann var fyrir framan kirkjuna hafa stungið sjálfan sig með hnífi í brjóstið, því að leggja verður til grundvallar að brotþoli hafi dregið fram hníf á vettvangi og sveiflað í átt að öðrum eða báðum ákærðu, því að brotþoli var með hníf sinn opinn á heimili ömmu sinnar þegar lögregla hitti hann þar örskömmu síðar, því að á hnífi hans greindist blóð úr honum og því að samkvæmt framburði brotþola datt hann fram fyrir sig á hlaupum heim til ömmu sinnar, þykir ekki loku skotið fyrir það að brotþoli hafi af eigin völdum hlotið þann áverka á brjóstakassa sem lýst er í ákæru. Þykir það styðja þá ályktun að brotþoli hefur aldrei borið um hvernig ákærðu hafi veitt honum umþráttan áverka og verið tvísaga um hvor ákærðu eigi að hafa veitt áverkann. Að öllu þessu gættu og með hliðsjón af 108. gr. og 1. mgr. 109. gr. laga nr. 88/2008 ber að sýkna ákærðu af því að hafa stungið brotþola í brjóstakassa. Af þeirri niðurstöðu leiðir að ákærðu verða ekki sakfelldir fyrir tilraun til manndráps. Þá ber að sýkna ákærðu af því að hafa valdið þeim skurðáverka sem brotþoli hlaut á fingri, enda liggur ekkert haldbært fyrir um hvernig sá skurður er til kominn.

Ákærðu fóru saman að Glerárkirkju, vopnaðir hnífum og töldu sig vita að þar myndu þeir hitta brotþola. Á því sem síðan gerðist og sannað telst bera þeir óskipt fulla refsíabyrgð. Þótt áverkar á baki brotþola séu þess eðlis að falli undir 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga þykir aðför ákærðu með hnífi varða refsingu samkvæmt 2. mgr. 218. gr. sömu laga.

VII. - Ákæra lögreglustjóra 19. desember 2019.

Málsatvik.

1.

Samkvæmt frumskýrslu GG lögreglumanns, sem hún staðfesti fyrir dómi, var lögregla kl. 09:11 að morgni sunnudagsins 4. febrúar 2018 kvödd að einbýlishúsi nr. [...] við [...] vegna tilkynningar um húsbrot og líkamsárás. Er þangað kom ræddi lögregla við H og I og kvaðst sá fyrrnefndi hafa leigt húsið í eina nótt af J gegnum AirBNB. H greindi frá því að ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær hafi komið þangað um kl. 06 ásamt HH til að

sækja FF vinkonu þeirra. Þegar H opnaði útidyrnar hafi ákærði Ísak Logi greitt honum nokkur högg hægra megin í andlit, þeir síðan tekist á, I komið fram úr svefnherbergi og stökkið á Ísak Loga til að hjálpa H en ákærði Sindri Snær þá gripið í I og snúið hann í gólfið. Samkvæmt frumskýrslunni var frásögn I mjög á sama veg. Mönnunum bar saman um að eftir þessi átök hafi ákærðu farið um húsið og lagt það í rúst. Segir um þetta í frumskýrslunni að búíð hafi verið að henda bollum, glösum og diskum á eldhús- og stofugólf og glerbrot verið á víð og dreif um gólfin. Þá hafi verið búíð að velta um borðstofuborði og -stólum og brjóta einn þeirra, opna frysti og dreifa matvælum úr honum um gólf, dreifa úr kexpakka og mylja yfir gólf, gera gat á stofuvegg við sjónvarp, skemma hurðir á sjónvarpsskáp og skápinn sjálfan, sprauta úr slökkvitæki yfir gólf, eldhúsinnréttingu, eldavel og ísskáp, brjóta tvo stóla í tveimur svefnherbergjum, rífa niður vegghillu í öðru þeirra, opna svefnherbergisskápa og henda úr þeim á gólf. Á baðherbergi hafi verið búíð að rífa körfur úr hillum, brjóta bolla á gólfinu, skemma innréttinguna og brjóta upp baðherbergishurðina, rispa hana og skemma hurðarkarm. Samkvæmt skýrslunni var H með bólgu við hægra auga og kvartaði undan eymslum í vinstri fæti.

Framlagðar ljósmyndir sýna aðkomu að [...] þegar lögregla kom á vettvang og staðreyna að gengið hafði verið berserksgang um húsið og ýmislegt skemmt.

2.

H leitaði á slysadeild SAK 6. febrúar 2018. Segir um komu hans þangað í framlögðu læknisvottorði að H hafi greint frá því að maður hafi komið inn í leiguíbúð hans 1-2 dögum áður, lamið H og greitt honum hnéspark í annað auga og endurtekin spörk í höfuð. Þá hafi sami maður sparkað í maga og rifbein H, tekið hann hálstaki og reynt að kyrkja hann. Við skoðun var H með glóðarauga á hægra auga, eymsli við þreifingu yfir brjóstakassa, verki og bólgur í miðhandarbeinum 4 og 5, mar á vinstri sköflungi og hægra læri og bólgur á hnúum 4 og 5 á hægri hendi. Teknar voru myndir af áverkum H og fylgdu þær vottorðinu til lögreglu.

3.

FF og HH gáfu skýrslur hjá lögreglu og fyrir dómi. Þær könnuðust við að hafa verið á staðnum en sögðust mestmegnis hafa verið saman á spjalli inni á baðherbergi og gætu því ekki borið um hvað gerðist frammi. FF bar að hún hafi verið „búin að fá sér“ og að þegar hún kom fram hafi hún séð fjölda glerbrota á gólfum og ákærðu æða fram og til baka um húsið, æstir í skapi. Þeir hafi síðan farið á brott og hún tekið leigubíl heim. HH kvaðst hafa verið undir áhrifum áfengis og fullt af öðru, hún því ekki geta borið um

málsatvik en teldi að þótt húsið hafi verið í rúst hefði ástand þess ekki verið óeðlilegt miðað við eftirpartý.

H greindi lögreglu frá því að hann hafi verið undir miklum áhrifum áfengis og amfetamíns er atvik gerðust. Hann kvaðst vart hafa verið búinn að hleypa ákærðu inn í húsið þegar ákærði Ísak Logi greiddi honum hnefahögg í ennið, hann vankast við þetta, þeir borist inn í íbúðina, ákærði látið högginn dynja á honum á meðan og átökin endað ofan á rúmi í svefnherbergi þar sem ákærði hafi „byrjað að kyrkja mig, alveg þangað til ég næ ekki andanum“ og var „hálf dauða en lífi“. I hefði vaknað við lætin, komið fram úr öðru svefnherbergi, stokkið á ákærða og H þannig losnað undan honum. Eftir þetta hafi ákærðu farið um húsið og lagt það í rúst og ákærði Ísak Logi haft sig mun meira í frammi við þá iðju en ákærði Sindri Snær. Ákærðu hafi svo farið á brott og einhver hringt í lögreglu.

Fyrir dómi kvaðst H hafa verið á djamminu, komið aftur í húsið að [...] undir morgun, ákærðu knúíð þar dyra, hann hleypt þeim inn, ákærði Ísak Logi ráðist á hann, slegið hann í höfuð og líkama, atlagan borist inn í svefnherbergi, ákærði tekið hann kyrkingartaki ofan á rúmi, I komið að, hent ákærða af H og ákærði Sindri Snær í kjölfarið hrint I í gólfið. Eftir þetta hafi ástandið róast um stund áður en ákærðu gengu berserksgang um húsið og lögðu það í rúst. Hann kvaðst ekki hafa séð aðra valda skemmdum á húsinu og var minnisstæðast að ákærðu brutu fjölda diska og glasa og sprautuðu úr slökkvitæki.

I greindi frá því hjá lögreglu og fyrir dómi að hann hafi verið sofandi að [...] og vaknað við mikil læti, farið fram, séð ákærða Ísak Loga kyrkja H ofan á rúmi í öðru svefnherbergi, I því hlaupið til og hent ákærða af honum. Ákærði Sindri Snær hafi svo komið að og hent I í gólfið. Eftir þetta hafi ákærðu gengið berserksgang um húsið og farið á brott. I minnti að hann hafi orðið svo pirraður yfir því að enginn vildi hlusta á hann að hann hafi kýlt í stofuvegg og brotið á hann gat.

4.

J mætti á lögreglustöð 12. mars 2018, lagði fram Excel skjal og lista yfir muni sem hann saknaði úr einbýlishúsinu eða skemmdust umrædda nótt og sagði gögnin byggja á könnun hans og Júlí Óskar Antonsdóttur lögmanns á vettvangi 10. febrúar. Mat J tjón vegna skemmdra muna 4.178.900 krónur og tjón vegna stolinna muna 1.309.995, eða samtals 5.488.895 krónur. J gaf stutta skýrslu 9. janúar 2019, krafðist refsingar á hendur hinum seku og áskildi sér rétt til að leggja fram bótakröfu í málinu.

5.

Ákærði Ísak Logi var fyrst yfirheyrður um málið 28. október 2019. Hann kvaðst ekki muna eftir að hafa farið að [...] umrædda nótt, gat ekki staðfest að hann hafi verið þar og ekki vita til þess að hann hafi ráðist á H eða gengið berserksgang um húsið og skemmt fjölda muna. Ákærði kvaðst hafa verið veruleikafirrtur á því tímabili sem hér um ræðir og farið í meðferð í mars/apríl 2018. Honum var kynntur framburður vitna og kvaðst sem fyrr ekki muna eftir að hafa verið á staðnum. Hann hafnaði bótakröfu J og kvaðst ekki geta gengist við verknaði sem hann vissi ekki hvort hann hefði framið. Ákærði kvaðst halda að hann hafi verið ósakhæfur á þessum tíma og tók fram að hann og meðákærði Sindri Snær hafi upplifað sig sem djöfla.

Ákærði Sindri Snær var fyrst yfirheyrður 29. október 2019. Hann kvaðst hafa verið í mjög harðri neyslu á því tímabili sem hér um ræðir og farinn að trúa því að hann væri sjálfur djöfullinn. Hann kvaðst ekki muna eftir að hafa farið að [...] umrædda nótt, geta ekki staðfest að hann hafi verið þar, ekki vita til þess að hann hafi gengið berserksgang og ekki vita hvort veist hafi verið að H. Ákærða var kynntur framburður vitna og kvaðst sem fyrr ekki muna eftir að hafa verið á staðnum.

6.

Samkvæmt upplýsingaskýrslu lögreglu fannst myndskleið í farsíma ákærða Ísaks Loga, sem lögregla telur vera tekið innandyra að [...] og sýna meðákærða Sindra Snæ á staðnum. Myndunum fylgir svohljóðandi texti: „Gaman mæta heim til folk að rukka sem hafa ekki borgað í langan tíma rusta íbuðina og sprauta slokkvutæki utum allt og læsa þau síðan í herbergi og chilla bara í íbuðinu“

7.

Ákærði Ísak Logi kom fyrir 26. maí sl. og gekkst við því að hafa ruðst inn í einbýlishúsið að [...], ráðist að H og slegið hann „nokkur högg“ í andlit og líkama, í framhaldi tekið hann hálstaki ofan á rúmi í svefnherbergi hússins og þrengt að öndunarvegi hans. Ákærði kvað það alls ekki hafa verið ætlun sína að drepa H „eða neitt þannig“. Hann kvaðst hafa verið í mjög slæmu geðrænu ástandi þegar þetta gerðist, það bitnað að ósekju á H og ákærði ekki haft neina ástæðu fyrir því sem hann gerði á hlut hans. Hann viðurkenndi bótaskyldu gagnvart H en mótmælti fjárhæð bótakröfu hans.

Ákærði gekkst einnig við því að hafa í kjölfar atlögunnar að H farið um húsið, brotið glös, velt þungu eldhúsborði um koll án þess að skemma það og sprautað úr slökkvitæki yfir innbú og innanstokksmuni. Hann kvaðst ekki minnst þess að hafa valdið öðrum spjöllum á húsnaðinu, sagði I hafa gert gatið í stofuvegg þegar hann kýldi

í vegginn „í dramafýlu“, harðneitaði því að hafa stolið nokkru úr húsinu eins og húseigandinn héldi fram og hafnaði bótaskyldu gagnvart honum. Kvaðst ákærði telja að hann hafi aðeins valdið minni háttar eignaspjöllum og bæri refsing því til samræmis. Fram kom í máli ákærða að hann væri gjörbreyttur maður frá því sem áður var og vildi með framburði sínum fyrir dómi hreinsa samvisku sína og styrkja samband sitt við Guð.

Ákærði Sindri Snær kom fyrir dóm sama dag, neitaði sök og hafnaði framlögðum bótakröfum. Hann kvaðst ekki vilja tjá sig frekar um sakarefnið og að höfðu samráði við verjanda ekki svara spurningum er tengjast lögreglurannsóknargögnum.

Niðurstaða.

A.

Samkvæmt 108. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála hvílir sönnunarbyrði um sekt ákærðu og atvik sem telja má þeim í óhag á ákæruvaldinu og verða ákærðu því aðeins sakfelldir að nægileg sönnun, sem ekki verði vefngd með skynsamlegum rökum, teljist fram komin um hvert það atriði er varðar sekt þeirra, sbr. 1. mgr. 109. gr. Metur dómari enn fremur, eftir því sem þörf krefur, hvert sönnunargildi þær staðhæfingar hafa sem varða ekki beinlínis atriði sem sanna skal en ályktanir má leiða um það, sbr. 2. mgr. 109. gr. Samkvæmt 1. mgr. 111. gr. gildir og sú meginregla að dómur í sakamáli skuli reistur á sönnunargögnum sem færð eru fram við meðferð máls fyrir dómi og að jafnaði fyrir þeim dómara sem málið dæmir, sbr. 1. mgr. 112. gr. Af reglunni leiðir að skýrslur ákærðu og vitna hjá lögreglu hafa ekki sönnunargildi í sakamáli nema í þeim tilvikum sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 111. gr. Samkvæmt því verða ákærðu ekki sakfelldir á grundvelli lögregluskýrslna einna sér.

B.

Ákærðu er annars vegar gefin að sök líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga, með því að hafa að morgni sunnudagsins 4. febrúar 2018 staðið saman að því að ryðjast inn í íbúðarhúsið að [...] og ákærði Ísak Logi ráðist að brotaþola H, slegið hann ítrekað í andlit og líkama, tekið hann hálstaki og hert að þannig að brotaþoli var við það að missa meðvitund og þegar I kom brotaþola til hjálpar hafi meðákærði Sindri Snær ráðist á I og hent honum í gólfið. Afleiðingar þessa fyrir brotaþolann H voru að hann hlaut glóðarauga hægra megin, eymsli yfir brjóstkassa, verki í miðhandarbeinum 4 og 5 á hægri hendi og bólgu þar yfir, mar á sköflungi vinstra megin og mar á hægra læri.

Þá er ákærðu gefið að sök að hafa, í kjölfar ofangreindrar atlögu, farið saman um íbúðarhúsið, brotið diska, glös og skrautmuni, hent hnífapörum í gólfið, brotið stóla og borð, rispað eldhúsinnréttingu, tekið slökkvitæki og sprautað úr því yfir íbúðina, gert gat á vegg í stofunni, rifið niður vegghillur, brotið skóhillu, skemmt baðinnréttingu og gólfefni íbúðarinnar, brotið upp baðherbergishurð og rispað hana. Í ákæru er áætlaðar skemmdir sagðar 6.300.000 krónur að sögn húseiganda og háttsemi ákærðu talin til stórfelldra eignaspjalla samkvæmt 2. mgr. 257. gr. almennra hegningarlaga.

C.

Þrátt fyrir orðalag ákæru eru ákærðu ekki sóttir til saka fyrir brot á 231. gr. almennra hegningarlaga. Kemur því ekki til skoðunar hvort þeir hafi greint sinn ruðst í heimildarleysi inn í einbýlishúsið að [...].

Með hliðsjón af skýlausri játningu ákærða Ísaks Loga fyrir dómi, sem samrýmist vitnisburði brotapolans H og vitnisins I og öðrum málsgögnum, er sannað að ákærði hafi greint sinn veist að nefndum brotapola með þeim hætti sem frá greinir í ákæru og með þeim afleiðingum sem þar er lýst. Varðar sú háttsemi refsingu samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga.

Með hliðsjón af verknaðarlýsingu í ákæru, framburði brotapola H, vætti I, sem í ákæru er ekki tilgreindur sem brotapoli, og gegn eindreginni neitun ákærða Sindra Snæs þykir ósannað að ákærði hafi veist að I með þeim hætti að refsingu varði samkvæmt 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga og skal ákærði því sýkn af slíku broti.

Með hliðsjón af skýlausri játningu ákærða Ísaks Loga fyrir dómi, sem stoð fær í vitnisburði H og I, frumskýrslu GG lögreglumanns og dómsvætti, framlögðum ljósmyndum og öðrum rannsóknargögnum máls, er hafið yfir skynsamlegan vafa að ákærðu hafi farið saman um einbýlishúsið að [...], sprautað úr slökkvitæki yfir hluta húsnæðisins, brotið diska, glös og skrautmuni, skemmt stóla og borð, rispað eldhúsinnréttingu, rifið niður vegghillur, brotið skóhillu, skemmt baðinnréttingu og brotið baðherbergishurð og rispað hana. Á hinn bóginn er ósannað að ákærðu hafi skemmt gólfefni íbúðarhússins og verða þeir sýknaðir af því. Þá féll ákæruvaldið við munnlegan flutning málsins frá ákæru fyrir að ákærðu hafi gert gat á stofuvegg. Loks telst það eitt að henda hnífapörum á gólf ekki til eignaspjalla. Þau spjöll á eigninni, sem sönnuð teljast og ákærðu er sakfelldir fyrir, voru unnin í félagi og bera þeir óskipt fulla refsíabyrgð á þeim. Eignaspjöllin teljast minniháttar í skilningi 257. gr. almennra hegningarlaga og verða því heimfærð undir 1. mgr. þeirrar lagagreinar.

B. - Ákvörðun refsinga.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn eru bornir þungum sökum í málinu, þótt mismiklar séu. Þannig varða frelsissviptingarbrott samkvæmt 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga fangelsi ekki skemur en eitt ár og allt að 16 ára fangelsi eða ævilangt. Þá varða sérstaklega hættulegar líkamsárásir samkvæmt 2. mgr. 218. gr. allt að 16 ára fangelsi og sú háttsemi samkvæmt 108. gr. að beita annan mann ofbeldi eða hótunum í tengslum við skýrslugjöf hjá lögreglu eða fyrir dómi varðar allt að sex ára fangelsi. Er óhjákvæmilegt að líta til þessa við ákvörðun refsinga í málinu. Þá þykir aldur ákærðu og sakaferill vega þungt, sem og afstaða þeirra til sakargifta og hvort þeir hafi á þeim árum sem liðin eru frá framningu brota samkvæmt ákærum II, V, VI og VII reynt með markverðum hætti að breyta lífi sínu til betri vegar. Að því er varðar ákærðu alla verður og við ákvörðun refsingar tekið tillit til þess að útgáfa ákæra V, VI og VII dróst töluvert, sem og til þess að ákærðu voru leiddir gegnum aðalmeðferð máls og dómtöku í júní 2020 án þess að dómur gengi og þurftu af ástæðum sem þeim verður ekki kennt um að sæta endurtekinni aðalmeðferð ári síðar. Slík málsmeðferð er í andstöðu við 1. mgr. 184. gr. laga nr. 88/2008, 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrárinnar nr. 33/1944 og 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, sbr. lög nr. 62/1994. Með framangreind atriði í huga verður nú nánar vikið að refsingum ákærðu hvers og eins.

1. Ákærði Daníel Christensen.

Ákærði Daníel er 38 ára. Hann var síðast dæmdur 29. september 2015 og hlaut þá 9 mánaða fangelsi, þar af 6 mánuði skilorðsbundið tvö ár, fyrir fíkniefnalagabrot og líkamsárásir samkvæmt 1. mgr. 217. gr. og 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Samkvæmt sakavottorði lauk ákærði afplánun refsingar 18. maí 2018.

Ákærði er í málinu sakfelldur fyrir brott gegn valdstjórninni samkvæmt 108. gr. almennra hegningarlaga og sérstaklega hættulega líkamsárás samkvæmt 2. mgr. 218. gr. laganna og voru brotin framin dagana 6.-10. desember 2018, sbr. ákæra II. Þá er ákærði sakfelldur fyrir frelsissviptingu, sérstaklega hættulega líkamsárás og hótanir og voru þau brott unnin í félagi við aðra 8. febrúar 2018, sbr. ákæra V. Loks er ákærði sakfelldur fyrir fíkniefnalagabrot 29. nóvember 2018 samkvæmt ákæru I.-3. og umferðarlagabrot 24. júlí og 19. nóvember 2019 samkvæmt ákærum III og IV. Hafa síðastgreind þrjú brott óveruleg áhrif við refsíákvörðun í málinu. Verður refsing fyrir öll brotin tiltekin með hliðsjón af

77. gr. almennra hegningarlaga. Brot ákærða samkvæmt ákærum II og V eru sérlega alvarleg og brotin samkvæmt ákæru V þess utan ófyrirleitinn og hrottaleg og augljóslega framin að fyrirlagi ákærða. Hann hefur aldrei gengist við þessum brotum og á sér engar málsbætur. Ber við ákvörðun refsingar að líta til alls þessa, sem og aldurs ákærða, sbr. 1., 3., 4., 6., 7. og 8. töluliður 1. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga. Þá verður ekki litið framhjá því að brot ákærða samkvæmt ákærum II og V fela í sér ítrekun samkvæmt 71. gr., sbr. 1. mgr. 218. gr. c. almennra hegningarlaga og má af þeirri ástæðu hækka refsingu ákærða um allt að helming. Einnig ber að líta til 2. mgr. 70. gr. hegningarlaganna en samkvæmt henni skal að jafnaði meta það til refsibýngingar þegar brot er framið í samverknaði með öðrum. Loks verður ekki framhjá því horft að brot gegn 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga varða að lágmarki 12 mánaða fangelsi.

Samkvæmt öllu framansögðu þykir refsing ákærða Daníels vægast metin fangelsi í 22 mánuði. Í ljósi aldurs ákærða, sakaferils og alvarleika brotanna samkvæmt ákærum II og V þykir ótækt að skilorðsbinda refsinguna. Frá henni skal þó dragast gæsluvarðhald ákærða frá 10.-17. febrúar 2018, samtals 8 dagar, sbr. 76. gr. almennra hegningarlaga.

2. Ákærði Elmar Þór Sveinarsson.

Ákærði Elmar Þór er 35 ára. Frá árinu 2008 hefur hann níu sinnum sætt refsingu og þar af hlotið sjö refsidóma. Þann 28. ágúst 2018 var honum gerð 260.000 króna sekt fyrir umferðarlagabrot. Með dómi 5. febrúar 2019 var honum gerður hegningarauki við þá sekt og dæmdur í fésekt og 4 mánaða fangelsi, skilorðsbundið þrjú ár, fyrir umferðar- og fíkniefnalagabrot. Með dómi 19. júlí 2019 var ákærða gerður hegningarauki við þann dóm og dæmdur í fésekt og 2 mánaða fangelsi, skilorðsbundið tvö ár, fyrir tilraun til þjófnaðar og fíkniefnalagabrot.

Brotin sem ákærði er sakfelldur fyrir samkvæmt ákæru V voru framin fyrir uppkvaðningu ofangreindra dóma og teljast hegningarauki við þá. Ber því samkvæmt 60. gr. almennra hegningarlaga að taka upp 6 mánaða fangelsisrefsingu samkvæmt þeim dómum og gera ákærða refsingu í einu lagi fyrir öll brotin eftir reglum 77. og 78. gr. sömu laga. Hin nýju brot ákærða eru sérlega alvarleg og voru unnin í félagi við aðra á ófyrirleitinn og hrottaleg. Verður litið til þessa og aldurs ákærða við ákvörðun refsingar, sbr. 1., 3. og 4. töluliður 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga. Þá verður ekki framhjá því horft að brot gegn 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga varða að lágmarki 12 mánaða fangelsi.

Fram kom í máli ákærða fyrir dómi 26. maí sl. að hann hafi í febrúar 2018 verið illa staddur vegna vímuefnaneyslu og sú neysla ágerst áður en ákærði leitaði sér hjálpar í september 2019. Hafa verið lögð fram gögn er sýna að ákærði hafi í sama mánuði byrjað vímuefna meðferð á vegum Samhjálp, lokið henni í janúar 2020 og frá þeim tíma búið á áfangaheimilum samtakanna. Fær ákærði jákvæðar umsagnir frá Samhjálp og tveimur áfangaheimilum fyrir samviskusemi, samvinnu og dugnað. Í máli ákærða kom og fram að hann hafi stundað nám í TC Biblíuskólanum síðastliðna átta mánuði og sé kominn með staðfesta skólavist við Ráðgjafarskóla Íslands í haust. Liggja fyrir gögn þessu til staðfestingar og lofsverð umsögn frá biblíuskólanum. Loks ber að nefna að ákærði á [...] son á Akureyri sem hann segist nú vera í góðu samband við og dvelji hjá honum þegar hann fari norður til að vinna við smíðar á hóteli foreldra sinna en að sögn ákærða vann hann við smíðar í 16 ár áður en hann varð fyrir slysi og missti fótanna í lífinu.

Samkvæmt ofansögðu er ljóst að ákærði hefur breytt lífi sínu mjög til betri vegar frá því að hann framdi brot sín. Verður litið til þessa við ákvörðun refsingar, sbr. 5. töluliður 1. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga, sem og þess að hvatir að baki framferði ákærða virðast þokukenndar sökum mikillar og langvarandi vímuefnaneyslu, sbr. 6. og 7. töluliður. Þá verður litið til þess að rúm þrjú ár eru liðin frá framningu brotanna, að útgáfa ákæru dróst töluvert og að meðferð málsins hefur síðan dregist verulega fyrir dómi af ástæðum sem ákærða verður ekki kennt um. Að virtum þessum atriðum og með vísan til annars sem að fram er rakið verður refsing ákærða Elmars Þórs ákveðin í einu lagi fangelsi 15 mánuði. Kemur ekki annað til álita en að sú refsing verði skilorðsbundin og skal hún falla niður að liðnum tveimur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingar skal frá henni draga gæsluvarðhald ákærða frá 10.-16. febrúar 2018, samtals 7 dagar, sbr. 76. gr. sömu laga.

3. Ákærði Ísak Logi Bjarnason.

Ákærði Ísak Logi er fæddur 28. mars 1999 og varð því 18 ára í mars 2017. Ákærði var 18. júní 2019 dæmdur í 18 mánaða fangelsi fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás með hnífi 14. apríl 2017, auk annarra minni brota. Með þeim dómi var tekin upp 30 daga skilorðsbundin fangelsisrefsing samkvæmt dómi 29. desember 2017 og sú refsing dæmd með. Af sakavottorði ákærða verður ekki ráðið að hann hafi afplánað þessa refsingu. Í kjölfar dómsins 18. júní 2019 gekkst ákærði 20. janúar 2020 undir sátt og greiðslu 120.000 króna sektar fyrir akstur bifreiðar sviptur ökurétti og var með dómi 16. júní 2020

gerður 400.000 króna hegningarauki við sáttina vegna umferðarlagabrota í nóvember 2018 og ágúst 2019.

Ákærði er í málinu sakfelldur fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás 31. október 2017, sbr. ákæra VI, fyrir líkamsárás og eignaspjöll 4. febrúar 2018, sbr. ákæra VII og fyrir frelsissviptingu, sérstaklega hættulega líkamsárás og hótunarbrot 8. febrúar 2018, sbr. ákæra V. Brotin voru framin fyrir uppkvaðningu dómsins 18. júní 2019 og sáttar og dóms í janúar og júní 2020. Ber því nú að dæma ákærða hegningarauka fyrir hin nýju brot er samsvari þeirri þynging hegningar sem kynni að hafa orðið ef dæmt hefði verið um öll brotin í einu lagi, sbr. 78. gr. almennra hegningarlaga. Verður sú refsing jafnframt tiltekin með hliðsjón af 77. gr. laganna.

Við ákvörðun refsingar verður litið til alvarleika hinna nýju brota og til þess hvaða refsing er lögð við þeim. Brot ákærða samkvæmt ákærum V og VI eru sérlega alvarleg og voru unnin í félagi við aðra á ófyrirleitinn og hrottafenginn hátt. Horfir þetta til refsipýngingar samkvæmt 1. og 3. tölulið 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga. Á hinn bóginn þykir mega líta til þess að ákærði var 18 ára er hann framdi brotin, sbr. 4. töluliður 1. mgr. 70. gr. téðra laga, til þess að hvatir að baki framferði hans virðast þokukenndar sökum mikillar og langvarandi vímuefnaneyslu, sbr. 6. og 7. töluliður, til þess að ákærði hefur fyrir dómi játað þær sakargiftir sér á hendur sem hann hefur minningu um, og til þess að hann hefur náð sáttum við brotþola samkvæmt ákæru VII og fallist á bótaskyldu gagnvart honum og brotþolum samkvæmt ákærum V og VI.

Samkvæmt framlögðu vottorði SÁÁ innritaðist ákærði á Vog 22. mars 2018 og lauk framhaldsmeðferð á Vík 1. maí það ár. Af framburði ákærða fyrir dómi 26. maí sl. og öðrum málgögnum virðist sem ákærði hafi allar götur síðan haldið sér á beinu brautinni, komist í starfsendurhæfingu hjá VIRK og er nú í vinnu hjá [...]. Að sögn ákærða nýtir hann sér handleiðslu fagaðila og hefur fundið lífi sínu nýjan og gjörbreyttan farveg í trúfélagi Votta Jehóva.

Samkvæmt síðastgreindu þykir ljóst að ákærði hefur breytt lífi sínu mjög til betri vegar frá því að hann framdi brot sín. Verður litið til þessa við ákvörðun refsingar, sbr. 5. töluliður 1. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga. Þá verður litið til þess að rúm þrjú ár eru liðin frá framningu brotanna, að útgáfa ákæra dróst töluvert og að meðferð málsins hefur síðan dregist verulega fyrir dómi af ástæðum sem ákærða verður ekki kennt um. Að virtum þessum atriðum og með vísan til annars sem að framan er rakið þykir refsing

ákærða Ísaks Loga hæfilega ákveðin fangelsi í 18 mánuði, sem samsvarar því að hann hefði fengið 3 ára fangelsi ef dómur hefði gengið um öll brot hans 18. júní 2019.

Þegar litið er til þess að ákærði var 18 ára er hann framdi brotin, þess að hann tók í mars 2018 ákvörðun um að snúa lífi sínu algerlega við, þess að síðan eru liðin rúm þrjú ár og er ákærði í dag nýtur þjóðfélagsþegn og loks þess, að Ísak Logi hefur einn ákærðu sýnt fulla iðrun og játað sakir sér á hendur eftir bestu minningu, þykir eins og hér stendur sérstaklega á mega ákveða að fresta fullnustu 18 mánaða viðbótarrefsingarinnar þannig að hún falli niður að liðnum tveimur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til afplánunar þeirrar refsingar skal frá henni draga gæsluvarðhald ákærða frá 10.-16. febrúar 2018 og gæsluvarðhald frá 2.-10. nóvember 2018, samtals 16 dagar, sbr. 76. gr. sömu laga.

4. Ákærði Sindri Snær Stefánsson.

Ákærði Sindri Snær er fæddur 3. júlí 1999 og varð því 18 ára í júlí 2017. Hann á ekki þann sakaferil að baki sem máli skiptir við ákvörðun refsingar. Ákærði er sakfelldur fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás 31. október 2017, sbr. ákæra VI, fyrir eignaspjöll 4. febrúar 2018, sbr. ákæra VII og fyrir frelsissviptingu, sérstaklega hættulega líkamsárás og hótanir 8. febrúar 2018, sbr. ákæra V. Við ákvörðun refsingar verður litið til alvarleika brotanna samkvæmt ákærum V og VI og til þess hvaða refsing er lögð við þeim, en umrædd brot eru sérlega alvarleg og voru unnin í félagi við aðra á ófyrirleitinn og hrottafenginn hátt. Horfir þetta til refsipýngingar samkvæmt 1. og 3. tölulið 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga.

Á hinn bóginn þykir mega líta til þess að ákærði var aðeins 18 ára er hann framdi brotin, sbr. 4. töluliður 1. mgr. 70. gr. téðra laga, sem og þess að hvatir að baki framferði hans virðast þokukenndar sökum mikillar og langvarandi vímuefnaneyslu, sbr. 6. og 7. töluliður.

Fram kom í máli ákærða fyrir dómi 26. maí sl. að hann hafi í kjölfar þeirra atvika sem ákært er fyrir farið í meðferð á Vogu, þaðan í framhaldsaðalmeðferð á Vík og því næst á áfangaheimilið Draumasetrið þar sem hann býi nú. Hann kvaðst vera að byrja í Grettistaki, sem er stuðningsúrræði fyrir fólk með langvarandi félagslegan vanda vegna vímuefnaneyslu, ætlar sér þannig að öðlast meiri bata og jafnvægi og komast aftur inn í samfélagið en ákærða dreymir um að fara í skóla og stofna eigið fyrirtæki. Hafa verið lögð fram gögn því til stuðnings að ákærði lauk grunn- og framhaldsvímuefnaeðferð

14. maí sl. og hefur trygga búsetu hjá Draumasetrinu. Þá liggur fyrir geðrannsókn II á ákærða 3. júní 2020. Samkvæmt henni er ákærði sakhæfur en glímir við sértæka málproskaröskun sem hefur háð honum verulega í daglegu lífi.

Af ofansögðu verður ráðið að ákærði sé að reyna að snúa lífi sínu til betri vegar og virðist töluvert hafa áunnist í þeim efnum. Þykir mega líta til þessa, sem og þess að rúm þrjú eru liðin frá því að hann framdi brot sín, að útgáfa ákæra dróst töluvert og að meðferð málsins hefur síðan dregist verulega fyrir dómi af ástæðum sem ákærða verður ekki kennt um.

Samkvæmt öllu framansögðu og með hliðsjón af 77. gr. almennra hegningarlaga þykir refsing ákærða hæfilega ákveðin fangelsi í 18 mánuði.

Þegar litið er til þess að ákærði var 18 ára er hann framdi brotin, þess að hann hefur ekki áður verið fundinn sekur um hegningarlagabrot, þess að rúm þrjú ár eru liðin frá framningu brotanna og loks þess, að ákærði freistar þess nú að snúa lífi sínu til betri vegar, þykir eins og hér stendur sérstaklega á mega ákveða að fresta fullnustu dæmdrar refsingar og skal hún falla niður að liðnum þremur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingar skal frá henni draga gæsluvarðhald ákærða frá 10.-16. febrúar 2018 og gæsluvarðhald frá 2.-10. nóvember 2018, samtals 16 dagar, sbr. 76. gr. sömu laga.

4. Ákærði Víðir Örn Ómarsson.

Ákærði Víðir Örn er 38 ára. Samkvæmt sakavottorði var hann 25. september 2019 dæmdur í 3 mánaða fangelsi, skilorðsbundið eitt ár, fyrir fíkniefnalagabrot framið 9. febrúar 2018. Brotið sem ákærði er nú sakfelldur fyrir samkvæmt ákæru V var framið fyrir uppkvaðningu ofangreinds dóms. Ber því nú að dæma ákærða hegningarauka fyrir hið nýja brot er samsvari þeirri þynging hegningar sem kynni að hafa orðið ef dæmt hefði verið um bæði brotin í einu lagi, sbr. 78. gr. almennra hegningarlaga. Verður sú refsing jafnframt tiltekin með hliðsjón af 77. gr. laganna.

Ákærði er nú sakfelldur fyrir frelsissviptingu 8. febrúar 2018. Hið nýja brot er sérlega alvarlegt og var unnið á ófyrirleitinn hátt í félagi við aðra. Varða brot af þessu tagi að lágmarki 12 mánaða fangelsi samkvæmt 2. mgr., sbr. 1. mgr. 226. gr. almennra hegningarlaga. Verður litið til þessa og aldurs ákærða við ákvörðun refsingar, sbr. 1. og 4. töluliður 1. mgr. 70. gr. og 2. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga.

Fram kom í máli ákærða fyrir dómi 31. maí sl. að hann hafi komist í meðferð á Vogu 5. apríl 2018 og farið þaðan í framhaldsmeðferð á Vík [...]. Að sögn ákærða hefur hann undanfarin ár verið mjög virkur í 12 spora samtökunum og hjálpi öðrum fíklum í vanda. Þá hafi hann farið í níu mánaða starfsendurhæfingu hjá VIRK, þannig komist aftur út á vinnumarkað sumarið 2019 og vinni nú við húsasmíðar en hann sé menntaður húsasmíður og líði vel í því starfi. Einnig kom fram að ákærði hafi eignast barn í júní 2020 og gift sig í júlí sama ár. [...] Liggur fyrir læknisvottorð sem staðreynir frásögn ákærða að hluta, en hún er ekki dregin í efa af hálfu ákæruvaldsins.

Samkvæmt síðastgreindu hefur ákærði breytt lífi sínu mjög til betri vegar frá því að hann framdi brot sitt. Verður litið til þessa við ákvörðun refsingar, sbr. 5. töluliður 1. mgr. 70. gr. almennra hegningarlaga. Þá verður litið til þess að rúm þrjú ár eru liðin frá brotadegi, að um hegningarauka er að ræða við 3 mánaða dóm, að útgáfa ákæru dróst töluvert og að meðferð málsins hefur síðan dregist verulega fyrir dómi af ástæðum sem ákærða verður ekki kennt um. Að virtum þessum atriðum og með vísan til annars sem að fram er rakið verður refsing ákærða ákveðin fangelsi í 10 mánuði. Kemur ekki annað til álita en að sú refsing verði skilorðsbundin og skal hún falla niður að liðnum tveimur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga.

C. - Ákvörðun skaða- og miskabóta.

1. Miskabótakrafa F samkvæmt ákæru V.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn eru sakfelldir fyrir ófyrirleitna frelsissviptingu brotþola um kl. 14:30 fimmtudaginn 8. febrúar 2018 og var hann ekki laus úr haldi fyrr en um kl. 20. Þá eru ákærðu, aðrir en Víðir Örn, sakfelldir fyrir hrottalegar atlögur og hótanir gagnvart brotþola á meðan hann var í haldi. Ákærðu hafa með samverknaði sínum valdið brotþola miska í skilningi 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og bera óskipta ábyrgð á því. Við mat á fjárhæð miskabóta verður litið til þess að ákærðu stóðu fimm saman að frelsissviptingunni og hafði brotþoli ærna ástæðu til að óttast um velferð sína. Þá var honum ítrekað ógnað með hættulegum tækjum og þeim sumum beitt á líkama hans. Er sú aðför annarra en ákærða Víðis Arnar til þess fallin að auka enn á andlegar þjáningar brotþola. Að virtum þessum atriðum og með hliðsjón af vottorði R geðlæknis 30. október 2018, sem rakið er í kafla V.-4., þykja miskabætur hæfilega ákveðnar 1.250.000 krónur. Ber sú fjárhæð vexti samkvæmt 1. mgr.

8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 8. febrúar 2018 til 21. febrúar 2020, þá er mánuður var liðinn frá birtingu bótakröfunnar gagnvart ákærðu öllum, en frá þeim degi reiknast dráttarvextir samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Ákærðu verða dæmdir óskipt til greiðslu þóknunar Arnars Kormáks Friðrikssonar lögmanns sem var réttargæslumaður brotaþola fram að fyrri dómtöku máls 15. júní 2020. Með hliðsjón af eðli og umfangi máls og að teknu tilliti til tímaskýrslu réttargæslumanns þykir þóknun hans hæfilega ákveðin 1.085.620 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk 105.857 króna ferðakostnaðar.

Axel Kári Vignisson lögmaður tók við hlutverki réttargæslumanns brotaþola 26. maí sl. Að því gættu og að teknu tilliti til tímaskýrslu réttargæslumanns þykir þóknun hans hæfilega ákveðin 412.300 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk 31.785 króna ferðakostnaðar. Kostnaður þessi féll eingöngu til vegna endurupptöku málsins og greiðist því úr ríkissjóði.

2. Miskabótakrafa G samkvæmt ákæru VI.

Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær eru sakfelldir fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás gegn brotaþola 31. október 2017. Með þeim verknaði ollu þeir brotaþola miska í skilningi 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og bera á því óskipta ábyrgð. Við mat á fjárhæð miskabóta verður litið til þess að ákærðu veittust í félagi að brotaþola með hnífum um miðja nótt þegar hann átti sér einskis ills von. Var aðförin fólkskuleg og til þess fallin að vekja mikinn ótta hjá brotaþola og valda honum andlegum þjáningum. Á hitt ber að líta að aðrar afleiðingar af háttsemi ákærðu voru minniháttar. Að virtum þessum atriðum og með hliðsjón af umsögnum Ó sálfræðings, sem frá greinir í kafla VI-5., þykja miskabætur hæfilega ákveðnar 750.000 krónur. Ber sú fjárhæð vexti samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 31. október 2017 til 21. febrúar 2020, þá er mánuður var liðinn frá birtingu bótakröfunnar gagnvart ákærðu báðum, en frá þeim degi reiknast dráttarvextir samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Ákærðu verða dæmdir óskipt til greiðslu þóknunar Andrésar Más Magnússonar réttargæslumanns brotaþola og 32.000 króna útlagðs kostnaðar hans vegna málsins á tímabilinu 9. nóvember 2017 til 15. júní 2020 þá er málið var fyrst dómtekið. Með hliðsjón af eðli og umfangi máls og að teknu tilliti til tímaskýrslu réttargæslumanns þykir þóknun fyrir störf hans á greindu tímabili hæfilega ákveðin 942.400 krónur að meðtöldum

virðisaukaskatti. Í kjölfar endurupptöku málsins 19. apríl sl. hefur bæst við vinnu réttargæslumanns og þykir þóknun fyrir þau störf hæfilega ákveðin 212.040 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Kostnaður þessi féll eingöngu til vegna endurupptöku málsins og greiðist því úr ríkissjóði.

3. Miskabótakrafa H samkvæmt ákæru VII.

Af hálfu brotþola var upphaflega krafist 1.500.000 króna miskabóta en sú krafa síðan lækkuð í 500.000 krónur undir rekstri málsins. Ákærði Ísak Logi hefur viðurkennt bótaskyldu í málinu en krefst lækkunar á tildæmdum bótum. Ákærði er sakfelldur fyrir líkamsárás gegn brotþola 4. febrúar 2018, svo sem nánar er rakið í ákæru VII og með þeim afleiðingum sem þar er lýst. Með þeim verknaði olli hann brotþola miska í skilningi 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og ber á því bótaábyrgð. Að gættum öllum atvikum að broti ákærða og með hliðsjón af dómi Landsréttar 5. júní 2020 í máli nr. 926/2018 þykja miskabætur hæfilega ákveðnar 300.000 krónur. Ber sú fjárhæð vexti samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 4. febrúar 2018 til 20. febrúar 2020, þá er mánuður var liðinn frá birtingu bótakröfunnar gagnvart ákærða, en frá þeim degi reiknast dráttarvextir samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Þá ber að dæma ákærða til greiðslu kostnaðar við að halda bótakröfunni frammi en þar naut brotþoli aðstoðar Andrésar Más Magnússonar lögmanns. Þykir málskostnaður hæfilega ákveðinn 192.696 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

4. Skaðabótakrafa J samkvæmt ákæru VII.

Af hálfu bótakrefjanda var upphaflega krafist 6.300.000 króna skaðabóta en krafan svo lækkuð í 3.167.860 krónur undir rekstri málsins. Er sú fjárhæð reist á tjónamatsgerð JJ húsasmíðameistara sem bótakrefjandi aflaði 4. júní sl. Meðal stærstu kostnaðarliða er tjón vegna endurnýjunar gólfefna. Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær hafa mótmælt bótaskyldu og gögnum bótakrefjanda efnislega og krefjast þess að bótakröfunni verði vísað frá dómi. Með hliðsjón af því að ákærðu eru sýknir af eignaspjöllum á gólfefnum umrædds húss, sem og því að umrædd tjónamatsgerð byggir á einhliða kostnaðaráætlun, ber að vísa bótakröfunni frá dómi.

D. - Ákvörðun annarra viðurlaga og sakarkostnaðar.

Með broti samkvæmt ákæru IV hefur ákærði Daníel unnið til sviptingar ökuréttar samkvæmt 99. og 101. gr. umferðarlaga nr. 77/2019, sbr. áður 101. og 102. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Af hálfu ákæruvaldsins er krafist 4 mánaða sviptingar og í því sambandi vísað til þágildandi reglugerðar nr. 288/2018 um sektir og önnur viðurlög við umferðarlagabrotum. Af hálfu ákærða er þess krafist að honum verði ekki gerð frekari svipting vegna umrædds brots enda hafi hann fyrir löngu verið sviptur ökurétti ævilangt og þurfi ekki að bæta við þá sviptingu nú.

Samkvæmt sakavottorði ákærða var hann sviptur ökurétti ævilangt með dómi 4. mars 2010. Ekki nýtur gagna um að ákærði hafi sótt um endurveitingu ökuréttar á þeim rúmu 11 árum sem síðan eru liðin. Hvað sem því líður telur dómurinn að á grundvelli sakavottorðs ákærða sé ekki ástæða til að kveða á um sérstaka sviptingu ökuréttar í máli þessu.

Að kröfu ákæruvaldsins og með vísan til 6. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974 og 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 233/2001 skal ákærði Daníel sæta upptöku á 3,59 grömmum af haldlögðu amfetamíni samkvæmt 3. lið ákæru I. Þá skulu haldlagður hnífur samkvæmt ákæru II og haldlögð skæri, vírbursti og klaufhamar samkvæmt ákæru V upptæk til ríkissjóðs með vísan til 1. töluliðs 1. mgr. 69. gr. a. almennra hegningarlaga.

Ákærðu Daníel og KK eru sýknaðir af sakargiftum samkvæmt ákæru I. Samkvæmt sakarkostnaðaryfirliti ákæruvaldsins nemur útlagður kostnaður í þeim þætti málsins 534.401 krónu og greiðist hann úr ríkissjóði. Arnar Sigfússon lögmaður var verjandi ákærða KK á rannsóknarstigi máls og krefst hann í málinu 94.240 króna þóknunar að meðtöldum virðisaukaskatti. Verður sá kostnaður dæmdur og fellur einnig á ríkissjóð til greiðslu.

Ákærði Daníel er sakfelldur samkvæmt ákæru II. Því til samræmis skal ákærði greiða 2.000 króna útlagðan kostnað samkvæmt sakarkostnaðaryfirliti.

Fyrir liggur 50.892 króna útlagður kostnaður vegna vímuefnarannsóknar tengdum ákæru III. Samkvæmt henni sætti ákærði Daníel ekki ákæru fyrir vímuefnaakstur og því greiðist sá kostnaður úr ríkissjóði.

Ákærði Daníel er sakfelldur samkvæmt ákæru IV. Því til samræmis skal ákærði greiða 154.157 króna útlagðan kostnað samkvæmt sakarkostnaðaryfirliti.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær eru sakfelldir fyrir líkamsárás samkvæmt 2. lið ákæru V. Samkvæmt því greiði ákærðu óskipt 27.940 króna útlagðan læknskostnað í samræmi við sakarkostnaðaryfirlit ákæruvaldsins.

Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær eru sýknaðir af manndrápstilraun samkvæmt ákæru VI en sakfelldir fyrir sérstaklega hættulega líkamsárás. Samkvæmt þeim þætti málsins er útlagður kostnaður vegna áverkavottorðs 22.500 krónur og skulu ákærðu greiða óskipt þann kostnað. Þá nemur kostnaður vegna DNA rannsókna 306.685 krónum. Þykir eftir atvikum rétt að sá kostnaður falli á ríkissjóð.

Ákærði Ísak Logi er sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt ákæru VII. Því til samræmis verður honum gert að greiða 35.610 króna kostnað vegna læknisfræðilegra gagna í samræmi við sakarkostnaðaryfirlit ákæruvaldsins.

Að beiðni ákærða Sindra Snæs var dómkvaddur sérfræðingur til að framkvæma geðrannsókn á ákærða. Kostnaður vegna þessa nemur 606.000 krónum og greiðist af ákærða Sindra Snæ.

Ákærði KK er alfarið sýknaður af kröfum ákæruvaldsins í málinu. Því til samræmis greiðast málsvarnarlaun Sigurðar Freys Sigurðssonar verjanda ákærða úr ríkissjóði, sem og 149.134 króna ferðakostnaður. Með hliðsjón af eðli og umfangi máls, tímaskýrslu verjanda og því að málið sætti tvívegis nokkurra daga aðalmeðferð þykja málsvarnarlaun Sigurðar Freys hæfilega ákveðin 3.074.580 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Ákærði LL er sýknaður af kröfum ákæruvaldsins. Því til samræmis greiðast málsvarnarlaun Snorra Sturlusonar verjanda ákærða úr ríkissjóði, sem og 160.800 króna ferðakostnaður. Með hliðsjón af eðli og umfangi máls, tímaskýrslu verjanda, því að málið sætti tvívegis nokkurra daga aðalmeðferð og því að þáttur ákærða LL var óverulegur og takmarkaðist við einn ákærulið, þykja málsvarnarlaun verjanda hæfilega ákveðin 2.120.400 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Við ákvörðun málsvarnarlauna verjanda annarra ákærðu verður að greina á milli vinnuframlags verjanda og útlagðs kostnaðar, annars vegar við fyrri aðalmeðferð máls og hins vegar við seinni aðalmeðferð, en öll vinna og kostnaður sem fallið hefur til frá því að málið var fyrst dómtekið 15. júní 2020 fellur á ríkissjóð, óháð málsúrslitum.

Stefán Karl Kristjánsson lögmaður hefur gætt hagsmuna ákærða Daníels frá 10. febrúar 2018. Með hliðsjón af eðli og umfangi mála á hendur ákærða og að gætttri tímaskýrslu verjanda þykja málsvarnarlaun til 15. júní 2020 hæfilega ákveðin 5.654.400 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Á sama tímabili er ferðakostnaður 347.515 krónur og greiðist hann af ákærða. Með hliðsjón af því að ákærði er sýknaður af ákæru I þykir rétt að ákærði beri 2/3 hluta framangreindra málsvarnarlauna og að 1/3 hluti falli á

ríkissjóð. Samkvæmt tímaskýrslu verjanda hóf hann aftur vinnu við málið 14. janúar sl. Þykja málsvarnarlaun frá þeim degi hæfilega ákveðin 2.120.400 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og greiðast þau úr ríkissjóði ásamt 184.728 króna ferðakostnaði. Samkvæmt þessu eru málsvarnarlaun verjanda samtals 7.774.800 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Þórður Már Jónsson lögmaður hefur gætt hagsmuna ákærða Elmars Þórs frá 31. janúar 2020. Með hliðsjón af sakfellingu ákærða skal hann greiða málsvarnarlaun verjanda síns fram til 15. júní 2020 og 231.870 króna ferðakostnað. Þykja málsvarnarlaunin hæfilega ákveðin 1.896.580 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Úr ríkissjóði greiðist síðar fallinn 72.370 króna ferðakostnaður og 1.042.530 króna málsvarnarlaun að meðtöldum virðisaukaskatti. Samkvæmt þessu nema málsvarnarlaun verjanda í heild 2.939.110 krónum að meðtöldum virðisaukaskatti.

Guðmundur St. Ragnarsson lögmaður hefur gætt hagsmuna ákærða Ísaks Loga frá 31. október 2017. Með hliðsjón af eðli og umfangi mála á hendur ákærða og að gætttri tímaskýrslu verjanda þykja málsvarnarlaun til 15. júní 2020 hæfilega ákveðin 6.031.360 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Á sama tímabili er ferðakostnaður 171.775 krónur og greiðist hann af ákærða. Með hliðsjón af því að ákærði er sýknaður af manndrápstilraun samkvæmt ákæru VI þykir rétt að ákærði beri 3/4 hluta framangreindra málsvarnarlauna og að 1/4 hluti falli á ríkissjóð. Samkvæmt tímaskýrslu verjanda hóf hann aftur vinnu við málið 17. maí sl. Þykja málsvarnarlaun frá þeim degi hæfilega ákveðin 2.308.880 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og greiðast þau úr ríkissjóði. Samkvæmt þessu eru málsvarnarlaun verjanda samtals 8.340.240 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Ólafur Viggó Thordersen lögmaður hefur gætt hagsmuna ákærða Sindra Snæs frá 31. október 2017. Með hliðsjón af eðli og umfangi mála á hendur ákærða og að gætttri tímaskýrslu verjanda þykja málsvarnarlaun til 16. júní 2020 hæfilega ákveðin 6.596.800 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Á sama tímabili er ferðakostnaður 365.776 krónur og greiðist hann af ákærða. Með hliðsjón af því að ákærði er sýknaður af manndrápstilraun samkvæmt ákæru VI þykir rétt að ákærði beri 3/4 hluta framangreindra málsvarnarlauna og að 1/4 hluti falli á ríkissjóð. Samkvæmt tímaskýrslu verjanda hóf hann aftur vinnu við málið 13. apríl sl. Þykja málsvarnarlaun frá þeim degi hæfilega ákveðin 2.827.200 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og greiðast þau úr ríkissjóði

ásamt 100.830 króna ferðakostnaði. Samkvæmt þessu eru málsvarnarlaun verjanda í heild 9.424.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Gísli M. Auðbergsson lögmaður hefur gætt hagsmuna ákærða Víðis Arnar frá 20. febrúar 2018 vegna 1. liðs ákæru V. Með hliðsjón af sakfellingu ákærða skal hann greiða málsvarnarlaun verjanda síns fram til 15. júní 2020 og 415.418 króna ferðakostnað. Með hliðsjón af eðli og umfangi máls þykja málsvarnarlaunin hæfilega ákveðin 1.649.200 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Úr ríkissjóði greiðist síðar fallinn 305.000 króna ferðakostnaður og 1.413.600 króna málsvarnarlaun að meðtöldum virðisaukaskatti. Samkvæmt þessu eru málsvarnarlaun verjanda í heild 3.062.800 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Júlí Ósk Antonsdóttir lögmaður var verjandi ákærða Elmars Þór á rannsóknarstigi máls. Með hliðsjón af tímaskýrslu lögmannsins þykir þóknun fyrir verjandastörf í þágu ákærða hæfilega ákveðin 304.730 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og greiðist sú fjárhæð af ákærða.

Jónas Jóhannsson héraðsdómari kveður upp dóm þennan. Dómarinn tók við málinu 8. apríl 2021 og hafði fram að þeim tíma engin afskipti af meðferð þess.

Dómsorð:

Ákærði Daníel Christensen sæti fangelsi í 22 mánuði.

Ákærði KK er sýkn sakar.

Ákærði LL er sýkn sakar.

Ákærði Elmar Þór Sveinarsson sæti fangelsi í 15 mánuði en fresta skal fullnustu þeirrar refsingar og hún falla niður að liðnum tveimur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingar skal frá henni dragast 7 daga gæsluvarðhald ákærða 10.-16. febrúar 2018.

Ákærði Ísak Logi Bjarnason sæti fangelsi í 18 mánuði en fresta skal fullnustu þeirrar refsingar og hún falla niður að liðnum tveimur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingar skal frá henni dragast gæsluvarðhald ákærða 10.-16. febrúar og 2.-10. nóvember 2018, samtals 16 dagar.

Ákærði Sindri Snær Stefánsson sæti fangelsi í 18 mánuði en fresta skal fullnustu þeirrar refsingar og hún falla niður að liðnum þremur árum frá dómsbirtingu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga. Komi til fullnustu refsingar skal frá

henni dragast gæsluvarðhald ákærða 10.-16. febrúar og 2.-10. nóvember 2018, samtals 16 dagar.

Ákærði Víðir Örn Ómarson sæti fangelsi í 10 mánuði en fresta skal fullnustu þeirrar refsingar og hún falla niður að liðnum tveimur árum frá dómshirningu haldi ákærði almennt skilorð 57. gr. almennra hegningarlaga.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn greiði óskipt brotapolanum F 1.250.000 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 8. febrúar 2018 til 21. febrúar 2020 en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær greiði óskipt brotapolanum G 750.000 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 31. október 2017 til 21. febrúar 2020 en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Ákærði Ísak Logi greiði brotapolanum H 300.000 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 4. febrúar 2018 til 20. febrúar 2020 en frá þeim degi með dráttarvöxtum samkvæmt 9. gr., sbr. 1. mgr. 6. gr. sömu laga til greiðsludags.

Bótakröfu J er vísað frá dómi.

Gerð eru upptæk til ríkissjóðs 3,59 grömm af haldlögðu amfetamíni, haldlagður hnífur og haldlögð skæri, vírbursti og klaufhamar.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi, Sindri Snær og Víðir Örn greiði óskipt 1.085.620 króna þóknun Arnars Kormáks Friðrikssonar réttargæslumanns brotþola F að meðtöldum virðisaukaskatti og 105.857 króna ferðakostnað.

Úr ríkissjóði greiðist 412.300 króna þóknun Axels Kára Vignissonar réttargæslumanns brotþola F að meðtöldum virðisaukaskatti og 31.785 króna ferðakostnaður.

Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær greiði óskipt 942.400 króna þóknun Andrésar Más Magnússonar réttargæslumanns brotþola G að meðtöldum virðisaukaskatti og 32.000 króna útlagðan kostnað réttargæslumanns.

Úr ríkissjóði greiðist 212.040 króna þóknun Andrésar Más Magnússonar réttargæslumanns brotþola G að meðtöldum virðisaukaskatti.

Ákærði Ísak Logi greiði H 192.696 krónur í málskostnað.

Úr ríkissjóði greiðist 534.401 krónu áfallinn sakarkostnaður vegna ákæru I. Vegna sömu ákæru greiðist úr ríkissjóði 94.240 króna þóknun Arnars Sigfússonar verjanda ákærða KK á rannsóknarstigi máls, að meðtöldum virðisaukaskatti.

Vegna ákæru III greiðist úr ríkissjóði 50.892 króna áfallinn sakarkostnaður.

Ákærði Daníel greiði 156.157 króna áfallinn sakarkostnað vegna ákæra II og IV.

Ákærðu Daníel, Elmar Þór, Ísak Logi og Sindri Snær greiði óskipt 27.940 króna áfallinn sakarkostnað vegna ákæru V.

Ákærðu Ísak Logi og Sindri Snær greiði óskipt 22.500 króna sakarkostnað vegna ákæru VI. Annar áfallinn sakarkostnaður vegna sömu ákæru, 306.685 krónur, greiðist úr ríkissjóði.

Ákærði Ísak Logi greiði áfallinn 35.610 króna sakarkostnað vegna ákæru VII.

Ákærði Sindri Snær greiði 606.000 króna sakarkostnað vegna geðrannsóknar II 3. júní 2020.

Úr ríkissjóði greiðast 3.074.580 króna málsvarnarlaun Sigurðar Freys Sigurðssonar verjanda ákærða KK, að meðtöldum virðisaukaskatti og 149.134 króna ferðakostnaður verjanda.

Úr ríkissjóði greiðast 2.120.400 króna málsvarnarlaun Snorra Sturlusonar verjanda ákærða LL, að meðtöldum virðisaukaskatti og 160.800 króna ferðakostnaður verjanda.

Ákærði Daníel greiði 2/3 hluta 5.654.400 króna málsvarnarlauna Stefáns Karls Kristjánssonar verjanda síns, að meðtöldum virðisaukaskatti en 1/3 hluti sömu málsvarnarlauna greiðist úr ríkissjóði. Ákærði greiði 347.515 króna ferðakostnað verjanda. Önnur málsvarnarlaun, 2.120.400 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, greiðast úr ríkissjóði ásamt 184.728 króna ferðakostnaði.

Ákærði Elmar Þór greiði 1.896.580 króna málsvarnarlaun Þórðar Mús Jónssonar verjanda síns, að meðtöldum virðisaukaskatti og 231.870 króna ferðakostnað verjanda. Önnur málsvarnarlaun, 1.042.530 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, greiðast úr ríkissjóði ásamt 72.370 króna ferðakostnaði.

Þá greiði ákærði Elmar Þór 304.730 króna þóknun Júlí Óskar Antonsdóttur verjanda síns á rannsóknarstigi máls, að meðtöldum virðisaukaskatti.

Ákærði Ísak Logi greiði 3/4 hluta 6.031.360 króna málsvarnarlauna Guðmundar St. Ragnarssonar verjanda síns, að meðtöldum virðisaukaskatti en 1/4 hluti sömu málsvarnarlauna greiðist úr ríkissjóði. Ákærði greiði 171.755 króna ferðakostnað

verjanda. Önnur málsvarnarlaun, 2.308.880 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, greiðast úr ríkissjóði.

Ákærði Sindri Snær greiði 3/4 hluta 6.596.800 króna málsvarnarlauna Ólafs Viggós Thordersen verjanda síns, að meðtöldum virðisaukaskatti en 1/4 hluti sömu málsvarnarlauna greiðist úr ríkissjóði. Ákærði greiði 365.776 króna ferðakostnað verjanda. Önnur málsvarnarlaun, 2.827.200 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, greiðast úr ríkissjóði ásamt 100.830 króna ferðakostnaði.

Ákærði Víðir Örn greiði 1.649.200 króna málsvarnarlaun Gísla M. Auðbergssonar verjanda síns, að meðtöldum virðisaukaskatti og 415.418 króna ferðakostnað verjanda. Önnur málsvarnarlaun, 1.413.600 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, greiðast úr ríkissjóði ásamt 305.000 króna ferðakostnaði.

Jónas Jóhannsson